

ਕੋਂ ਪਲ ਚੰਦ ਅਦਰ ਲੋਕਰ ਹਮਰਾਹ ਸੁਕਰ ਸੁਰਖ ਕੇ ਖਵੇਂ ਦੋਤੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਨਰੋਜ ਮੇਂ ਦਰਦੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਿਸਰੀ ਨਗਰੇ ਸਰ ਪੀਪਲ ॥
 ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਅਨਧ ਦਾਨ ਲੋਗ ਸਥਕੇ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸਕਰ ਹਮ
 ਰਾਹ ਸੈਹਦ ਕੇ ਖਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੁਰਗ ਕੇ ਅਡਿਕਾ ਪੋਸਤ ਗਏ
 ਕੇ ਪੀ ਮੇਂ ਭੁਨਕਰ ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਏਕ ਦਰਮ ਯਨੇ ਸਾਭੇ ਚਰਮਾ ਸਾ
 ਹਰੇ ਰੋਜ ਖਵੇਂ ॥ ਫਸਲ ਉਨ ਦਵਾਈਓ ਮੋਕਿ ਮਾਸਤੀ ਮਰਦ
 ਔਰ ਔਰਤ ਕੀ ਤੋੜੇ ॥ ਫਟਕੜੀ ਤੁਨੀ ਹੁਈ ਏਕ ਮਾਸਾ ਯਦੇ
 ਮਾਸਾ ਹਮਰਾਹ ਸੁਰਬਤ ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਮਿਲਾਕਰ ਹਰ ਸੁਥ ਹਕੇ
 ਖਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਹ ਬਰਗ ਕਿ ਕਿਸਮ ਹੈ ਜਦ ਬਰਗ ਕੀ
 ਤੁਖਮ ਉਸਕੇ ਲੋਕਰ ਖੂਟ ਪੀਸਕੇ ਨੌ ਮਾਸਾ ਖਿਲਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਸਪਾਈ ਛਾਲੀ ਆਦਰ ਖਤ ਕੇਲ ਮੇਂ ਦੋਹਰਤਾ ਤਕਰ ਖੇਇ
 ਸਤਰੀ ਕੀ ਪਰ ਕਿਰਰ ਖਤ ਕੇਲ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਖਲੀ ਕਰੇ ਔਰ ਬਾਦ ਦੇ
 ਹਰਤਾ ਕਨਿਕ ਲੋ ਔਰ ਔਰਤ ਮਾਸਤੀ ਵਾਲੀ ਕੇ ਦੇਵੇਂ ਸੁਹਵਤ ਕਮ
 ਹੋਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਫਿ ਖੁਬ ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਯਨੇ ਮੁਕ ਮਪੇਜ
 ਬਕਾ ਬਲੂਜਵੇ ਔਰ ਜੁਜਾਕ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਅਫ ਪਦਿ ਕੇਤਾਈ ਕਿਸ
 ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਜਲ ਕਰਾ ਦਰ ਉਸਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਲਪੇਟੇ ਔਰ ਮਰਦ
 ਕਜੇ ਉਸਕੇ ਪੁਏ ਪਰ ਖੇਜਲ ਦ ਪੇਸਾਬ ਆਵੇਗਾ ਦੋਤੀ ਨਰੋਜ
 ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰਤ ਰਹੇਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ ਔਰ ਕਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਪ
 ਦ ਕੋ ਰੋਜ ਸਨੀ ਸੁਰਕੇ ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਮੇਤਵਰ ਸੇ ਪੁ ਅੰਬੇ ਨਾ ਸੁਭ
 ਕਰੇਂ ਮੰਗਲਤਕਾ ॥

ਬਾਬ ਇਮਰਾਜ ਕਿ ਮਰਦੇ ਕੇ ਵਸਤੇ ਮਖਸੂ
 ਸ ਹੈਂ ਔਰ ਔਰਤ ਕੋ ਭੀ ਬਾਜ ਮਰਜ ਉਸਸੇ
 ਲਾਹਕ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਫਸਲ - ਦਵਾਉ ਸੇਲਨ ਮਨੀ ਔਰ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਪਰਮੇਵ ਔਰ

100 ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਅੰਗ ਸੁਰ ਅਤਾਇਨ ਜਲ ਕੇ ਬਿਆਨ ਮੇਂ। ਈਗਰ
101 ॥ ਕਿ ਸੇਲਾਨ ਮਨੀ ਔਰ ਸੁਜਾਕ ਔਰ ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਕੇ ਤਈ ਮੁਟ
ਦੈ। ਅੰਤ ਮੁਰਗ ਕਾ ਉਢੈ ਦੀ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਜਰ ਦੀ ਲੇਵੇਂ ਮੁਸਕ
ਔਰ ਜਾਫਰਾਨ ਔਰ ਲੋਗ ਔਰ ਜਲ ਵਤਰੀ ਹਰਏ ਕੇ ਦੋਰਤੀ ਪੀ
ਪਲ ਔਰ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਚਰਤੀ ਸਬ ਕੇ ਬਾਢੀਕ ਪੀਸ ਕਰ ਜ
ਰ ਦੀ ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਅਛਿਕੋ ਮਾਸ ਕੇ ਆਟੇ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ
ਉਪਰ ਸੇਕ ਪੁਰੇ ਦੀ ਕਰੇਂ ਔਰ ਲਟਕਾਰ ਖੇ ਸੁਬ ਹਕੋ ਖਾਵੇਂ ਇਸੀ
ਤਰਹਤੀ ਨ ਰੋਜਤ ਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਸਿਲਾਨ
ਮਨੀ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ ਤੰਤਰੀ ਰਚਾਰ ਮਾਸ ਸਰਿਆਲਾ ਡੇਰੁ ਤੋਲਾ
ਹਲਾ ਦੀ ਆਧ ਮਾਸ। ਉਨ ਬਚਾਰ ਅਦ ਦੋ ਅਦ ਦ ਉਨ ਬਸੇ ਬੀ
ਜਜੁਦਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਦੋ ਕੇ ਤਈ ਮੁੱਤ ਖਾਮਫਿਰਾਸ ਬਹਰਏ ਕਰਵਾ ਕੇ ਤ
ਈ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਕੂਟ ਕਰ ਏਕ ਜਗਹ ਕਰ ਕੇ ਧਾਂਚ ਹਿੱਸਾ ਕਰੇਂ ਔਰ
ਏਕ ਹਿੱਸਾ ਸੁਬ ਹਕੋ ਹਮਰਾਹ ਦੁਪਥਕਰੀ ਕੇ ਕਿ ਡੇਰੁ ਪਉਹੋ ਪੀਵੇਂ
ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਸੇ ਪਰਹੈ ਜਕਰੇਂ। ਈਗਰ ॥ ਬੰਦ ਕੁਸ
ਦ ਔਰ ਪਰਮੇਵ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ ਸਰਿਆਲੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗਲਤੀ
ਨ ਤੋਲਾ ਸਕਰ ਸੁਰਖ ਡੇਰੁ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਤ ਹਿੱਸਾ ਕਰੇਂ ਹਮਰ
ਹਗਾਏ ਕੇ ਦੁਪਕੇ ਆਸਾ ਬਕਰੀ ਕੇ ਦੁਪਕੇ ਹਰ ਸੁਬ ਹਕੋ ਏਕ
ਹਿੱਸਾ ਖਾਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜਤ ਕਾ। ਈਗਰ ॥ ਧੁਆਂਲੇ ਨਾਇਸ
ਪੰਦ ਕਾ ਫਸਲ ਮਸਤੀ ਔਰ ਗੋਰੇ ਤੇ ਮੇਂ ਮਜ਼ਕੂਰ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਬੰਦ
ਕੁਸਾਦ ਔਰ ਸੁਜਾਕ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ। ਈਗਰ ॥ ਸਤ ਸਿਲਾ ਜੀ
ਆਫਤਾ ਬੀਸਤ ਗੁਰਚ ਵ ਡੇਰੀ ਇਲਾਇਚੀ ਵਡਲਾ ਮਖਾਨਾ ਡੀਧਰ
ਆਮਲਾ ਸਰਹਰਏਕ ਯਕ ਮਿਸਕਾਫ ਯਨੇ ਸਾਵੇਰਾ ਰਮਾਸੇ ਮਿ
ਸਰੀ ਦੁਨੀ ਖੁਰਾਕ ਹਸਬ ਹਲ ਮਰੀਜ਼ਾ। ਈਗਰ ॥ ਚੌਥ ਮੇਵਾ ਸ
ਮੱਗ ਪਲਾਸ ਮਸਾਵੀ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਕਫ਼ਾਸਤ ਸੁਬ ਹਕੋ ਹਮਰਾਹ
ਦੁਪਥਕਰੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਗਜਰੇ ਦੀ ਬੇਨਿ ਮਕਸਾਬ ਬਹੁਤ ਪੀਕੇ

ਇਕੀਸਰੋਜਤਕਦੇਵੇਕਿਪਰਮੇਵਰੀਜਤਚਹੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ੧੦
ਗਲਕੀਕਰ ਚਨੇਭੁਨੇਹੁਈਸਕਰਸੁਫੈਦਹਰਏਕਨੈਮਾਸੇਸੁਬਹ ॥ ੧੧
ਕੇਖਿਲਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬੰਦਕੁਸਾਦਵ ਸੇਲਾਨਮਨੀਕੋਦੁਰ
ਕਰੇਸਾਲਬਮਿਸਰੀਮਗਜਭੁਖਮਸਰਸਲੁਕਪੋਈਹੁਈਹਰ
ਏਕਦੋਤੋਲਕੂਟਪੀਸਕੇਪਉਸੇਰਦੁਪਬਕਕਾਇਸਮੇਮਿਲਵੇ
ਖਰਲਕਰੇਤਾਗਲੀਜਹੋਵੇਪਸਬਕਦਰਖਰਬੇਰਕੋਗੋਲੀਬਾਂਧ
ਕਰਸੁਬਹਕੋਏਕਦੇਵੇਸਾਤਰੋਜਤਕਮੁਜਰਬਪੈਅੰਭਥਾਜੇਨਕਰ
ਕੁਸਤਅੰਭਜੇਨਾਨੁਸਤਾਵਸਾਕੁਤਵਮਰਵਰੀਦਹਰਏਕਨੈ
ਮਾਸੇਇਸਦਵਮੇਜਿਆਦਾਕਰਤੋਪੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਲਸੀ
ਭੁਨੀਹੁਈਹਥੇਲੀਤਰਖਿਲਵੇਸਾਲਬਮਿਸਰੀਕੂਟਪੀਸਕੇਪਾਂਧ
ਮਾਸੇਸਾਬਪਉਤਰਦੁਪਗਾਏਕੇਦੇਵੇਉਪਰਉਸਕੋਬਾਦੋਪਕੀ
ਯਾਸਭੁਫਮਿਕਦਾਰਦੋਤੋਲਾਇਸਤਿਮਲਕਰੇਤਲਮਖਾਨਾਖੀ
ਰਕਗੋਦਸਕਰਸੁਫੈਦਥਰਾਬਰਲੇਕਰਕੂਟਪੀਸਕੇਸਭੁਫਕਰੇ
ਅੰਭਪੀਛੇਇਸਸਭੁਫਕੇਚਰਤੋਲਾਚਨੇਕਿਰਤਕੋਪਾਨੀਮੇਤਰ
ਕੀਆਹੋਨੇਸਕਰੇਸੁਰਇਤਇਨਜਲਵਬੰਦਕੁਸਾਦਵੁਰਹੋਜ
ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦੁਪਗਾਏਕਾਏਕਸੇਰਪਾਨੀਦੁਨਾਖੁਰਮਾ
ਚਹਾਰਅਦਦਛਲਜਕੁਉਨਕਟਾਕਾਭੈਰਤੋਲਾਹਰਤੀਨੋਕੋਖੁ
ਬਪਕਾਵੇਛਲਕੋਲਤਾਮੇਬਾਂਧਕਰਦਵਾਮੇਲਟਕਵੇਅੰਭਜੇਸ
ਕਰੇਕਿਪਾਨੀਜਲਜਾਵੇਦੁਪਚਹਜਾਵੇਬਹੁਤਮੁਬਹੀਵਮੁਕੰਕੀਬ
ਵਨਪੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਈਤਲਬਕੀਮਿਟੀਕੇਬਕਤਨਮੇ
ਰਖਕੇਅਥਾਪਰਰਖੇਤਾਮੁਸਕਹੋਵੇਥਰਾਬਰਇਸਕੇਸਕੰਰਮਿ
ਲਾਵੇਵੰਮਕਦਾਰਚਾਰਮਾਯਾਜਿਆਦਹਸੁਬਹਕੋਦੇਵੇਸੇਲਾਨ
ਮਨੀਦੁਰਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਹਲਵਾਕਿਪੀਠਕੋਮਜਬੂਤ
ਕਰੇਦੁਰਦਕਮਰਵਗੁਰਦਹਕੇਦਵਕਰੇਤੁਖਮਇਮਲੀਏਕ
ਤੋਲਾਗੋਦਚਾਕਏਕਤੋਲਾਨਿਸਾਸਤਾਏਕਤੋਲਾਬਨਾਤਸੁਰਖਤੀ

ਨਤਲਾ ਰੋਗ ਨਜਰ ਦਰਤੋ ਲਗਾ ਮਕਰੋ ਇਸ ਮੇਂ ਨਸਾ ਸਤਾ ਭੂ
 ਨੇ ਫਿਰ ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਵਗੇਂ ਬਬੂਲ ਬਾਹੀ ਕਕਰ ਕੇ ਭਾਲੇ ਔਰ
 ਮਿਮਰੀ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਘੋਲ ਕਰ ਮਲਵੇ ਔਰ ਪਕਵੇਂ ਕਿਹਲਵਾ ਹੋਵੇ
 ਯਹ ਏਕ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਤੀਨ ਰੋਜ ਬਲ ਕੇ ਪਾਚੇਂ ਜ ਇਸੀ ਤੌਰ ਪਿਲਵੇ
 ਵਹਸਥ ਮਿਸ਼ਾਜ ਕਮਵਜਿ ਆਦਾ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪ
 ਰਮੇਵ ਔਰ ਤੋ ਕੋ ਨ ਫਾ ਕਰੇ - ਦੂਪੀ ਛੋਟੀ ਸਾ ਅਧਿਕੁ ਸਕ ਕਰੇ ਕੇ ਜੀਰ
 ਸੁਫੇਦ ਗੋਖਲੂ ਹਰਸੇ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਇਸ ਕੇ ਸਕਰ ਸੁ
 ਫੇਦ ਮਿਲਾ ਕੇ ਏਕ ਤੋਲਾ ਤੀਨ ਵਕਤ ਸੁਥ ਹਜ ਹਰ ਸਾਮ ਪਿਲਾਵੇਂ
 ਪਰਮੇਵ ਸੁਰਖ ਵਸੁਫੇਦ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਚਲਾ
 ਵਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਮਸਾਈ ਲੋਕਰ ਕੂਟ ਕੇ ਦੋ ਪਹਰ ਯਾ ਰਾਤ ਪਹ
 ਰ ਖਰਲ ਕਰੇਂ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਬਕਦਰ ਜਵਾਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇ ਔਰ
 ਰਸਾਯਾ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਪਹਲੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਪਿਲਾਵੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਏਕ
 ਗੋਲੀ ਜਿਆਦਾ ਕਰੇਂ ਨਵੇਂ ਰੋਜ ਨੌਂ ਗੋਲੀ ਖਵੇਂ ਫਿਰ ਏਕ ਸਾਲ ਤ
 ਕ ਨੌਂ ਗੋਲੀ ਮੁਤਾਇ ਕਰੇਂ ਅਗਰ ਕੋਈ ਏਕ ਸਾਲ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ
 ਖਵੇਂ ਅਜ ਸਰ ਨੌਂ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਨ ਯਹ ਦਵਾ ਸਰਦ ਮਜਾਜੇ
 ਕੋ ਫਲ ਪੈਵ ਕੁਚਲਾ ਖੁਬ ਬਾਹੀਕ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
 ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਵਰਕ ਵਰਕ ਛੁਚੀ ਸੇਕ ਦੇਂ ਸਾਯਾ ਮੇਂ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਕੂਟੇਂ
 ਕਿਯਹਤ ਗੀਕਾ ਕੂਟ ਨੇ ਕਾਹੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਜਵਾਇਣ
 ਹਲੇਲਾ ਬਲੇਲਾ ਹਰ ਏਕ ਸਵਾਗਿਆਰ ਮਾਸੇ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ
 ਆਪਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਪ ਪਾਉ ਪਾਨੀ ਬਾ
 ਕੀ ਰਹੇ ਛੇਤ੍ਰ ਤੋਲਾ ਸਹਿਦ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸੀਰ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇਂ ਬੰਦ
 ਕੁਸਾਦ ਦੂਰ ਹੋ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਲਾ ਮਖਨਾ ਸਮਗ ਪਲਾਸ
 ਨਿਸਾਸਤਾ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਕੂਟੇਂ ਔਰ ਮਸਾਈ ਇਸ ਕੇ ਸਕਰ ਸੁ
 ਰਖ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਵੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਲਾ ਮਖਨਾ ਕਪੜੇ ਮੇਂ
 ਛਾਨ ਕਰ ਕੇ ਨੌਂ ਮਾਸਾ ਕੇਲਾ ਮਗਜ ਦੂਰ ਕਰੇ ਉਸ ਮੇਂ ਤਰੇ ਔਰ ਰਤ

ਤਰਖੇ ਸੁਥਹ ਕੇ ਮੁਦਵ ਭਗੀਹੁ ਈ ਕੇ ਖਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ੧੧ ॥
 ਰਵੰਦ ਖਤਾਈ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਸਾਥ ਸਰਬਤ ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਖਿਲ ॥
 ਵੇਂ ਔਰ ਬਿਜਾਏ ਸਵਾਇ ਖੁਸ਼ਕ ਔਰ ਘੀ ਔਰ ਸਕਰ ਕੇ ਔਰ ਕੁ
 ਛੁਨ ਦੇਵੇਂ ਪਰਮੇਵ ਜਿਸਕ ਸਮਕ ਹੋ ਫੂਰ ਕਰੇ ਪਹਲੇ ਰੋਜ ਏਕੋ
 ਮਾਸਾ ਰਵੰਦ ਖਲਵੇਂ ਦੂਸਰੇ ਰੋਜ ਏਕ ਮਾਸਾ ਜਿਆਦਾ ਕਰੇਂ ਸਾਤ
 ਮਾਸਾ ਤਕ ਪਹੁੰਚੇ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਤਕ ਖਿਲਵੇਂ ਔਰ
 ਘੀ ਮੁਆਫਿਕ ਬਰਦਾਸਤ ਤਬੀਅਤ ਕੇ ਜਿਆਦਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਯ
 ਹਦਵਾ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਜੋ ਸਖਸੁ ਕਿ ਖੁਨ ਕਾ ਪੇਸਾ ਬਕਰਤ ਹੋ ਭੀ ਦੁ
 ਰਕਰਤੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਖੁਨ ਕੇ ਪੇਸਾ ਬਕਰਨੇ ਔ
 ਰ ਸੁਜਾਕ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਰਵੰਦ ਖਤਾਈ ਛੇਤ੍ਰ ਤੋਲਾ ਪੁਖਤਾ ਕੂਰ ਪ
 ਸਕੇ ਤੀਨ ਦਿਸਾ ਕਰੇਂ ਅਰਹਰ ਹਿਸਾ ਸਤ ਮਾਸੇ ਕਾ ਹੋਵੇ ਪਾਨੀ ਸੇ
 ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਨੀਚੇ ਹਲ ਕਰੇ ਉਤਰੇ ਪੀਛੇ ਉਸਕੇ ॥ ਛੇਤ੍ਰ ਤੋ
 ਲਾ ਮਿਸਰੀ ਕਾ ਸਰਬਤ ਗਾਨੁ ॥ ਨੇਸਕਰੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਜੋਜਾਕ ਔਰ ਸੇਲਾ ਮਨੀ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਕਸਨੀ
 ਜ ਖੁਸਕ ਸੈਂਫ ਹਰ ਏਕ ਨੌ ਮਾਸਾ ਕੋ ਕਨਾਰ ਸਾਬੇਰਾ ਮਾਸਾ ਤੀਨੋਂ
 ਦਵਾ ਕੇ ਜੋ ਰੁਬ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਪਿਆਲੇ ਮੇਂ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ
 ਹੋ ਛੇਤ੍ਰ ਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਡਾਲ ਕਰ ਸਬ ਕੋਰ ਖੇਂਦ ਸੁਥਹ ਕੇ ਬਗੈਰ ਮਠੇ
 ਹੁਏ ਛੁਨ ਕਰ ਨੇਸਕਰੇਂ ॥ ਏਕ ਸਖਸੁ ਬੀਮਾਰੀ ਸਖਤ ਰਖਤਾ ਥਾਥ ॥
 ਰਹ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਉਸਨੇ ਨੇਸਕੀਆ ਸੇਹਤ ਪਾਈ ਬਾਵਜੂ
 ਦ ਇਸਕੇ ਕਿ ਕੁਛ ਪਰਹੇਜ ਨ ਕੀਆ ॥ ਤਰਕੀਬ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਫੂਜ
 ਨੇ ਬਰਲਾਨੇ ਵਲੀ ਮਵਹ ਕੀ ਬੋਲ ਜੇ ਯਾਨੇ ਪੇਸਾ ਬਜੇ ਔਰ ॥ ਕਕਾ
 ਰ ਨੇ ਵਲੀ ਅਲਾ ਤਨਾਸ ਕੀ ਪਤੀ ਮੁਲੀ ਗੀਅਸੇ ਰਕੂਰੇਂ ਰਖਪਾ ॥
 ਚੁਪੇਸਾ ਤਰ ਅਰਕ ਨਿਕਲੇ ਗਾ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਕਦਾਰ ਏਕ ਮਾਸਾ ਕੇ
 ਸੋਰਾ ਕਲ ਮੀਮਿਲਾ ਕਰਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਨੇਸਕਰੇਂ ਕਿ ਯਹ ਦਵਾ ਬ
 ਰੀ ਪੇਸਾ ਬਲਾਨੇ ਵਲੀ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਜੋਜਾਕ ਔਰ ਸੇਲਾ

੧੨
੧੧

ਪੀਪਕਜੀਥਕੋ ਦੁਰਕਰੇ ਲੋਗ ਆਕਰਕਰਹਾ ਗੋਖੜ ਗੁਗਲ
ਕਠਰਗੀਨੀਆ ਅਫਸੁਨ ਖਾਲਸਗੁਰੂਹਰਏਕ ਸਾਫੈਰਚਮਾ
ਸੇਲੋਕਰਕੁਟੇਉਨਤੀਸਗੋਲੀਬਾਧੇਏਕਗੋਲੀਫੈਕਦੇ ਔਰਬਾਕ
ਕੋਚੋਹਰੇਜਤਕਏਕਸੁਬਹਕੋ ਔਰਏਕਸਾਮਕੋਖਿਲਵੇਮਗਰ
ਸਾਮਕੋਸਾਬਪਾਨੀਕੋਖਵੇਔਰਗਿਜਗੋਹੁੰਕੀਰੋਟੀ ਸਾਬਪੀਥ
ਹੁਤਕੋਬੇਨਿਮਕਖਵੇ। ਈਗਰ ॥ਵਾਸਤੇਸੋਜਾਕਕੇਮੁਫ
ਦਹੈਕਬਾਬਰੀਨੀ ਸਾਡੇਸਤਮਾਸੇਬੰਗ ਯਾਨੇ ਕਲੀ ਕੁਸਤਾਡੇ
ਡੁਡੇਲਾਏਕਰਬਾਰੀਕਪੀਸੇਔਰਬਰਬਰਮਿਸਰੀਮਿਲਵੇਔਰ
ਨੋਮਾਸਾਇਸਦਵਾਸੇਹਮਰਹਤੀਨਤੋਲਾ ਦੇਹੀਕੋਮਿਲਾਕਰਸੁਬ
ਹਕੋਖਵੇਫੁਰਸੀਔਰਬਦੀਸੇਪਰਹੋਜਕਰੇ। ਈਗਰ ॥
ਵਾਸਤੇਪਰਮੇਵਔਰਸੋਜਾਕਕਿਕਿਸੀਦਵਾਸੇਦੁਰਨਹੋਤਾਹੈਦੁਰ
ਕਰੇਫਟਕਰੀਬਰਿਆਨਕੀਹੁਈ ॥ਮਾਸਾਮਿਸਰੀਮਾਸਾਦੋਨੋਕੋ
ਬਾਰੀਕਕਰਕੇਸੁਬਹਕੇਵਕਤਕਿਪੇਸਾਬਕਰੇਉਸੀਵਕਤਨੋਸ
ਕਰੇਔਰਉਪਰਉਸਰੇਦੂਧਔਰਪਾਨੀਕਿਹਿਦੀਮੇਉਸਕੋਲਸੀਕ
ਹਤੇਪੈਪੀਵੇਔਰਯਹਸਬਪਾਚੁਰੇਜਤਕਕਰੇਮਗਰਵਕਤਪੇ-
ਸਾਬਕਰਨੇਕੇਬਹੁਤਜਲਦਫਾਇਦਾਦੇਗਾਔਰਅਗਰਸਾਤਰੇ
ਜਤਕਦੇਵੇਬਹੁਤਖੂਬਪੈਔਰਮਰਜਪੁਰਾਨੀਕੋਦੁਰਕਰਤੀਹੈ
ਔਰਅਗਰਮਰੀਜਜੁਆਨਹੋਵੇਮਾਸਾਫਟਕਰੀਬਰਿਆਨ
ਮਸਲਨਡੇਡੁਡੇਲਾਫਟਕਰੀਫੁਨੀਹੁਈਔਰਡੇਡੁਡੇਲਾਮਿਸ
ਰੀਮਿਲਾਕਰਸਾਤਹਿਏਕਰਕੇਦੋਸਥਤੇਹੈਮਗਰਦੂਪੇਸਾਬਕਰਨੇਕੇਫੁਰ
ਔਰਬਾਦੀਸੇਪਰਹੋਜਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ਅਚਰਯਾਨੇਮਾਸਾ
ਫੀਲਾਹੁਆਔਰਮਗਰਤੁਖਮਇਮਲੀਬਰਬਰਲੋਕਰਫੁੰ
ਨੇਔਰਹਮਵਜਨਉਸਕੇਸਕਰਮਿਲਵੇਹਰਸੁਬਹਕੋਏਕਹ
ਥੇਲੀਫੁਰਸਾਬਦੂਧਗਾਏਕੇਖਵੇਪਰਮੇਵਔਰਪੇਸਾਬਟਪਕੇ
ਹੁਏਕੋਮੋਕੁਫਕਰੇਔਰਬੰਦਕੁਸਦਕੋਫਾਇਦਾਬਖਸੇ। ਈਗਰ

॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਜਖਮ ਅੰਦਰ ਕਜੇ ਬਕੋ ਭਰ ਲਵੇ ਨੀਲਾ ਬੰ ॥ ਤੀਨ ਮ ॥ ੧੧ ॥
 ਸੇਫਟ ਕਰੀ ॥ ਮਸੇ ਹਰ ਦੇ ਨੌਕੋ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਕਰੇ ਜਿ ॥ ੧ ॥
 ਸਵਕਤ ਤੀਨ ਚਾਰ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਬਾਕੀ ਰਹੇ ਸੀਸ ਮੇਂ ਭਰ ॥ ਖੋਬੋਲਾ
 ਉਸ ਮੇਂ ਲਕਰ ਕਜੇ ਬਪਰਟ ਪਕਵੇਂ ਔਰ ਅਗਰ ਜਖ ॥ ਲਕ
 ਟਪਕਾਨੇ ਸੇਰ ਵਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ਪਚਕਾਰੀ ਸੇ ਦਵਾ ਟਪਕਾਵੇ ॥ ਔਰ ਜੁ
 ਰੁ ਮੇਂ ਖੂਨ ਆਵੇ ॥ ਉਸ ਮੇਂ ਨ ਡਰੇ ਕਿ ਜਖ ਮਹੀ ਅਗਰ ਦਵਾ ਦਬ
 ਹੁਤ ਹੋਵੇ ਦੂਧ ਔਰ ਤੋਂ ਸੇ ਪਿਚਕਾਰੀ ਲੇਵੇਂ ਦਰਦ ਜਾਤ ਰਹੇ ॥ ਔਰ
 ਫਿਰ ਉਸ ਦਵਾ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਵੇਂ ਜਖ ਮ ਖੂਸ਼ ਕਹੈ ਜਾਵੇਗਾ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿ ਜਲ ਨ ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਨ ਦਾਵੇ ਔਰ ਹਰ ਥਾ
 ਤੋਂ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸੰਦਲ ਜਰਦ ਔਰ ਸੁਫੇਂਦ ਔਰ ਸੁਰਖ ਹਲਏ ਕ
 ਦੇਰਤੀ ਕਾਸ ਨੀ ਕਾਫੂਰ ਹਰਏ ਕ ਚਾਰਤੀ ਮਿਸਕੀ ਦੋ ਤੋਲਾ
 ਮਿਸਰੀ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲਕਰ ਕੇ ਔਰ ਦਵਾਓ ਕੋ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ
 ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਨੌ ਸਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ
 ਜੋ ਲਾਨ ਮਨੀ ਔਰ ਨਦੀ ਔਰ ਦੂਧੀ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਤੁਖਮ ਖਿ
 ਥਲੀ ਭੂਨੇ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਸਕਰ ਸੁਫੇਂਦ ਮਿਲਾ
 ਕਰ ਹਮਰਾਹ ਦੂਧ ਕੋ ਏਕ ਹਥੇ ਲੀਭਰ ਖਾਵੇਂ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬ
 ਦੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਵਾਸਤੇ ਜਖ ਮ ਮ
 ਸਾਫੇ ਔਰ ਵਾਸਤੇ ਜਖ ਮ ਅੰਧਲੀ ਲ ਯਾਨੇ ਜਖ ਮ ਸਕਰ ਕੇ ਔ
 ਰ ਖੂਨ ਆਨੇ ਪੇਸਾ ਬ ਮੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ਮਹੀ ਦੀ ਔਰ ਧੁਨਿ ਆਂ ਖੁ
 ਸ਼ਕ ਜੀਰਾ ਸੁਫੇਂਦ ਆਮਲਾ ਮੁਲ ਠੀ ਤੁਖਮ ਖਿ ਥਲੀ ਕਾਸ ਨੀ
 ਸਰਿਅੰ ਲੀ ਕੋ ਖੜਕਿਉਂਦ ਰੀ ਨੀ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਨਿਸਾਸਤਾ
 ਹਰਏ ਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਫੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਸਕਰੇ ਸਕਰ ਸੁਫੇਂਦੀ
 ਲਾ ਕੇ ਛੋ ਮਸੇ ਹਰ ਦੇ ਜਖ ਲਵੇਂ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬ ਦੀ ਸੇ ਔਰ ਉਸ
 ਦੀ ਜਸੇ ਜੋ ਗਰਾ ਮਹੀ ਪਕਹੇਜ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜੋ ਲਾਨ
 ਮਨੀ ਔਰ ਨਦੀ ਔਰ ਵਦੀ ਕੋ ਤੁਰ ਕਰੇ ਤੁਖਮ ਖਿ ਥਲੀ ਕਾਸ ਨੀ ਤਤ

੧੧੪ ਲੀਕੇਬੀਜੁ ਕੁਰਕੇ ਬਰਾਬਰ ਉਸਕੇ ਸਕਰ ਮਿਲਕੇ ਹਰ ਸਖ ਹਏ ਕਤੇ
ਲਾਖਿ ਲਵੇ। ਈਗਰ ॥ ਕਿਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਔਰ ਸੇਲਾ ਮਨੀ
ਕੇ ਦਫ ਕਰੇ ਪੇਸਤ ਸੇਂਡ ਗੋਖਨੁ ਗੁਲਧਵ ਹਰ ਜੀਗੀ ਹਰਏ ਕ
ਡੇਡੇ ਲਾ ਸਕਰ ਯਾ ਮਿਸਰੀ ਬਰਾਬਰ ਦਵ ਓ ਕੇ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਛੇ
ਮਾਸੇ ਯਾ ਜਿਯਾਦ ਹ ਮੁਅਫਿਕਰਾ ਜਤ ਕੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਦੇਵੇ।
ਈਗਰ ॥ ਸੇਲਾ ਮਨੀ ਔਰ ਮਜੀ ਔਰ ਦਵੀ ਕਿਦੁਰ ਕਰੇ ਔਰ ਸੁ
ਰਇਤ ਇਨ ਜਲ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰੇ ਅਗਰ ਔਰ ਤੋ ਕੇ ਦੇਵੇ ਤੋ ਉਸਕੇ ਬਦ
ਨ ਕੇ ਦੁਰ ਜਤ ਕਰੇ ਏਕ ਬੈਜਾ ਮੁਰਗ ਕੇ ਯਾ ਜਿਸ ਕਟਰ ਕਿ ਮਨੁ ਜੁ
ਰੋਹੇ ਸੁਫੈ ਦੀ ਜਰ ਦੀ ਉਸਕੀ ਦੁਰ ਕਰੇ ਕੇ ਔਰ ਪਰਦਾ ਭੀ ਉਸਕਾ ਨਿ
ਕਾਲ ਕੇ ਪੇਸਤ ਉਸਕਾ ਸਖਤ ਜਰ ਫਰੀ ਨੀ ਮੇਰ ਖਕਰ ਅਰਕਲੇ
ਮੁੰਕਾ ਉਸਮੇਂ ਇਸਕਟਰ ਛਲੇ ਕਿ ਏਕ ਉਗਲ ਉਪਰ ਹੋਵੇ ਮੁੰਹ ਜਰ
ਫਕ ਬੰਦ ਕਰ ਕੇ ਛੇ ਕਟੇ ਤਾਕਿ ਆਬ ਲੇ ਮੁੰਜ ਜਪ ਰੇ ਫਿਰ ਆਬ ਲੇ
ਮੁੰ ਛਲੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਆਬ ਲੇ ਮੁੰਜ ਜਬ ਕਰੇ ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਮਿ
ਟੀ ਕੇ ਬਲਤ ਨ ਮੇਰ ਖਕਰ ਥਾਲ ਹਿਕ ਮਤ ਕਰ ਕੇ ਜੰਗਲੀ ਓਪਲੇ
ਮੇਰੇ ਗਜਰ ਠਗਜ ਮੇਂ ਆਚ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਦੇ ਮਰਤਬਾ
ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਚ ਦੇਵੇ ਫਿਲਕਾ ਬੈਜਾ ਕਾ ਸੁਫੈ ਹੋ ਜਵੇ ਗਲਤੀਆ
ਤ ਜੇ ਰਖੇ ਔਰ ਏਰਤੀ ਉਸਸੇ ਸਾਬ ਸਹਿਦ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਤੁ
ਰਸੀ ਸੇ ਪਰ ਹੋ ਜਰਖੇ। ਈਗਰ ॥ ਕਿਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਕੇ ਦੁਰ ਕਰੇ
ਪਖਨ ਬੰਦ ਸੀ ਪੀਭੁ ਜਤ ਥਿਲ ਇਰਮਨੀ ਪੇਸਤ ਦਰਖਤ ਸਿਬਲ
ਮਿਸਰੀ ਜਰਨਾ ਥਿਰਿਆਨ ਇਲਾਇਰੀ ਛੇ ਟੀ ਹਰਏ ਕ ਏਕ ਮਾਸ
ਸਬ ਕੇ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਤ ਗੋਲੀ ਥਾਪੇ ਸੁਬ ਹਕੇ ਸਤ ਰੋਜ ਖਿਲਾਵੇ।
ਈਗਰ ॥ ਬਰਾਬੇ ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਯਾ ਦਗਰ ਅਜ ਸੀਦ ਸਾਹ
ਅਬਦੁਲਕਾਦਰੀ ਘੁੰਘਰੀ ਸੁਫਦ ਅਰਕ ਬਮਗ ਕਰੇ ਲਾ ਮੇਪ
ਜਕੇ ਹਈਲ ਮੁਅਫਿਕ ਮਰਜੀ ਬਠਾ ਕਰ ਘੁੰਘਰੀ ਜਾਈ ਦਫਤੀ
ਲਾ ਲਪਕਰ ਕੇ ਦੇਕ ਸਇਤ ਸੁਰਾਖ ਜਕਰ ਮੇਰਖੇ ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਦੁਰ

ਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਰਾਏ ਸੁਜਾਕ ਦੇ ਹਫਤਾ ਖਾਵੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ॥ ੧੧ ॥
 ਕਥਾ ਬਚੀ ਨੀ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਬਾਹੀ ਕਰਕੇ ਦਹੀ ਕੋ ਪਾਰਚਹ ਮੇਂ ਬਾਂਧ ਕਰ ॥ ੧੨ ॥
 ਲਟਕਾਵੇਂ ਕਿ ਪਾਨੀ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਚਕਾ ਦੇ ਹੀ ਰਹ ਜਾਵੇ ਕਥਾ ਬਚੀ ਨੀ
 ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਿਸਲ ਚਰਨੀ ਕੋ ਚਾਟੇਵੇਂ ਅਗਰ ਮਰਦ ਖੂਨ ਕਾ ਪੇਸਾ ਬ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦਰਮ ਬਦ ਸਤੂਰ ਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਖਾਵੇਂ ਖੂਨ ਰਠਾ
 ਹੋਜਾਵੇ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਰਾਏ
 ਸੋਜਾਕ ਵਸੀਰਿਆਨ ਵਰੀ ਮੁਜਰਬ ਹੈ- ਸੋਰਾ ਕਲਾਮੀ ਬਣੀ ਇਲ
 ਇਚੀ ਛਿਲੀ ਹੁਈ ਹਰਏ ਕ ਡੇਡ ਤੋਲਾ ਹਰਦੇ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਛੋ ਪੁਣੀ
 ਆਂਥਾ ਪੋਏ ਕ ਸੁਬਹ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮਕੋ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਤੀ
 ਨ ਰੋਜ ਤਕ ਰੋਥੋ ਰੋਜ ਰਾਵਲ ਸਾਠੀ ਤੀਨ ਪੇਸਾ ਭਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕ
 ਰੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਪਿਲਾਵੇਂ ਅਗਰ ਚਾਵਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ
 ਦੇਵੇਂ ਤੋ ਬੇਹਤ ਰਹੈ ਨਿਮਕ ਜੇ ਔਰ ਤੁਰਸੀ ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਰਖੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਬੰਦ ਕੁਸਾ ਦਕੋ ਦਠਾ ਕਰੇ- ਇਮਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਆਧਾ ਪਉ
 ਬਾਹੀ ਕਰਕੇ ਸਤ੍ਰੇ ਚਰਤੋਲੇ ਲੇਵੇਂ ਬੀਸ ਲੋਚਨ ਬਰਾਬਰ ਉਸਕੇ ਸੁ
 ਕਰ ਬੋਝੀ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਹਮਰਾਹ ਦੁਧ ਗਾਏ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਹਲਦੀ ਛੋ ਮਾਸਾ ਆਮਲਾ ਏਕ ਤੋਲਾ ਰਾਤ ਕੋ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
 ਛਿਗੋ ਕਰ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਨੀ ਦੋ ਤੋਲਾ ਸਹਦ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਸੋਜਾਕ ਔਰ ਬੰਦ ਕੁਸਾ ਦਕੋ ਮੁਢੀ ਦਿ ਹੈ- ਸਮੰਗ ਨ
 ਗੋਰੀ ਬਾਬੂਲ ਬੇਖ ਜੀਰਾ ਸਿਆਹ ਇਕੀ ਸਮਾਜਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਰ
 ਬਰ ਸੋਕਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੋ ਤੋਲਾ ਪਉਭਰ ਦੁਧ ਕੇ ਸਾਥ ਖਿਲਾਵੇਂ ਵਕਤ
 ਜੇ ਨੇ ਕੇ ਛੋ ਮਾਸਾ ਦੇਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੋਲਾਨ ਮਨੀ
 ਔਰ ਸਰਇਤ ਕੋ ਠਾਇ ਦਾ ਦੇਵੇ- ਪੀਪਲੀ ਦਸ ਮਾਸੇ ਤੁਖਮ ਕਰਠਾ ਸ
 ਦਸ ਮਾਸਾ ਤੁਖਮ ਫਰੰਜ ਮੁਸਕ ਸਤਾ ਮਾਸੇ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਸਤ
 ਮਾਸਾ ਕਲੀ ਅਨਾਰ ਕੀ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਝੂਲਾ ਹਰਏ ਕ ਸਵਾ ਦੋ ਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪ
 ਸਕੇ ਸਤਾ ਮਾਸਾ ਦਹੀ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥

114 ਸਦੂ ੬ ਬੰਦ ਕੁਸਾਦ ਸਾਲ ਬੀਸ ਗੰਢੇ ਤੋਲਾ ਅਸਰੀ ਪਛੇ ਤੋਲਾ ਜਾ
 ਵਤ ਗੰਢੇ ਤੋਲਾ ਲੋਗਾ ਅਮਾਜੇ ਅਕਰ ਕਰਹਾ ਹੈ ਮਾਜਾ ਮਿਸਰੀ
 ਨੇ ਤੋਲਾ ਛੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬੀਸ ਖੁਰਾਕ ਕਰੇ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਦੂਪ ਗਾਏ ਕਾਸ
 ਵਸੇਰ ਜੋਸ ਕਰ ਕੇ ਜਥਾ ਕਿਤਿ ਹਈ ਰਹ ਜਾਵੇ ਪਿਲਾਵੇ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਏਨ ਇਲਾਇਚੀ ਛੋਟੀ ਕੁਸਤ ਹਕਲਾਈ ਹਰ ਏਕ ਸਾ
 ਤ ਮਾਜਾ ਸੁਕਰ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲ ਕੇ ਛੋਟੇ ਮਾਜਾ ਪਿਲਾਵੇ। ਫਸਲ
 ॥ ਅਦਵਿਅਤ ਕੁਵਤ ਬਹ ਮੋਧਰੀ ਮੁਰਗ ਕੇ ਕਿਨਰੇ ਹੋ ਔਰ
 ਕੁਵਤ ਨਾਭਾ ਹੈ ਆਟ ਗੇਹੁੰ ਕਾ ਘੀ ਮੇ ਮਿਲ ਕੇ ਗੋਲੀ ਕਰ ਕੇ ਰੋਹ
 ਰੋਜਾ ਕਾ ਪਿਲਾਵੇ ਕਿ ਖੁਥਾ ਮੋਟਾ ਹੈ ਹੜਤਾਲ ਤਬ ਕੀ ਏਕ ਤੋਲਾ ਲੋਕ
 ਰ ਇਕੀਸ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਮਾਸ ਕੇ ਅਏ ਮੇ ਮਿਲ ਕੇ ਜਵਾਰ ਕੇ
 ਦਨੇ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਉਸ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਸਿਵ
 ਏ ਉਰਦਾ ਮਾਸ ਔਰ ਜਵਾਰ ਕੁਛ ਨਾ ਦੇਵੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਦੇਨੇ ਕੇ ਖਬਰ
 ਗੀਗਰ ਰਹੇ ਕਿ ਪਿਆਸ ਨ ਰਹੇ ਬਦ ਇਕੀਸ ਰੋਜ ਕੇ ਸਿਥਾ ਕਰ
 ਕੇ ਆਇਸ ਪਾਕ ਕਰ ਕੇ ਸੇਰ ਭਰ ਗਾਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇ ਦਮ ਪੁਖਤ ਕਰੇ ਬ
 ਦ ਉਸ ਕੇ ਸਹਿਦ ਖਾਲਸ ਕਿਸੀ ਜਰਫ ਮੇ ਇਸ ਕਦਰ ਭਰੇ ਕਿ ਮੁਰ
 ਗ ਦਮ ਪੁਖਤ ਕੇ ਛੋਟੇ ਪਾਏ ਸਤ ਰੋਜ ਤਕ ਜਿਮੀ ਮੇ ਦਫਨ ਰਖੇ
 ਫਿਰ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਕੇ ਛੋਟੇ ਲਾਗੇ ਸਤ ਉਸ ਕਾ ਲੋਕਰ ਸਾਬ ਥੋੜੇ ਸ
 ਹਿਰ ਕੇ ਕਿ ਜੋ ਉਸ ਮੇ ਪੜਾ ਹੁਆ ਹੈ ਪਿਲਾਵੇ ਅਗਰ ਵਸਤੇ ਖੁਸਬੇ
 ਕਿ ਦਰਦੀ ਨੀ ਮਿਲ ਦੇਵੇ ਤੋ ਮੁਜਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫਕਤ ਖਾਨੇ ਕੇ ਤੁਰਸ
 ਔਰ ਬਾਦੀ ਜੇ ਪਰਹੇਜ ਰਖੇ ਗਜਾ ਮੁਰੰਗ ਨ ਹਮਰਾਹ ਰੋਸਤ ਕੇ ਪਿਲਾ
 ਵੇ ਔਰ ਉਸ ਮੁਦਤ ਤਕ ਕਿਲਵਾਇ ਜਵੇ ਦਰਮਿਆਨ ਮੇ ਅਗਰ ਆ
 ਜ ਦੇਵੇ ਉਸੀ ਰੋਜ ਸਿਥਾ ਕਰ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇ ਲਾ ਵੇ ਗਰਜ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਅ
 ਗਰ ਮੁਰਗ ਇਕੀਸ ਰੋਜ ਤਕ ਜੀਵ ਰਹੇ ਔਰ ਛਮਾਮ ਹੜਤਾਲ ਖ
 ਥੇ ਦੇ ਤੋ ਬਹੁਤ ਮੁਠੀ ਦਹੈ ਔਰ ਬੇਹਤਰ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਤੀਨ ਰਾਹ ਮੁਰਗ ਤਿਅਰ
 ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਇਰ ਏਕ ਉਨ ਮੇ ਜੇ ੨ ਰੋਜ ਤਕ ਜੀਤਿ ਚਹੇ ਅਗਰ ਏਕ ਹਫਤਾ ਮੇ ਮੁ

ਗਮਰਜਵੇ ਤਰਕੀਬ ਨੁਸਖਾ ਕੀਨ ਤਮਾਮ ਰਹੇਗੀ। ਤਰ
ਕੀਬ ਬਦਲ ਮੋਦਕ ਵਸਤੇ ਕਵਤ ਬਹੁ ਵਗੇਰ ਕੇ ਮੁਫੀਦ ਹੈ।
ਮੁਸਕਰਾਹ ਮਾਸਾ ਅੰਬਰ ਦੇ ਮਾਸਾ ਜਾਫਰਾਨ ਦਸ ਮਾਸਾ ਗੁਲਾਬ
ਛੋਡ ਪਉ ਮਾਕਰ ਕਰ ਮੋਰਸ ਮੁਸਲੀ ਸਿਆਹ ਸੁਫੈਦ ਬਹੁਤ
ਅਜਮੂਦਾ ਹਰਕੁ ਬਹੇੜ ਸੋਠ ਬਲਾਈ ਕੰਦ ਕਸਨੀ ਜਿ ਮੋਰਗਜ
ਪੀਪਲ ਬੀਸ ਲੋਚਨ ਭੁਜਰਾਤੀ ਛਾਲ ਮੇਨ ਫਲ ਕਚੁਰ ਅਨਾਰ
ਦਲਾ ਜੀਰਾ ਸਿਆਹ ਸੁਫੈਦ ਭਾਚੀ ਗੀਕ ਵਲ ਗਟਾ ਸੰਘਾਤੁ ਹਮਿ
ਰਚ ਕਾਇਫਲ ਕੋਖੜ ਪੀਪਲ ਪਤਰ ਜਤਨ ਫਿਲਦਿਲ ਮੇਇਅ
ਤਾਲੀ ਸਾਰ ਤੁਖਮ ਕੋਰ ਤੁਖਮ ਉਟੈਗਨ ਫਿਲ ਬੇਖਗਰ ਜਤਨ ਮਖ
ਨ ਕਥਾ ਬਚੀ ਨੀ ਅਤੀ ਸਮਤ ਗਾਹਮੀ ਅਜਬ ਦ ਅਜਵਾਇ
ਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਦਾਰਚੀਨੀ ਚੌਂਕ ਜਵਤੀ ਹਰਏਕ ਚੌਂਦਹ ਮਾਸਾ ਕੰਕ
ਰਨ ਤੀਨ ਤੋਲ ਬੀਜੇ ਸਾਰ ਸਾਫ਼ੀ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਸਫਕਾਨ ਸਵਾਦੇ ਤੋਲਾ
ਕੁਸਤਾ ਅਬਰਕ ਸਵਾਦੇ ਤੋਲਾ ਚੁਪਰਾਸ ਸਵਾਦੇ ਤੋਲੇ ਸੁਕਰ ਛੋਡ
ਤੋਲਾ ਰੂਪਗਾਏਕਾ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਚੌਥੀ ਆਪਸੇਰ ਜਾਇਫਲ ਤੀਨ
ਤੋਲਾ ਨਾਰੇਲ ਅਦਸੇਰ ਛਵਾਹ ਕਿਸਮਿਸ ਜਾਫੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਸਬ
ਦਵਾਕੇ ਅਲਹਦਾ ਅਲਹਦਾ ਛੁਟਪੀ ਸਕੇਰ ਖੋਐਰ ਮੇਵਕੇ ਅਲਹ
ਦਾ ਐਰਸੁ ਅਬਲਾਬੀ ਅਲਹਦਾ ਪਹਲੇ ਰੂਪਕੇ ਖੋਯਾ ਬਨਾਵੇ ਜਬ
ਕਿ ਨੀ ਮਗਰ ਮਰਹੇ ਦਵਾਪੀ ਸੀਹੁਈ ਕੋ ਮਿਲਦੇ ਕਫਰੀਰ ਜੇਹ
ਲਾਵੇ ਫਿਰ ਸਕਰ ਐਰ ਮੇਵਾ ਛਾਲੇ ਬਦਲਿਸ ਕੇ ਖਸਬੇ ਦਹੀਜੋ ਅਮਜ
ਕਰੋ ਫਿਰ ਅਬਰਕ ਐਰ ਚੁਪਰਾਸ ਐਰ ਸਾਰਕੇ ਛਾਲੇ ਐਰ ਗੁਲਾਬ ਜੋ
ਗੋਲੀ ਬਕਦਰ ਮੁੰਡੀ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਦੇ ਗੋਲੀ ਸੁਬਹ ਕੇ ਪਿਲਵੇ ਤੁਰਜੀ ਐ
ਰਬਾਰੀ ਸੇ ਪਰਹੇਜ ਰਖੇ। ਈਗਰ ਅਕਿਲਿਹਾਇਤ ਅਜਰ
ਦੇਤ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਬਗੀਧਕ ਅਮਲਾ ਸਾਰ ਛਿਲਾਵਾਂ ਘੁੰਗਰੀ ਸੁਫੈਦ
ਖੀਰਤੂਟੀ ਛਾਲ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਚਰਬੀ ਜੋਰ ਖੁਰਤੀਨ ਮਾਲ ਕੰਗਨੀ
ਕੀਕਰ ਐਗ ਦਾਰਚੀਨੀ ਮੈਲ ਕਾਨਕ ਮੁਸਕ ਹਰਏਕ ਦੇ ਤੋਲਾ

॥१॥ ਰਬੀ ਸੁਰਕੀ ਛੋੜੋ ਲਾਭੁ ਮਾਘੇ ਕਾ ਪਉ ਸੇਰ ਹਰਯਾ ਗੁਲ ਸੇਲ
ਅਦੁ ਪਾਰ ਔਰ ਗੀਧਕ ਔਰ ਛਿਲਾਵ ਕੋਤੀ ਨ ਸੇਰ ਅਰਕ ਲੇਮੁ
ਮੇ ਸੋਲਾ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇ ਔਰ ਸਾਥ ਸਬਦ ਵਓ ਕੇ ਅਤ ਸੀ ਸੀਸੁ
ਮੇ ਮਾਨਿ ਦਰੇਏ ਕੇ ਟਪਕ ਲਵੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਸੀਕ ਮੇਂ ਆਵੇ ਪਾਨ
ਮੇਰ ਖਕਰ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਚੋਟ ਹੋਰੋ ਜਿਤਿ ਲਾਭੀ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ
ਅਕਿ ਬਾਹੁ ਬਹੁਤ ਲਵੇ ਕਿ ਪੈਦਾਇਸੀ ਨ ਮਰਦ ਭੀ ਮਰਦ ਹੋ ਜ
ਵੇ ਔਰ ਬੀਚ ਏਕ ਰੋਜ ਕੇ ਮਰਦ ਸੁਸਤ ਕੋ ਉਪਰ ਅਜਲਾ ਬਕਰ
ਤ ਕੇ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵਕਤ ਅਸਰ ਕੇ ਇਸ ਦਵਾ ਕੋ ਕਰੇ ਸੀਮਾਥ ਏਕ
ਮਾਝਾ ਦਾਰ ਸੁਕ ਨਾਵੇ ਮਾਸੇ ਈਟ ਪੁਰਾਨੀ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਜਰਦ ਰੋਬ ਏਕ
ਮਾਸਾ ਕਾਲੀ ਜੀਰੀ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਸਬਦਵਾ ਸਿਵਾਏ ਪਾਰੇ ਕੇ ਪੀਜੇ ਬਾ
ਦ ਉਸ ਕੇ ਪਾਰਾ ਕੋ ਮਿਲਵੇ ਚਾਰ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ
ਪਾਰਾ ਦਵਾ ਸੇਨਿਕ ਲੋਕੇ ਚਾਰ ਉਂਗਲ ਕੀ ਲਕੜੀ ਗੋਹੂੰ ਕੀ ਜਿਸ
ਮੇ ਜੋਠ ਯਾਨੇ ਖਾਈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪਾਰਾ ਕੋ ਬਕਰ ਦਾ ਏਕ ਰਤੀ ਕੋ ਲਰ ਕੇ ਸੁਰ
ਖ ਪੇਸਾਥ ਮੇਂ ਏਕ ਤਰਫ ਲਕੜੀ ਕਿ ਰਖੇ ਦਸਰੀ ਤਰਫ ਲਕੜੀ ਕੇ ਜ
ਲਾਵੇ ਕਿ ਪਾਰਾਥ ਸਬਾਥ ਆਗ ਕੇ ਮਜਰੇ ਬੈਲ ਮੇਂ ਆਵੇ ਫਿਰ ਏਕ ਪੈਰ
ਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਦੁਪਗਾ ਏਕ ਇਸ ਕਦਰ ਕਿ ਸੀਬਰਤ ਨ ਮੇਂ ਭਰੇ ਹਿ ਜ
ਕਰ ਭੂਬਜਾਵੇ ਚਕਰ ਕੇ ਭੂਬੇਵੇ ਦਮ ਉਪਰ ਕੋ ਖੀਚੇ ਤਾ ਕਿ ਤਮਾਮ ਦੁਪ
ਗਾਹ ਨਾਜਾ ਸੇ ਉਪਰ ਕੋ ਖੀਚ ਜਾਵੇ ਉਸੀ ਦਿਨ ਫਾਇਦ ਹੋਗਾ ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਕੁਛ ਭਬਾਹ ਕੇ ਅਸਰਤਾ ਮਾਮਦੇਤਾ ਹੈ ਸੁਲਤਾਨ
ਉਲਵਾਈ ਹੈ ਮਗਜ ਪਿਸਤਾ ਮਗਜ ਬਾਦਮ ਮਗਜ ਚਲਗੇ
ਜੋ ਬੋਯਹ ਹਰਏਕ ਪਉ ਸੇਰ ਤੁਖਮ ਖਰਪੁਜ ਹਰਏਕ ਆਪਸੇ
ਰਜੜ ਲਜਾਭੂ ਘੁੰਘਰੀ ਸੁਫੇਦ ਬੀਜ ਬੰਦ ਲੋਗ ਨਿਸਾਸਤਾ ਦਾਰ
ਚੀਨੀ ਹਰਏਕ ਆਪ ਪਉ ਇਲਾਇਚੀ ਛੋਟੀ ਜਾਤ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਅੰਬ
ਰ ਅਸਹ ਬੜੀ ਮਾਝਾ ਸਰਾਬ ਦੇ ਅਤ ਸਹ ਸਵਾਸੇਰ ਸਬਦ ਵਓ ਕੇ
ਕੁਟੇ ਔਰ ਸਰਾਬ ਦੇ ਅਤ ਸਾ ਮੇਲ ਕਰ ਸਾਬਰੋਗ ਨ ਜਰਦੀ ਅੰਛੇ

ਮੁਰਗ ਕੇ ਏਕ ਸੋਧੀ ਸਗੋਂ ਥੀ ਥੀ ਪਹਲੇ ਆਵੀ ਨੀ ਤੀ ਮਿਲਾਵੇ ॥੧੧॥
ਦੁਇਸ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਜੋ ਮਾਂ ਦੀ ਗਤ ॥ ਜਿਸ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨੀ ॥੧੨॥
ਥਾਹ ਨਹੀ ਮੁਗੀ ਹੋ ਤੁਖਮ ਪੁਤਰ ਹਸਿਆਹ ਪੰਦਰਹ ਫਲ ਪੇ
ਸਤ ਥੀ ਜਕਨੇਹ ਤੁਨੰਦ ਆਦਿ ਜੋਰ ਦੇਨ ਕੋ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ ਦਾਸ ਮੇ
ਰੰਗਾਵੇ ਮੇ ਪੋਟਲੀ ਥਾਪ ਕੇ ਰਾਪਾਂਹ ਜੋ ਸਦੇਵੇ ਫਿਰ ਪੋਟਲੀ ਨੇਕ
ਲਕੇ ਦੂਪ ਸੇ ਪੀ ਨਿਕਲੇ ਬੋਝਾ ਰਿਝਾ ਕਰੇ ਐਰ ਸੀਕ ਮੇਂ ਤਗਾ ਕਰ ਸਾ
ਬ ਪਾਨ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਦੇ ਮਾਹੀ ਨੇ ਬਰਾਬਰ
ਖਾਵੇ ਕੁਵਤ ਥੀ ਨਾਈ ਕੀ ਅਜਹਦ ਜਿ ਆਦਿ ਕਰੇ ਐਰ ਸਿਰ ਨੁ ਬ
ਦਨ ਵ ਇਲਾਮਤ ਪੀਰੀ ਦੁਰ ਕਰੇ ਵਧਾਹ ਵ ਲਏ ਉਜਰ ਇ ਮਸਜਦ
ਤਕਵੀ ਮਤ ਹਜਮ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਐਰ ਫਜਾਦ ਮੇਰਹ ਐਰ ਮਸਕੀ
ਪਾਖਾਨ ਕੋ ਦਫਾ ਕਰੇ ਤੰਗਾ ਆਪਲ ਹੰਦ ਕਿਸਿ ਸਕਤ ਮੇਂ
ਜਲ ਨਸਰ ਮੇਂ ਹੋ ਐਰ ਵਹੁਤ ਹਵੀਲਾ ਵਕੀਲੁਰ ਸਫਤ ਨ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਲਵੇ ਐਰ ਸਕਰ ਸੁਫੇਂਦ ਰਾਈਸ ਪਲ ਸਬ ਥਾਹ ਮਮਿਲਾਵੇ
ਹਰ ਰੋਜ ਦਸ ਮਾਸ ਖਿਲਾਵੇ ਪਲ ਆਪਲ ਚਹੈਤ ਹੈ ਵਸਾਹਿ
ਬਕਿਤਾਬ ਥਾਵ ਅਦੂਰਦ ਇਸ ਕੋ ਮੁਰਜ ਕੇ ਮੁਜਰ ਬਜਾਨਤ
ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਨਾ ਮਰਦੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਹਲ ਪੁਰ ਲਾਵੇ
ਅਫਸੂਨ ਪੋਸਤ ਹਰਏਕ ਤੀਨ ਦਰਸ ਅਜਵਾਇਣ ਸੋਨ ਜਇ
ਫਲ ਅਕਰ ਕਰਹਾ ਲੋਗ ਪੀ ਪਲ ਮਿਰਚ ਸਿਆਹ ਹਰਏਕ ਭੋਤੋ
ਲਾ ਅਜਵਾਇਣ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਮਥਕੀ ਗਨੀ ਮੇਠਕੀ ਸਕਰ ਏਕ ਤੀ
ਨ ਤੋਲਾ ਸਬ ਕੋ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਪੋਸਤੇ ਕੇ ਮਲੇ ਹੂਏ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਖਮੀਰ
ਕਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਪੇ ਸਤ ਮਾਸੇ ਤਕ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵ
ਹੁਦਵ ਕਿਜੇ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਕੁਬਤ ਬਹ ਕਰੇ ਅਲਕੁੰ ਮੀ ਜਾਛੇਤੀ
ਨਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਖਾਥ ਸਾਛੇ ਰਾਮਾਸਾ ਲੋਗ ਕਟ ਹਰਏਕ ਪੋਨੇ
ਦੇ ਮਾਸਾ ਬਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਥ ਸੋਨ ਕੇ ਮੁਰਬੇ ਕੇ ਜੀਰਾ ਮੇਂ ਕੋਲੀ ਬਕ
ਦਰੰਚ ਨੇ ਕੇ ਥਾਪੇ ਵਕਤ ਹਜਤ ਮੁੰਹ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਅਰਕ ਉਸਕਾਖ

ਦੇ॥ ਈਗਰ ॥ ਹੁਥਇਸਮਕਸਿੰਗਰਫਛੈਮਾਜੇਕਬਾਥਛੈ
ਮਾਜੇਜੁਦਬੇਦਸਤਰਥੋਗਾਅਕਰਕਰਹਾਮਿਸਗੀਸਹਿਦਹਰ
ਇਕਛੈਮਾਜਾਸਥਕੇਕੁਰਕੇਅਫੀਯੁਨਏਕਤੋਲਾਮਿਥਕੇਸਾਥ
ਸਹਿਦਕੇਗੋਲੀਬਕਰਚਨੇਕੇਥਾਪੇਵਕਤਹਾਜਤਏਕਗੋਲੀਛੈ
ਪਛੀਪੇਸਤਰਖਿਲਵੇਇਮਸਾਕਅਜੀਮਹੈਗੀਔਰਜਬਤਕ
ਫਾਰਗਨਹੈਖਨਔਰਪਾਨੀਨਖਵੇ॥ ਈਗਰ ॥ ਗੋਖਕੁਜੁ
ਕਰਗਾਏਕੇਪੀਮੇਸਾਥਸਹਿਦਕੇਮਿਲਕੇਖਾਵੇਉਪਰਉਸਕੋਰਾ
ਏਕਵੁਧਪਿਲਵੇਇਸੀਰਤਕੁਬਤਹੈਗੀ ॥ ਈਗਰ

॥ ਅਥਰਕਜੇਰਛਰਦਰਮਿਆਨਅਗਕੇਰਖਕੇਦੁਕੋਜਬਕੇ
ਜੁਰਖਹੈਅਰਕਦਰਖਤਸਰਸਮੇਂਛਲੋਂਬਦਨਿਕਾਲਕੇਮਲੇਜ
ਬਕਿਅਦਾਹੈਜਵੇਤੀਨਤੋਲਾਸੋਂਛੁਟਪੀਸਕੇਉਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਅ
ਰਹਾਮਰਹਾਅਜਲਕੇਕਿਹਰਖਵੇਬਹੁਤਮੁਕਵਈਹੈ॥

ਈਗਰ ॥ ਤਕਵੀਯਛਜੁਕਰਮੇਂਨਾਰਹੈਰੋਗਨਚੋਲੀਸਾ
ਛੈਦਸਮਾਜਫਰਫਯੁਨਸਥੇਤੀਨਮਾਜਮੁਸਕਸਾਛੈਚਰਰਤੀਸ
ਥਅਦਵੀਆਛੁਟਪੀਸਕੇਰੋਗਨਮਜ਼ਕੁਰਮੇਂਹਲਕਰੇਔਰਗਰ
ਮਕਰਕੇਛਕਤਹਾਜਤਕੇਦੋਨੋਂਛੋਤੇਔਰਕਜੇਬਕੇਉਸਮੇਂਚਰ
ਬਕਰੇਔਰਬਦਸਕਲਹਜਾਕੇਸਫਕਰਕੇਜਮਾਹਕਰੇ॥

ਈਗਰ ॥ ਕਿਯਹਦਵਬਹਲਨੇਵਾਲੀਔਰਕੁਲਾਤੀਹੈਅ
ਗਰਇਸਦਵਕੇਏਕਸਲਕੋਈਖਾਵੇਅਕਸਰਇਮਰਾਜਬਲਰ
ਮੀਦਰਹੈਔਰਤਾਜਰੀਬਦਨਮੇਂਜਾਹਰਹੋਵੇਅੰਢਲਾ
ਹਲੇਲਾਹਰਏਕਨੋਰਰਮਰੁਖਮਪਲਛੀਜਦਰਮਛੰਗਰਸਥ
ਦਰਮਜ਼ਕੁਰੀਛਾਥਈਸਦਰਮਰੁਖਪੁਰਨਾਦਾਈਜੇਰਸਬਦਵਾਂ
ਚੋਕੇਕੁਰਪੀਸਕੇਗੁਜਮੇਂਮਿਲਾਕਰਤੀਨਜੀਸਾਠਗੋਲੀਥਾਪੇਔ
ਰਹਰਰੇਜਏਕਗੋਲੀਖਾਵੇਏਕਸਲਤਕਹਰਮਹੀਨੇਮੇਂਨਫਾ
ਜਹਰਹੈਗਾ॥ ਈਗਰ ॥ ਬੈਜਮੁਰਗਕਾਰਰਅਦਰਮ

ਗਜਹਲਵਨ ਏਕ ਅਦੰ ਪਾਨੀ ਕੋ ਸਤਕ ਜੋ ਸਕਰ ਕੇ ਦਸਦਰ ॥੨॥
 ਮ ਅਰਕ ਅਦਰਕ ਅਰਕ ਪੋ ਦੀ ਨ ਹਰ ਏਕ ਦਸਦਰ ਮ ਸਬ ਕੋ ॥੧॥
 ਸਾਥ ਚੰਗ ਨ ਗਾਏ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਤਰੀਕ ਖਾਗੀ ਨ ਕੇ ਪ ਕਵੇ ਜਿ
 ਸ ਵਕਤ ਕਿ ਉ ਤਰੇ ਲੰਗ ਦਾਰੀ ਨੀ ਫਿਲ ਫਿਲ ਗਿਰਦਰ ਰਏ ਕ
 ਬੋਲੀ ਉਸ ਮੇ ਮਿਲਵੇ ਔਰ ਖਵੇ ਉ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਦੋ ਹਥੇ ਲੀ ਆਏ ਕ
 ਹਥੇ ਲੀ ਅਜਵਾਇਟ ਖਵੇ ਸਹ ਅਮਲ ਮਹਤਰ ਸਿਲੇ ਮਾਨ ਕਾ
 ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੁਖ ਮਜੋ ਨ ਮਾਸ ਲ ਸਾਨੇ ਧੁਰੁ ਹ ਦੁਪਾ
 ਕ ਮੇ ਖੁਸ਼ ਭਰ ਕਰੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਬਤਰੀਕ ਚੋ ਆ ਕੇ ਟਪ ਕਵੇ ਔਰ
 ਸਹ ਦਵਾ ਸਖਤ ਕਰ ਨੇ ਵਾਲੀ ਜ ਕਰ ਕੀ ਔਰ ਕੁਵਤ ਬਾਹ ਹੈ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਲ ਸੁਰਖ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਔਰ ਕੁਰ
 ਪੀਸ ਕੇ ਦੋ ਮਿਸਕਾਲ ਖਿਲਵੇ ਅਮਰ ਬਾਹ ਮੇ ਨ ਦਰ ਹੈ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਕਾਮੀ ਸਹਵਤ ਔਰ ਜਿਆਦਾ ਕਰ ਨੇ ਕੁਬਤ
 ਕੇ ਔਰ ਨਹੇ ਨੇ ਕੁਬਤ ਬਾਹ ਕੇ ਬਹਤ ਮੁਢੀ ਦੋ ਗੀਦ ਕ ਅਵਲਾ
 ਸਾਥ ਸਾਥ ਅਰਕ ਬਿਸਖ ਪਰ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰੇ ਤ ਕੇ ਗਾ ਕੀ ਹੋਵੇ ਫਿ
 ਰ ਔਰ ਅਰਕ ਮਜ਼ਹੂਰ ਭਾਲੇ ਔਰ ਇਸੀ ਤਰ ਹ ਚ ਚ ਪੁਨ ਤ ਕ ਕ
 ਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਏਕ ਹੀ ਪੁਨ ਮੇ ਕ ਫਾਇਤ ਕਰੇ ਤੇ ਭੀ ਰਵਾ ਹੈ ਔਰ ਮ
 ਇਨੇ ਪੁਨ ਕੇ ਗਾਵੇ ਹੋ ਨੇ ਕੇ ਹੈ ਔਰ ਬਿਸਖ ਪਰ ਸੁਫੇਰ ਬੇਹਤ ਰੋਹ
 ਤਾ ਹੈ ਵਰਨਾ ਸਿਆਹ ਭਾਲੇ ਮਿਕਦਰ ਏਕ ਚਾਵਲ ਕੇ ਦੋ ਹਥ ਤ ਹ
 ਖਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਹਾਲਵੇ ਔਰ ਸੋਲਾਨ ਮਨੀ ਕਿ ਦਫ
 ਕਰੇ ਤੇ ਲਾ ਮਖਾਨ ਔਰ ਮੇਧਾ ਹਰ ਏਕ ਸਭੇ ਸਾਤ ਤੇ ਲਾ ਸੋਠ ਰੁਖ
 ਮ ਚਿਟੀ ਗਨ ਮਗਜ ਭੁਖ ਮ ਕੁਵਚ ਮੇਰ ਰਸ ਖੁਸ਼ ਲੀ ਸਿਆਹ ਹ
 ਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੇ ਲਾ ਜੋ ਜ ਬੁਵਾ ਦਾਰੀ ਨੀ ਹਰ ਏਕ ਭੇਡ ਤੇ ਲਾ ਪੀਸ ਕੇ
 ਬੀਜ ਬੀਦ ਸੁਰਖਵ ਸਿਆਹ ਸਾਨੇ ਭੁਖ ਮ ਕੰਗ ਨੀ ਕਿ ਹਰ ਏਕ ਨੇ
 ਖਾਸਾ ਘੀ ਪਉਤਰ ਸਕਰ ਚਿਟੀ ਪਉਤਰ ਦੁਪ ਭੀਜ ਕ ਏਕ
 ਜਿਰ ਅਸਲ ਰੁਸਖ ਮੇ ਮਿਲਾਈ ਕ ਮ ਹੈ ਅਗਰ ਚੇ ਭੁਫ ਜਿਆਦ ॥

ਕਰੋਤੋਕੁਛਖੁਜਾਇਕਾਨਹੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਵਾਸਤੇਭੁਵਤ
ਬਾਹਕੇਬੇਨਜੀਰਹੈਪੋਸਤਖਸਖਾਸਚੀਤੀਆਸਕਰਸੁਰਖ
ਹਰਏਕਦੋਸੇਰਕੁਟਪੀਸਕੇਹਰਰੋਜਹਥੇਲੀਭਰਖੁਲਾਵੇ॥
ਦੀਗਰ ॥ਸਮੁੰਦਫਲਲੋਗਹਮਰਹਪਾਨੀਕੇਪੀਸਕੇਕਜੇ
ਬਪਤਤਿਲਾਕਰੇਔਰਪਤੇਅਰਿਡਕੇਉਪਰਥਾਪੇਸੁਸਤੀਜ
ਗਰਕੀਏਕਹਫਤਮੋਦੂਰਹੋਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਚਰ
ਬੀਸੇਰਕੀਚੰਬੇਲੀਕੀਜੜਕਾਪੋਸਤਕਨੇਰਸੁਫੈਰਕੀਜੜਕਾ
ਪੋਸਤਲੋਗਕੀਕੜਕਲਪਨਕਨਕੇਰੀਚਾਰਫਰਕਸਥਕੇਕੁਟ
ਪੀਸਕੇਚਰਬੀਕੋਪਿਘਲਾਕੇਉਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਬਤਰੀਕਚੇਏਕੇ
ਅਰਕਟਪਕਾਵੇਔਰਸਿਰਆਲਤਕਾਛੋੜਕਰਮਲੇਬਾਦਉਪਰ
ਉਸਕੇਪਨਥਾਪੋਨਿਰਾਇਤਤਾਕਤਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ਜੀ
ਕੁਨੋਅਦਰਆਪਾਪਉਤੇਲਭਿਲੀਮੇਤੁਖਮਕਵਰਸਤੋਤੀਨਮਾਸੇਬੀ
ਤਅਥਾਬੀਲਕੀਸਤੋਤੀਨਮਾਸਮਸਤਗੀਭੁਮੀਘੁੰਘਚੀਸੁਰ
ਖਹਰਏਕਇਕੀਸਮਾਸਾਰੋਗਨਮਜਕੂਰਜਰਫਆਹਨੀਮੇਛਾ
ਲਕਰਆਤਸਪਰਰਖੋਔਰਏਕਏਕਜੈਕਉਸਮੇਂਡਛੋਂ...
ਔਰਆਪਉਸਕੇਪੁਏਂਸੇਬਚੇਕਿਜਰਰਕਰਤਾਹੈਜਥਕਿਜੈਕ
ਕਲੀਹੋਜਾਵੇਬਾਦ ਦਵਾਏਕੂਟੀਘੁਈਉਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਬਾਦ
ਬੀਤਅਥਾਬੀਲਕੀਉਸਮੇਂਮਿਲਾਵੇਪਸਰਖਛੋੜੇਸਾ
ਤਰੋਜਰਾਤੋਕੇਕਜੇਬਪਰਮਲੇਸੁਸਤੀਕਜੀਬਦੂਰਹੋਗੀ॥
ਦੀਗਰ ॥ਜੜਸੈਂਥਲਕੀਜੜਚੜਚੜਹਕੀਜੜਕਨੇਕ
ਸੁਫੈਰਕੀਉਰਕਟਾਰੀਕੀਜੜਨਕਛਿਕਨੀਹਰਏਕਪਉਭ
ਰਦੁਪਰਾਏਕਦਸਜੋਰਪਸਦਵਾਕੋਕੋਟਕੜੇਟਕੜੇਕਰਕੇਦੁ
ਪਥਏਮੇਜੋਸਕਰੇਂਜਿਸਵਕਤਜੜਏਕਸੇਰਰਹੈਉਤਾਰਲੇਵੇ
ਦੁਪਮਜਕੂਰਸੇਘੀਨਿਕਲਕਰਮਲੇਔਰਪਤਾਉਪਰਉਸ
ਕੇਥਾਪੇਔਰਸਾਅਮਲਸੁਥਹਵਸਾਮਕਰੇਏਕਹਫਤਮੇਂਨਾ

ਮਰਦਮਰਦਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ਸਮਾਦਕਿਕੁਬਤਕੁਬਤਬਾ
ਹੋਕੇਬਹੁਤਤਾਸੀਰਰਖਤਹੈਅਜਮੁਦਾਹੈਜੋਜਲਕੇ ਕਿਉਂਦੀਮੇ
ਮੈਨਫਲਕਹਿਤੇਹੈ ਏਕ ਹਿਜਾ ਲੇਵੇ ਔਰ ਵੇ ਹਿਸੇਬੀਜ
ਉਸਕੇਲੇਕਰ ਬਾਰੀਕਕੁਟੇਤਿਭਕੇਤੇਲਮੇਖਰਲਕਰੇਤੀਨਰੋਜ
ਯਾਜਿਆਦਾਔਰਤਿਲਾਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥

ਪੋਸਤਜੜਕਰੇਰਸੁਫੈਦਗੁਲਕਰੇਰਕੇਹਰਏਕਤੀਨਤੇਲਾ
ਕਫੂਰਅਫਜੂਨਹਰਏਕਛੈਮਾਜਾਤੁਖਮਧੂਰਹਅਜਰੀਧਹ
ਏਕਏਕਤੇਲਾਸਬਕੋਕੁਟਪੀਜਕੇਹਮਰਹਅਰਕਛੋਟੀਕਟਾ
ਈਕੇਗੋਲੀਥਾਧੋਬਕਦਰਚਨੇਕੇਹਰਰੋਜਤੀਨਗੋਲੀਸਾਥ
ਪਾਨੀਕੇਹਲਕਰਕੇਕਜੇਬਪਰਮਲੇਸੁਸਤੀਔਰਜਲਕਮਚੇ
ਹੁਏਕੋਮੁਠੀਦਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ਬਾਮਮਛਲਕਿਪਾਨੀਮੇ

ਪਕਾਵੇ ਕਿ ਅਖਨੀਹੈਔਰਚਰਬੀਉਸਕੀਹਾਥਸੇ
ਨਿਕਲਕਰਰਖਛੋੜੋਜਕਰਪਰਮਲੇਮੋਟਾਔਰਲੰਘਹੋਵੇ

ਦੀਗਰ ॥ਗਾਂਜਕਿਮਾਸਹੂਰਹੈਉਸਕੇਲੋਗਮਿਸਲਤੀ-
ਬਾਕੁਕੇਪੜਿਹੈਨਜਾਯਾਤਾਹੈਹਮਰਹਰੋਗਨਅਰਿਛਕੇਖਰਲ
ਕਰੋਕਪੜੇਪਰਲਗਾਕਰਲੇਪਥਰੇਸਾਤਰੋਜਤਕਅਗਰਬਜਾ
ਇਰੋਗਨਅਰਿਛੀਕੇਫਿਲਕਤੇਲਫਲੋਤੇਰਵਾਹੈ॥

ਦੀਗਰ ॥ਰਿਲਾਕਰੇਕਜੇਬਕੇਸਖਤਕਰਤਾਹੈਪਿਤਾਗਏ
ਕਔਰੇਪਿਆਜਨਰਗਜਅਕਰਕਰਹਾਮੁਕੀਜਸਬਕੇਬਰ
ਬਰਲੇਕਰਕੁਟਕਰਸਾਥਪਤੇਮਜਕੂਰਕੇਮਿਲਵੇਵਕਤ

ਮਜਾਮੀਅਤ ਕਜੇਬਪਰਮਲੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ਜੁਫਤਰੁ

ਮੀਕਿਚੇਆਸਤੇਦਸਮਾਜਕੁਟਕਰਔਰਖੁਸਕਕਰਕੇਹਰਦੇ

ਬਰਬਰਲੇਵੇਔਰਚਮਗਾਦਰੁਵਰੋਗਨਜੇਤਕੇਵਖਲਕਰ

ਕੇਖਰਲਕਰੇਜਿਸਵਕਤਚਾਹੇਇਸਤਿਹਮਾਲ

ਕਰੇਕਜੇਬਕੇਮੋਟੇਕਪੜੇਸੇਮਲੇਔਰਕਰਮਪਾਨੀਸੇਧੋਵੇਤ

॥ २४ ॥ ਸੁਰਖਹੋ ਪਸਚੈ ਦਹਰੇ ਜਤ ਕਤਿ ਲਾ ਕਰੇ ਅੰਗ ਮਹਾ ਸੇ ਪਰਹੇ
ਜ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਨ ਫਿਅੰ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਇਸ ਕੋ ਲਿਗਲੇ
ਪਕਹਤੇ ਹੈ ਸਿਨਾ ਮਖੀ ਆਕਰ ਕਰਹਾ ਬਛਨਾ ਕਪੀ ਪਲ ਮੂਲ
ਸੀ ਬਲ ਸੀ ਖੀਆ ਪੋਸਤ ਅਨਾਰ ਕੀ ਜਲਕਾ ਅੰਗ ਪੋਸਤ ਸੁਫੇਰ
ਕਨੇਰ ਕੀ ਜਲਕਾ ਅੰਗ ਅਜਵਾਇਨ ਖੁਰਾਸਾਨੀ ਘੁੰਘਰੀ ਫਟਕਰੀ
ਮੇਨ ਫਲ ਜਾਇ ਫਲ ਪਾਰਾਹਰ ਏ ਕਏ ਕਤੋਲਾ ਤੁਖਮ ਅਰਿੰਡੀ
ਕੇ ਛਿਲੇ ਹੁਏ ਦੋਤੋਲਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਅਰਕ ਘੀ ਕਵਾਰ ਮੇਂ ਭੀ ਨ ਰੇਜ
ਭਕ ਖਰਲ ਕਰੇ ਬਕਦਰ ਚਨਾ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪਕੇ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਭਾਲ ਕੇ
ਮਾਨਿੰਦੇ ਚੋਆ ਕੋਟ ਪਕਾਵੇ ਬਾਰ ਛੇ ਮਹੀਨਾ ਕੇ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਵੇ ਅੰਗਤ
ਗੀਕਾ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਘਾਸ ਕੀ ਪਤੀ ਥੋੜੀ ਲੋਕਰ ਉਪਰ ਰਗ ਕੇ ਨੀਚੇ
ਜ ਕਰ ਕੇ ਹੈ ਖਤ ਖੇਂ ਚੇ ਅੰਗ ਪਤੇ ਅਰਿੰਡ ਕੇ ਰਖ ਕੇ ਕਚੇ ਤਰੀ
ਸੇ ਜਤ ਰੇ ਜਤ ਕ ਥਾਂ ਪੇ ਅਗਰ ਨਾ ਮਰਦ ਹੋ ਤੋ ਮਰਦ ਹੋਗਾ ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਉਪਰ ਜੁਕਰ ਕੇ ਮਲੇਂ ਇਤਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ
ਥਕੇ ਕਿ ਜਬਤ ਕਰੇ ਪੋਏ ਨਰਮ ਨਹੀ ਕਾਫੂਰ ਸੁਹਾਗਾ ਹਰ ਏਕ ਏ
ਕਾਮਾਸਾ ਛੋਂਗਾ ਥਾਂ ਅਦਰ ਮਿਰਚ ਸਿੰਘਾਹ ਸੋਲਾ ਅਦਰ ਥਾਨੀ
ਕਕਰ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਸੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪੇ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਘਿਸ ਕਰ ਡਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਂਡਾ ਮੇਂ ਡਕ ਬਕਾ
ਕੀ ਕੜਾ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਅਦਰ ਜੋ ਕਛੈ ਅਦਰ ਬੀਰ ਭੂਟੀ ਕੇ ਚੁਏ ਜ
ਹਰ ਮੀਠਾ ਘੁੰਘਰੀ ਸੁਫੇਰ ਚਰਬੀ ਸੇਰ ਚਰਬੀ ਸੁਮਨ ਕਨੇਰ ਸੁ
ਫੇਰ ਹਰ ਏਕ ਏਕੀ ਸਮਾਜ ਮਗਜ ਸਿਰ ਚਿੜੀ ਘਰ ਵਲੀ ਕਾ
ਪੰਚੀਸ ਅਦਰ ਸਥਕੇ ਕੀਮੀ ਕਰ ਕੇ ਦਵਾਓ ਕੋ ਕੂਟ ਕੇ ਅੰਗ ਚਿੜੀ
ਯੋ ਕੇ ਸਿਰਕਾ ਮਗਜ ਲੋਕਰ ਸਤ ਕੋ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਲਿਹਿ ਕਾਮਤ ਕ
ਤ ਕੇ ਮਾਨਿੰਦੇ ਚੋਆ ਕੋਟ ਪਕਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਵਾ ਕੁਵਤ ਦੇਨੇ
ਵਲੀ ਹੈ ਭਿਲਾਵਾਂ ਕਾ ਸਤ ਬਕਰਾ ਈਕਾ ਪਾਨੀ ਪੋਸਤ ਦਰਖਤ
ਅਨਾਰ ਕਾ ਸਥਕੇ ਏਕ ਜਗਾਹ ਕਰ ਕੇ ਚਚ ਪਹਰਤ ਕਰੇ ਗਾਨ ਮੇਂ

ਮਲਕਿਉ ਪਰ ਅਤਸ ਨਰਮ ਕੋ ਜੋ ਸਕਰੇ ਜਬ ਪਾਨੀ ਜਲ ਜਾਵੇ ॥੨੫॥
ਔਰ ਰੋਗ ਨ ਉਸ ਕਰਹ ਜਵੇ ਪਸ ਤਿਲ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥੧੯॥
ਕਪੜਾ ਬਾਰ ਬਿਨੁ ਲੋਕਰ ਦੁਪਆਕ ਮੇਂ ਏਕ ਦਿਨ ਰਤ ਤਰ ਕਰੇ
ਬਾਦ ਨਿਕਲ ਕੇ ਸਾਯ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ॥ ਔਰ ਜਬ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਤੋ ਬੋ-
ਹੜ ਕਰੇ ਦਰ ਕੇ ਦੁਪ ਮੇਂ ਏਕ ਰਤ ਦਿਨ ਭਰ ਤਰ ਕਰੇ ॥ ਫਿਰ ਨਿਕਾ-
ਲ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਬਾਦ ਰੋਗ ਨ ਗਾਉ ਵੈਨ ਤਰ ਫਕੀਰ ਮਜ-
ਕਰ ਕੇ ਤਿਲ ਕਰੇ ॥ ਔਰ ਉਸ ਕਪੜੇ ਕੀ ਦੇ ਬਤੀਆਂ ਬਨ ਕਰ ਜਲ
ਵੇਂ ਔਰ ਬਾਣੀ ਕਾ ਸੀ ਕੀ ਨੀਚੇ ਉਸ ਕੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਰੋਗ ਨ ਉਸ ਕਪੜੇ
ਕਾ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਪਕੇ ਪਸ ਰੋਗ ਨ ਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖ ਛੋੜੇ ਸਿਰ
ਆਲਤ ਕਛੋੜ ਕਰ ਮਲੇ ਔਰ ਪਤੇ ਅਰਿੰਡ ਯਾ ਪਨ ਉਸ ਪਰ ਬਾਂ-
ਧ ਕਰਤਾ ਮਾਮਸ਼ ਬਰਖੇਂ ਜੁਬ ਕੋ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਔਰ ਅ-
ਗਰ ਉਸੀ ਜਗਹ ਯਾ ਦੁਸਰੀ ਜਗਹ ਰੋਗ ਨ ਲਗੇ ਔਰ ਅਮਾਸ
ਕਰੇ ਤੋ ਦਹੀ ਸੇ ਧੋਵੇਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਿਉ ਪਰ ਕੁਝ ਕੇ ਜਸ ਮਲੋ ਪਨ ਉ-
ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਰਖ ਕਰ ਹਰਤ ਰਫ ਤਰੀ ਸੇ ਬਾਂਧੇ ਤੋ ਰੋਗ ਨ ਦੂਜਰੇ ਉ-
ਜੇਦ ਪਰ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ ਇਕੀਸ ਰੋਜ ਮੇਂ ਨ ਫਾਹੇਗਾ ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਜੀਰਾ ਪਿਤਾ ਮਛਲੀ ਚਿਉ ਕਾ ਏਕ ਅਦਦ ਬਾਰ ਕਰਾਈ ਬਰੀ
ਉਸ ਕੇ ਹਥ ਸੇ ਨ ਚੜਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਨਿਕਾਲੇ ਇਸ ਮੇਂ ਪਿਤਾ ਮਜਕੁ
ਰ ਮਿਲਵੇਂ ਔਰ ਚਾਰਤੀ ਕਾ ਫੁਰਤੀ ਮਸੈ ਨੀ ਦਾਖਲ ਕਰੇਂ ਇਸੀ
ਮਜਮੂਏ ਕੋ ਕਿਸੀ ਜਰਫ ਮੇਂ ਛੋਲ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਖੁਬ ਮਿਲਵੇਂ ਯਹ ਤ
ਬਕਿ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬੰਧਨੇ ਕੋ ਲਾਇਕ ਹੈ ਪਸ ਉਸ ਸੇ ਜਾਫੇ
ਬਕਰ ਜੋ ਕੇ ਬਨ ਕਰ ਰਖ ਛੋੜੇਂ ਵਰ੍ਹਾ ਜੜ ਕੇ ਏਕ ਉਸ ਸੇ ਪੇਸ਼
ਬਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਰਖੇ ਕਿ ਬਾਦ ਏਕ ਸਾਇਤ ਕੇ ਕੁਵਤ ਬਾਹ ਕਮਾਲ
ਹੋਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਰਸੋਂ ਸੁਫੇਂ ਦਕੂਟ ਕੇ ਬਾਰ ਕਰਾਈ ਬ-
ਰੀ ਅਜਰੀ ਧਕੀ ਜੜ ਬਰਬਰ ਲੋਵੇਂ ਕੂਟ ਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਮਿਲਵੇਂ ਔ-
ਰ ਕਜੇਂ ਏਕੇ ਤਿਲ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕਤ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਮਲ ਕੇ ਦਵ ਕੇ ਦੂਰ

ਕਰੇ ਏਕਦਿਨ ਮੇਂ ਤੀਨ ਚਾਰ ਮਰਤਬਾ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰੇ ਸਤੁ ਬਰਵ
 ਦਰਾਜ਼ ਹੋਗਾ ਅਗਰ ਸਰਸੋਂ ਸੁਫੈਦ ਦਸਤ ਯਾ ਬਨਾ ਹੋ ਸਰਸੋਂ ਜਰਦ
 ਬਜਾਏ ਉਸ ਕੋ ਰਲ ਨਾ ਚਾਹੀਏ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਇਫ ਲਾਜਾਬ
 ਦੁਪਬ ਕਰੀ ਕੇ ਪੀਜੇ ਔਰ ਲੇਪ ਕਰੋਂ ੬ ਤਾਮਾ ਸੁਭ ਛੋੜ ਦੇਵੇਂ ਔਰ
 ਸੁਬਹ ਕੋ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪੇਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਚਰਬੀ ਸੁਰਜੀਗਾ
 ਣੀਕੀ ਕਿਰਾਨ ਸੇ ਨਿਕਲੀ ਹੋ ਪਉਸੇਰ ਜਫਰਾਨ ਰੋੜ੍ਹ ਤੋ ਲਾਅਫ
 ਯੂਨ ਨੌ ਮਾਸੇ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਤਨ ਬੇਕਲਈ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਔਰ ਦਸਤ ਤਾਂਬਾ
 ਯਾਲ ਕੜੀ ਨੀਬ ਕਿਸਿਰ ਮੇਂ ਉਸ ਕੋ ਪੈਸਾ ਚਪਕਾਇਆ ਹੋ ਪਿਸੇਂ ਤ
 ਸਬ ਏਕ ਸੀਮਿਲ ਜਵੇ ਬੋੜਾ ਉਸ ਜੇ ਜਕਰ ਪਰਲਗਾ ਕਰ ਕਪੜਾ
 ਬਾਧੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਪਰ ਏਕ ਰੋਜ ਦਰਮਿਆਨ ਦੇ ਕਰ ਲਗਾਤੇ ਰੋਹੋਂ
 ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਊ ਲੋਚਨ ਪੋਸਤ ਬੀ
 ਜਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਨਰਗਾ ਸਕੀ ਜੜਾ ਸਾਥ ਮੁਢੀ ਜਮੂਨ ਕੀ ਆਕਰ ਕ
 ਰਹਾ ਮੁਸਾਵੀ ਲੈ ਕਰ ਜੇਕਿ ਕੂਟਨੇ ਕੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਕੂਟੇਂ ਔਰ ਜੇ ਪਕਾਨੇ
 ਕੇ ਲਾਇਕ ਹੈ ਪਕਾਵੇਂ ਔਰ ਹਮਰਾਹ ਸਹਾਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇਂ ਔਰ ਰਾਤ
 ਕੋ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸਹਾਰ ਮੇਂ ਹਲਕਰ ਕੇ ਕਜੇ ਬਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਨਿਹਾਇ
 ਤਕੁਵਤ ਦਾਰ ਹੈ ਔਰ ਬੀਸ ਰੋਜ ਮੇਂ ਮੁਸਤੀ ਦੁਰਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਜੜਾ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਜੜਾ ਧੜਹਾ ਸਿਆਹ ਲੋਕਰ ਸਰਾਬ
 ਦੁਆਬਾ ਮੇਂ ਏਕ ਸੀਆਂ ਪੁਠ ਦੇ ਕਰ ਰਖੇਂ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਸਰਾ
 ਬ ਮੇਂ ਪਿਸ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਔਰ ਪੁਠ ਕੇ ਮਾਇਨੇ ਉਪਰ ਬਿਆਨ
 ਕਰ ਚੁਕੇ ਹੈਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਜਲ ਕਮਾਚੇ ਹੁਏ ਕੋ ਬਹੁਤ
 ਮੁਢੀ ਦੋ ਦੁਧ ਭੋੜਾ ਕਾ ਕਰ ਉਸ ਮੇਂ ਫਿਲਾਵਾ ਔਰ ਪੋਸਤ ਜੜਾ
 ਅਨਾਰ ਔਰ ਪੋਸਤ ਜੜਾ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਕੇਰ
 ਦੁਧ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਜੇ ਸਕਰੇਂ ਪਸਜਾਮਨ ਦੇ ਕਰ ਕੇ ਦਹੀ ਬਨਾਵੇਂ
 ਸੁਬਹ ਕੋ ਨਿਕਾਏਂ ਔਰ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਬੋੜਾ ਉਸ ਜੇ ਲੈਵੇਂ ਬਰਾਬ
 ਰ ਉਸ ਕੋ ਜੇਰ ਕਟਾਈ ਛੋਟੀ ਕਿਜਰਾ ਹੋ ਪਿਸ ਕਰ ਕੇ ਰੋਗਾਨ ਮੇਂ ਮਿ

ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਕਪੜੇ ਪਰਤਿਲਾ ਕਰ ਕੇ ਉਪਕਰੇ ਬਕੇਰਖੇ॥ ਦੀਗ 129
ਰ ॥ ਭਰਕੀ ਬਜੀਰਾ ਕੀ ਕਿਜਰ ਨ ਕਰੇ ਪਚਹ ਬਜੁ ਫੈਦਾ ਜੇ ॥
ਪ੍ਰਿਧੀ ਸਮਝਿ ਲਫਾਰ ਕਾਲੀ ਜੀਵ ਜਰਨੀਖ ਯਾਨੇ ਹੜਤਾ
ਲਮਾਲ ਕੀ ਗਨੀ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਜੜ ਕਿਜਿ ਸਮੱਪਾਨੀ ਨਾਮੇਲ
ਹੋ ਕੇਚਵਾ ਕਿਜੇ ਕੇ ਮੇਂ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਏਕ ਅਦਰ ਸਬਦਵ ਕੂਟ ਕਰ
ਕੇ ਕੇਚਵੇ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਅੰਦਰ ਬਰਤਨ ਕੇ ਰਖੇ ਔਰ ਲੀਦ ਘੜੇ
ਮੇਂ ਦੋਹਠਤਾ ਦਫਨ ਕਰੇ ਔਰ ਦੂਪਗਾਏ ਮੇਂ ਪਿਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਕੇ
ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਔਰ ਅਗਰ ਕੇਚਵਾ ਤਰਨ ਹੋਤ ਰਕਰ ਲੇਵੇਂ ਕਿਉਚੇ
ਨੀਚੇ ਅਲਤ ਕੇ ਬਰੇ ਬਰ ਕਰੇ ਜਲ ਕੀ ਕੋਆ ਬਹਿਯਾਤ ਹੈ ਔਰ
ਕਜੀ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਾਦੀ ਜਾਨ ਯਾਨੇ ਬੇਗ
ਨਮਾਜੂ ਏਕ ਅਦਰ ਪੀਪਲ ਦਰਾਜ ਬੇਂਗਨ ਕੇ ਖੁਸਕ ਕਰੇਂ ਜਿਸਵ
ਕਤ ਖੁਸਕ ਹੋਵੇ ਤੇਲ ਤਿਲਕਾ ਆਪਸਰ ਬਰਤਨ ਆਹਨੀ ਮੇਂ ਜੋ
ਸਕਰੇ ਔਰ ਬੇਂਗਨ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਜਿਸਵ ਕਤ ਤੇਲਾ ਜੋ ਸਕਰੇ
ਜਾਰ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਸਿਆਹੀ ਕੇਚਵੇ ਕੇ ਬਰਸਾਤ ਮੇਂ ਹੋਤੇ ਹੈ ਲੇਕਰ ਉ-
ਸਕੇ ਭੀ ਤੇਲ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਤਾਕਿ ਕੇਚਵੇ ਜਲ ਜਾਵੇਂ ਫਿਰਦੇ ਪਤੀ ਲਹ
ਸਨ ਕਿ ਛਿਲਕਾ ਦਰ ਕਰ ਕੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਬਾਦ ਸਬ ਕੇ ਖਰਲ ਕਰ
ਕੇ ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਰਖੇ ਚੌਦਹ ਰੋਜ ਤਕ ਏਕ ਮਾਸਾ ਉਪਰ ਜ਼ਕਰ ਕੇ ਮਲੇ
ਔਰ ਪਤੀ ਦਰਖਤ ਬੜਕੀ ਯਾਲ ਸੁੜਹ ਕੀ ਬਾਂਧ ਕੇ ਕਪੜਾ ਬਾਂਧ
ਦੇਵੇਂ ਫਿਰ ਕੁਦਰਤ ਇਲਹੀ ਮੁਸਾਹਿਦ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਚਮਗਾਦੜ ਖਾਨਗੀ ਚਾਰ ਅਦਰ ਤਿਲੀ ਕਾ ਤੇਲ ਜੇਰ ਭਰਾ ਮਸਤ
ਗੀ ਰੂਮੀ ਏਕ ਤੇਲਾ ਤੇਲ ਕੇ ਗਰਾਮ ਕਰ ਕੇ ਚਮਗਾਦੜ ਕੋ ਪੇਰ ਔਰ
ਕਾਨ ਨਾਕ ਕਾਟ ਕੇ ਭਾਲੇ ਔਰ ਜੋ ਸਕਰੇਂ ਤਾ ਖੂਬ ਪਕ ਕਰ ਮੋਹਰਾ ਹੋ
ਜਾਵੇਂ ਫਿਰ ਮਸਤ ਗੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖੂਬ ਜਲਾਵੇਂ ਪਸ ਬਾਹਰ ਲਾ ਕਰ
ਸੀਸਾ ਮੇਂ ਰਖੇ ਮਕਦਰ ਚਾਵਲ ਕੇ ਬੀੜਾ ਪਾਨ ਮੇਂ ਰਖ ਕੇ ਪਿ
ਲਾਵੇਂ ਹਰ ਕੋ ਦਸ ਪੰਦਰਾਂ ਬੀਰੇ ਦੇਵੇਂ ਅਗਰ ਗਰਾਮੀ ਕਰੇ ਬੀੜਾ

ਕਾ ਖਿਲਾਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਤਕ ਇਕੀਸ ਬੀੜਾ ਦੇਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਏਕ ਸੁ
 ਥਾ ਕਿ ਏਕ ਸਾਮ ਕਿ ਏਕ ਦੇ ਪਹਰੇ ਕੇ ਅਗਰ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਮਤਲਬ
 ਹ ਸਲ ਨਹੀਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਔਰ ਦੇਵੇਂ ਮਾਲਕੀ ਗਨੀ ਦੇ ਸੇਰ ਘੁੰਪ ਚੀ ਸੁ
 ਦੇ ਦੇ ਸੇਰ ਤੁਖਮ ਪਤੂਰ ਹ ਦੇ ਸੇਰ ਰੋਗ ਨ ਸਰ ਜੇ ਕਾ ਅਦਾ ਸੇਰ
 ਪਤੂਰ ਕਾ ਢਾਈ ਸੇਰ ਆਕਰ ਕਰਹ ਦੇ ਸੇਰ ਸਾਹੀ ਘੁੰਪ ਚੀ
 ਕੋ ਚਕੀ ਮੇਂ ਦਲ ਕੇ ਦਲ ਉਸ ਕੀ ਨਿਕਲੇਂ ਸਬ ਦਵਾ ਕੇ ਬਹਾ ਮਿਲਾ
 ਕੇ ਸਾਧੂ ਧਯੋਂ ਪੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਤਲ ਜੀਬ ਜੋ ਰੋਗ ਨ ਖੋਂ ਰੋਂਦੇ ਰੋਂਦੇ
 ਨ ਬਰਗਾ ਪਨ ਮੇਂ ਰਖ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਵ ਬਕਦਰ ਦੇ ਘੁੰਪ ਚੀ ਆਲ
 ਤ ਪਰ ਮਲੇ ਉਪਰ ਪਨ ਧਾਧ ਦੇਵੇਂ ਸਾਤ ਰੋਜ ਮੇਂ ਨਫਾ ਤਾਮ ਹੋਗਾ।
 ਈਗਰ ॥ ਮੇਂਡ ਕਤੀ ਨ ਚਰ ਅਦਲੇ ਕਰ ਬੜੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਕਿ
 ਜਿਸ ਸੇ ਨਿਕਲ ਨ ਜਵੇਂ ਬਕਦਰ ਪਉ ਸੇਰ ਯਾ ਜਿਆਦਾ ਕੇਰਵੇ
 ਉਸ ਮੇਂ ਹਰ ਰੋਜ ਭਾਲ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਮੇਂਡ ਕਉ ਸਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰੇਂ ਔਰ
 ਪਾਨੀ ਭੀ ਕਿਸੀ ਜਰਤ ਮੇਂ ਲੇਜਾ ਕਰ ਮੇਂਡ ਕੋ ਕੋ ਪਿਲਾ ਦੀ ਆਕਰੇਂ
 ਚਾਲੀ ਸਰੋਜ ਤਕ ਇਨ ਕੋ ਬੰਦ ਰਖੋਂ ਬਾਦ ਚਲੀਏ ਕੋ ਉਨ ਕੋ ਟੁਕਵੇ
 ਟੁਕਵੇ ਕਰ ਕੇ ਭੇਲ ਯਾਨੇ ਰੋਗ ਨ ਅਲਸੀ ਮੇਂ ਜਿਸ ਤਰਹ ਕਿ ਮੁਮ
 ਕਨ ਹੋ ਰੋਗ ਨ ਨਿਕਲੇਂ ਸਹਲਤ ਹੀ ਕਰੋਗ ਨ ਨਿਕਲ ਨੇ ਕਾ ਯ
 ਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕਰੇਂ ਕਿ ਖੁਬ ਭਾਲ ਜਾਵੇਂ ਤਾਮ ਸੁਬ ਪਾਨੀ
 ਜੋ ਸਹੁਏ ਕੋ ਇਤਿ ਆਤ ਜੇ ਰਖ ਛੇੜੇ ਕਿ ਰੋਗ ਨ ਉਪਰ ਪਾਨੀ ਕੇ ਆ
 ਜਾਵੇ ਸੁਬ ਹੋ ਕੇ ਹਾਥ ਸੈ ਕ ਛਲੇਵੇਂ ਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ਉਪਰ ਕਾ
 ਜੋ ਬਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੋਂ ਵਾਜਤੇ ਹੀ ਦਗੀ ਔਰ ਕੁਥਤ ਬਾਹ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਜੀਰ
 ਹੈ॥ ਈਗਰ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਸਤਾਮਾ ਸਾਧੂ ਪਤੂਰ ਮੇਂ ਤਰਕਰ
 ਕੇਰਤ ਪੀਸ ਕੇ ਜੀਰ ਗਰਮ ਕਰੇਂ ਬਾਪਰ ਲੋਪ ਕਰੇ ਉਪਰ ਉਸ
 ਕੇ ਕਪੜਾ ਬਾਧ ਕੇ ਸੈਰ ਹੋਂ ਸੁਖ ਹੋਂ ਕੇ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇਧੇ ਦੇਂਦੇ ਰਾਤ
 ਇਸ ਡਰਹ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ ਜਿਕਰ ਬਹੁਤ ਬੜਾ ਜਾਏਗਾ।
 ਫਸਲ - ਵਾਸਤੇ ਬੜੇ ਹੋਨੇ ਆਲਤ ਕੇ ਸਬ ਹਕੀਮ ਇਤਫਾਕ ਰਾਏ

ਹਥਤੋਂ ਕਿ ਜਬਤ ਕ ਆਦਮੀ ਨਜ਼੍ਹਾ ਮਾਰਖਤ ਹੈ ਸਨੇ ਬਲਤ ਹੈ ॥੨੯॥
ਕਜੇ ਬਲੀ ਬਲਤ ਹੈ ਤਜਰਬਾ ਸੇਈ ਐਸਾ ਹੀ ਜਾਹਰ ਹੁਆ ਕਿ- ॥੧॥

ਜੈ ਕਬਲ ਨਸਬ ਦਵਾ ਕੀ ਜਾਵੇ ਤੋਂ ਮੌਜ਼ ਕਰ ਕੇ ਜਿਆਦ
ਤਹਿਤੀ ਹੈ ਐਹ ਬਾਦ ਨਜ਼੍ਹੇ ਪਹਨਾਈ ਵੀ ਵਗੀ ਜਿਕਰ ਕੇ ਕੁਛ
ਫਇਦਾ ਨਹੀ ਹੋਤ ਹੈ ਸੁਹਾਵਨਾ ਜੰਗਲੀ ਕੀ ਜਨਮ ਕਿ ਨਰਮ ਵਛੇ
ਦੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰਕੇ ਜਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰਕੇ ਪੀਸੇ
ਦੁਆਰਾ ਅਜਨਾਇਨ ਵਾਸਾ ਜਿਅਹ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਹਰਏ ਕਬਰ
ਬਰਬੀਜ ਸੁਹਾਵਨਾ ਕੇ ਸਬ ਕੇ ਬਰਬਰ ਗੁਫਾ ਜਿਅਹ ਮਿਸ਼ਰਵੇਂ ਛੋਟੇ
ਛੋਟੇ ਮਕਦਰ ਕੋਈ ਐਹ ਹਰ ਸੁਬ ਹਏ ਕੋਈ ਨੇ ਸੁਹਾਮ ਵੇਂ ਨਿ
ਹਾਇਨ ਛੋਟੇ ਮਹੀਨੇ ਤਕ ਅਗਰ ਕੋਈ ਸਖਸ ਵਿਸਥਿਹ ਮਲ ਕਰੇ ਲੇ
ਦੁਨ ਜਕਰ ਅਥੀਜ ਵਲਾਜ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਹਰ ਰਾਤ
ਕਉ ਕਜ਼ਬ ਮੇਂ ਚੁਪਤਾ ਜਾ ਬਹੁਤ ਮਲੋਂ ਬਾਦ ਇਸਕੇ ਕਿਰੁਏ ਖੁਸ਼
ਕਪਿਸ ਕੇ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਮਲੋਂ ਬਲਾ ਅਰ ਮੋਟਾ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ

ਅਕਰ ਕਰਹਾ ਜਾਮਾਤੁ ਅਰਕ ਮਿਖ

ਜੀਨ ਤੋਲਾ ॥ ਅਮ ਮੇਂ ਜਾ ਕਰ ਕਜੇ ਬਕੋ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਜੇ ਮਲੋਂ
ਜਹਾ ਤਕ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਾਦ ਕਰੁਏ ਕੋ ਡਿਲੀ ਕੋ ਡੋਲ ਮੇਂ ਜੋ ਸੁਕ
ਰਕੇ ਡਿਲਾ ਕਰੋ ਮੋਟਾ ਐਹ ਦਰਾਜ ਹੋਗਾ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਜਕ
ਰਨ ਏਚਵਾ ਅਧਸੇਰ ਕਰੇਰ ਸੁਫੈਰ ਕੀ ਜਕ ਕਾ ਫਿਲਕ ਪਉਸੇਰ
ਸੁਮਘੋਕੇ ਕਏ ਕਸੇਰ ਸਾਂਡੁ ਰਾਹ ਅਦਦ ਕਾ ਕਲਾ ਸਥੀ ਛੋਟੇ ਤੋਲ
ਬੀਬਾਹੁ ਪੈ ਛੋਟੇ ਲਾ ਕੀ ਕਰਾਏ ਅਦਦ ਪੁੰਘਰੀ ਸੁਫੈਰ ਦਾਰਚੀਨੀ
ਬੋਗ ਅਕਰ ਕਰਹਾ ਜਾਇਓਲ ਹਰਏ ਕ ਛੋਟੇ ਤੋਲਾ ਜਾਨਾਨ ਨੀਮਾ
ਸੇ ਦੁਪਾਮਦਾਰ ਕ ਛੋਟੇ ਤੋਲਾ ਜੋ ਕਰਾਰ ਅਦਦ ਮਲ ਕੀ ਗਨੀ ਛੋਟੇ
ਲਾ ਨਾਇਜਾ ਹਰਨ ਕਾਏ ਅਦਦ ਨਾਇਜਾ ਘੋਰੇ ਕਾਏ ਕ ਅਦਦ ਨਾਇ
ਜਾਇਕਾ ਏਕ ਅਦਦ ਬਤਰੀਕ ਪਤਲ ਜੰਤਰ ਰੋਗਨ ਮੇਂ ਛੋਟੇ ਜਾ
ਬ ਪਨ ਬੀਗਲੀ ਕੋ ਲੇ ਪਕਰ ਕੇ ਬਾਧੇਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥

13- ਚਕੀਜ਼ ਬਕਦਰ ਪਰਉਗਲਿ ਕਿਕਟੇ ਔਰ ਵਕਤ ਸੇ ਹੁਸ਼ ਕੇ
ਮੁਹਿ ਮੋਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੇਚੁਏ ਮਿਟੀ ਸੇ ਪਥਕਰ ਕੇ ਬਾ
ਹਮ ਮਛਲੀ ਕਿਕਿ ਸਿਸਕੇ ਮਾਮਾ ਹੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਬਰਾਬਰ ਲੇਵੇ ਔ
ਰ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਕਟੇ ਅਕਰ ਦੇਨੇ ਚੀਜੇ ਤੀਨ ਤੀਨ ਤੇਲਾ ਹੋ ਤਿਲੀ
ਕਤੋਲ ਤੇਤੋਲ ਉਸਮੋ ਮਿਲਾਵੇ ਲੋਹੇ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਹਵਾ ਮੋਰਖੇ
ਭੀ ਦਿਨ ਔਰ ਰਾਤ ਧੂਪ ਮੇਂ ਔਰ ਸਥਾ ਮੋਰਖੇ ਕਿਏ ਕਜਾਤ ਹੋ ਜ-
ਵੇ ਫਿਰ ਉਪਰ ਕਜੇ ਸਕੇ ਮਥੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ ਘੁੰਘਰੀ
ਸੁਫੇਰ ਕੇ ਗਮਾਹੀ ਅਰਥੁ ਨ ਕਢੁ ਰਭੀ ਮਸੈ ਨੀ ਕੇਚੁਆ ਕਿਜੇ ਕੈ
ਸੇ ਨਿਕਲਾ ਹੋ ਹਰਏ ਕਬਰ ਬਰ ਲੈ ਕਰਾ ਬਾਠੀ ਪੀਸੇ ਔਰ ਛੇ
ਟੀਛਰ ਕਟਾਈ ਕੇ ਸੀਰਾ ਮੇਂ ਮਿਲਾਕ ਰਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਬਕਦਰ ਜੀਰੇ ਕੇ
ਔਰ ਏਕ ਉਸ ਸੇ ਬੀਚ ਸੁਰਾਖ ਕਜੇ ਬਕੇਰ ਖੇਂਜ ਬਕਿ ਜੋਰਾਖ ਮੇਂ ਹ
ਰਕਤ ਮਥੁ ਮੇਂ ਔਰ ਤਕੇ ਸਥਾ ਜੋ ਹਥ ਤਕੇ ਜਮਾ ਮੇਂ ਦੇਰ ਨ ਕਰੇ
ਤ ਕਿਜਰ ਰਨ ਕਰੇ ਵ ਕਥਲ ਰਖਨੇ ਜੀਰੇ ਕੇ ਬੋਰੇ ਚੋਗਨ ਬਾਦ
ਮ ਸੁਰਾਖ ਜ਼ਕਰ ਮੇਂ ਤੁਲੇ ਵਥਾ ਦੇ ਹਥ ਤ ਸਰ ਜ਼ਕਰ ਕੇ ਰੋਗਨ
ਮੋਰਖੇ ਯਾ ਦਹੀ ਮੇਂ ਕਿ ਅਸਲਾ ਤਜੇ ਕੇ ਕੀ ਹੈ ਔਰ ਜਨ ਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਕਿਸਾਹ ਦਵਾ ਨਿਹਾਇਤ ਕਵੀ ਹੈ ਨਜ਼ਕ ਮਿਜਾਜੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਏ
ਮਗਰ ਛੇਹਤਿਆਤ ਤਮਾਮ ਇਤਿਆਤ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਬੋਰੀ ਦਵਾਰ
ਖਕਰ ਦੂਰ ਕਰੇ ਵ ਅਸਲਾ ਉਸਕੀ ਜੇਸਾ ਕਿ ਲਿਖਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕੇ
ਲੋਕ ਨ ਸਖਤ ਤਥਾ ਆਪ ਕੋ ਆਬ ਹਿਯਾਤ ਹੈ ਔਰ ਜ਼ਕਰ ਬਹੁਤ
ਬੜਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕੇਚੁਆ ਕਿ
ਕੇ ਸੇ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਬੜੀ ਕਟਾਈ ਸਬਰ ਚਰਾ ਮਾਸਾ ਕਢੁ ਰਭੀ ਮ
ਸੈ ਨੀ ਦੇਜੇ ਤੀਨੋ ਕੋ ਬਾਠੀ ਕਕਰ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਜੀਰੇ ਕੇ ਰੋਲੀ ਬਾਂ
ਧੇ ਔਰ ਬੋਰੀ ਇਸ ਸੇ ਬੜੀ ਵਕਤ ਜਮਾ ਕੇ ਛੋਟੀ ਗੋਲੀ ਕਿ ਮੁਕਾਮ
ਪੇਸਾ ਬਕੇਰ ਖੇਂਜ ਔਰ ਬੜੀ ਪਿਸਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਕਜੀ ਬਕੇਤਿ ਲਾਕਰੇ
ਔਰ ਇਸ ਧੂ ਉਸਕੀ ਉਪਰ ਜ਼ਕਰ ਕੇ ਕੀ ਗਈ ਔਰ ਕੇਚੁਆ ਕਿ

ਜੇਕੋ ਸੇਨਿਕਲਾ ਹੋ ਸਰਾਬ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਬਕਰ ਜੀਰੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂ ॥ ੩ ॥
ਧੇ ਯਹ ਦਵਾਈ ਵਹੀ ਅਮਲ ਕਰੇ ਗੀ ਲੋਕ ਨ ਸਮਝ ਕਰ ਅਮਲ ਮੇ ॥ ੪ ॥
ਲਵੇ ਜੋ ਸਾਕਿ ਕਹਾ ਕਿਆ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬੀਜ ਕਲੇ ਧਤੂਰੇ
ਕੇ ਬਾਬਰੀ ਬੀਜ ਪਨਵਾਈ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਔਰ ਬੀਜ ਅਰਿਠ ਕੇ ਤੀਨ
ਗੁਨ ਸਬ ਕੇ ਏਕ ਜਗਹ ਕਰ ਕੇ ਮਿਕਦਰ ਖੁਰਨੀ ਬੜੀ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂ ॥
ਧੇ ਏਕ ਯਾਦੋ ਗੋਲੀ ਖਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਸੀਆ ਖਰਗੋਸ਼
ਮੇਂ ਸੁਰਾਖ ਕਰ ਕੇ ਕਮਰ ਮੇਂ ਬਾਂਧੇ ਜਬ ਤਕ ਉਸ ਕੇ ਜੁਦਾਨ ਕਰੇ ਮੂੰਹ
ਲਾਨ ਹੋਗੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਖਤ ਤੀਗ ਮੇਂ ਜੜ੍ਹ ਔਰ ਪਤੀਓ
ਰ ਬੀਜ ਕੇ ਪੀਸ ਕਰ ਕੇ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਫੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਂ
ਬ ਸੁਕਰ ਸੁਰਾਖ ਕੇ ਬੜੀ ਖਾਵੇ ਅਮਲ ਕਰ ਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਜੜ੍ਹ ਸੁਫੈਦ ਕਨੇਰ ਕੀ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕ ਕਰ ਕੇ ਔਰ ਬਾਗੀਕ
ਪੀਸੇ ਔਰ ਕਪੜੇ ਮੇਂ ਛਾਨ ਲੇਵੇ ਬਦ ਪੋਸਤ ਬਗੈਰ ਪਾਛੇ ਹੁਆ
ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਹਾਥ ਸੇ ਮਲੋ ਔਰ ਯਹ ਪਾਨੀ ਜੜ੍ਹ ਕਨੇਰ
ਮਜ਼੍ਹੂਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਛਾਨ ਛੋਟੇ ਬੇਰ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਵਕਤ ਹਾ
ਜਤ ਏਕ ਗੋਲੀ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰ ਆਲਤ ਕਾਛੇ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲ ਕਰੋ
ਔਰ ਬਾਦ ਖੁਸ਼ਕ ਹੋਨੇ ਕੇ ਮਜ਼ਾਮ ਅਤ ਕਰੇ ਇਮਲ ਕਰ ਲਾਵੇ ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਧੀਰ ਪੀਸ ਕਰ ਕੇ ਮਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਲ ਕਰੋ
ਔਰ ਉਪਰ ਸੇਕ ਪੜ੍ਹਾ ਬਾਂਧੇ ਕਜੇ ਬਮੋਟਾ ਔਰ ਦਰਜ ਹੋਗਾ ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਹੜ੍ਹਤਲ ਬਛਨਾ ਕਨੇਰ ਸਾਦਰ ਤੀਨੋਂ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕ
ਰ ਫੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਰੰਗਨ ਗਾਏ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਥੋੜਾ ਪਚਾਭੀ ਦਾਖਲ
ਕਰੋ ਸਬ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਪੜੇ ਪਰ ਲਗਾਵੇ ਔਰ ਬਤੀਬਨ ਕਰ ਏ
ਕਤਰਫ ਸੇਜ ਲਾਵੇ ਜੋ ਪੀਕਿ ਉਸ ਸੇਟ ਪਕੇ ਲੇਵੇ ਔਰ ਰਖੇ ਥੋੜਾ
ਉਸ ਸੇ ਲੋਕਰ ਉਪਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਮਲੋ ਔਰ ਗਿਜਾਨਾ ਔਰ ਪਾਨੀ
ਰਖਾਵੇ ਆਲਤ ਕੇ ਬੜਾ ਕਰੇ ਔਰ ਉਰੇ ਨੀਚੇ ਆਲਤ ਕੇ ਬਰਾਬ
ਰ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਤਮਖੀ ਲੋਕਰ ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਦੁਰ

ਸੰਕਥ ਜੁਟੈ ਕਰੁ ਹਰਏ ਕਰਾਹ ਕੀ ਲੇਵੈ ਅੰਤ ਨਿੰਦਵ
ਕੀ ਲੇਵੈ ਪਦ ਜੁ ਕਰਕੇ ਤਿਲ ਕਰੇ ਇਸਾ ਕਲਾਵੇ ਮੁਜਰਬ
ਹੈ। ਈਗਰ ਅਜਮੁਚਹ ਮਹੀਮ ਦਰਕੀ ਬੇਟੇ ਇਮਾਨਤ
ਖੰ. ਪਿਛਲ ਨਰਗਸ ਥੀਸ ਅਦਦ ਚਰੀ ਨੀ ਸੇਲਾ ਨੀ ਪਾਂਚਤ
ਲਾ ਅਚਰ ਕਰਹਾ ਛੈਤੋਲਾ ਮਥੀਜ ਮਸਕੀ ਦਸਤੋਲਾ ਪਿਤਾ ਗਾਏ
ਕਪਾਂਚ ਅਦਦ ਅੰਤ ਪਿਆਜ ਜੰਗਲੀ ਖਰਲ ਕਰਕੇ ਲੇਪਕਰੇ
ਪੋਸਤ ਬੋਸਕ ਜੁਦਾ ਕਰਤ ਹੈ। ਈਗਰ ਾਨਾ ਦਰ ਹੈ
ਬੁਝਦਹ ਹਥੀ ਕੇ ਦਾਂਤ ਕਾ ਪਉਛਰ ਅੰਤ ਸਰਾਬ ਅੰਤੁਰੀ ਤੀਨ ਤੋ
ਲਾ ਮਿਲਕਰ ਆਪਾ ਆਪਾ ਦੇ ਕਪਕੇ ਮੇਥਾਂ ਪੈਂਦੇ ਸੇਰ ਗਾਏ ਕਾ
ਧਲਾ ਕਰ ਦੇਗ ਮਿਟੀ ਮੋਰਖੇ ਮੋਰ ਉਪ ਉਸ ਕੇ ਕਕਾ ਥੀ ਮਿਟੀ
ਕੀ ਬੰਦ ਕਰੇ ਅੰਤ ਥੀਚ ਮਿਟੀ ਕੀਰ ਕਾਥੀ ਕੇ ਲੋਕ ਸੇਰਾ ਥਾ ਬੜਾ ਕ-
ਰੇ ਅੰਤ ਬਿਰਦ ਉਸ ਸਰ ਪੋਸ ਕੇ ਕਿਜੇ ਦੇਗੀ ਪਰ ਰਖ ਪੈ ਮਾਸ ਕੇ ਅ-
ਟੇ ਸੇ ਖੁਥ ਮਜਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰੇ ਅੰਤ ਨੀ ਦੇਗ ਕੇ ਨਰਮ ਅੰਤ ਕਰੇ ਅੰਤ
ਏਕ ਪੋਟਲੀ ਉਸ ਸੁਰਾਖ ਪਰ ਰਖੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਰਾ ਮੋ ਉਸ ਸੇ
ਆਲਤ ਚੋਂਤਰਟ ਅਹਿਸਤਾ ਅਹਿਸਤਾ ਸੇ ਕੋਂ ਫਿਰ ਦਸਰੀ
ਪੋਟਲੀ ਉਸ ਪਰ ਰਖੇ ਅੰਤ ਉਸ ਸੇ ਸੇ ਕੋਂ ਇਸ ਤਿਰਹ ਸਾਤ ਰੋਜਤ
ਕਰਾ ਹੀਏ ਕਰਨਾ ਆਲਤ ਕੇ ਸਖਤ ਕਰੇ ਅੰਤ ਸਹਿਵਤ ਕੇ ਜਿਸ
ਦਰ ਕਰੇ ਅੰਤ ਜਲ ਕਵਾਲੇ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਕਰੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ।
ਜਾਣੋ ਕਿ ਅਸਥਾ ਬਕੁ ਜੇ ਬਥੇ ਬਥੇ ਕਰਕੇ ਅਵਲ ਆਲਤ ਕੇ ਕ-
ਪਕੇ ਮੋਟੇ ਜੇ ਇਸ ਕਦਰ ਮਲੋਂ ਕਿ ਸੁਰਖ ਹੋ ਜਾਵੇ ਬਦ ਉਸ ਕੇ ਤੋਲ
ਮੁਛਲਾ ਥਾ ਪਸੁ ਸਤੇ ਲਲਮੇਟੀ ਕਾ ਓਲਾ ਕਰੇ ਤੇ ਜੜੇ ਗੋਟੋ ਕੀ ਬੀ
ਦਕਰ ਐਹ ਜਜਬ ਹੋਵੇ ਅੰਤ ਬਦ ਉਸ ਕੇ ਜੁਫਤ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਤੇ ਖੁ-
ਲਾ ਥੀ ਪਨਾਵਲ ਹੋਤੇ ਅੰਤ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਯਹ ਅਮਲ ਦੇ ਮਰਤਬਾ ਕਰੇ
ਦੁਸਰਾ ਯਹ ਕਰੇ ਬਕੇ ਗਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਪੈਂਦੇ ਤੋਲ ਬਲਾਸਾ ਮੋਟੇ
ਮਰਤਬਾ ਹਰਬ ਕਰੇ ਤੀਸਰੇ ਵਹੁ ਕਿਤੇ ਲਜੇਤ ਕੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਾਲਸ

ਕਰੋ ਕਜੇ ਬਕੇ ਬਕਾ ਕਰੋ ਰੋਥੇ ਵਹੁ ਪਾਨੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਮਰਤ ਪੋਰੇ ੧੩੩
ਪਾਚ ਵੇਹ ਕਿ ਘੀ ਬਕਰੀ ਮੇਰੇ ਮਰਤ ਬਾਹਰ ਬਕਰੇ ਔਰ ਕੋਰ ਵੇ ੧੩੪
ਖੁਸਕਤੇਲ ਰੋਥੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਕਰ ਮਲੇ ਔਰ ਬਾਥੋ ਨੇ ਕਹਾ ਪੈ ਜਿਸ
ਉਸ ਕੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋ ਪਹਲੇ ਉਸ ਕੋ ਤਈ ਮਲ ਸਦੇ ਕਰ
ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਉਪਰ ਉਸ ਕੋ ਬੁਝੇ ਔਰ ਸਾਥ ਅਹਿ ਬੁਰੀ ਕੇ ਉਪਰ
ਉਸ ਕੋ ਦਵਾ ਮਲੇ ਫਿਰ ਚੁਫਤ ਉਪਰ ਉਸ ਕੋ ਤਲਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦਕ
ਤ ਕਿਨਫਾ ਹਾਸਲ ਹੋਇਸਤਿ ਮਾਲ ਦਵਾ ਕਮੋ ਕਰ ਰਖੋ ਇਸ ਦਾ
ਸਤੇ ਕਿੰਨੇ ਭੁਭ ਜਜਬ ਹੁਆ ਹੈ ਸਾਥ ਤਹਲੀ ਲੋਕੇ ਨਾਵੇ
ਈ ਗਰ ॥ ਕੁਥਤ ਦਾਰ ਕਰਨੇ ਔਰ ਬਜ਼ ਕਰਨੇ ਜਕਰ ਮੇਰੇ ਹਿ
ਇਤ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਔਰ ਜਲ ਕਵਲੇ ਕੋਤ ਈ ਰਾਇ ਦਾ ਦੇਤ ਹੈ ਸਾਥੁ ਪੁਪਿ
ਚੀ ਸੁਫੈਦ ਬੀਬੂਟੀ ਭੰਗ ਜੰਗਲੀ ਭੇਲ ਜੈਤੂਨ ਕਲਾ ਬਿਛੁਆ
ਹਰਏਕ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਜੇਖ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਲੇਗ ਮਾਹੀ ਪਾਂਚ
ਮਾਸਾ ਪੋਸਤ ਜੜ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕਾ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਬੀਜ ਮੁਲੀ ਕੇ
ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਦੁਪਥੋਹੜ ਖਾਰਦਾਰ ਕਤੀਨ ਤੋਲਾ ਦੁਪਮਦਲ ਕਾ
ਭੇਤੁ ਤੋਲਾ ਮੇਂਡ ਕਕੋ ਸਿਰ ਕਾ ਪਾਨੀ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿਨਿਕ ਲੇਚਰ ਬੀ
ਜੇਬ ਕੀ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਚਰਬੀ ਸੁਰਜੰਗਲੀ ਕੀ ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਜੇਕ ਪਾਂ
ਚ ਅਰਦ ਸਬਦਵ ਚਿਕੋਰੂ ਪੀਸਕੇ ਦੁਪਥੋਹੜ ਔਰ ਮਦਾਰ ਮੇਂ ਤੀ
ਨ ਰੋਜਤ ਕਤਰ ਕਰੋ ਬਾਦ ਤੀਨ ਰੋਜਤ ਕਾ ਸਰਾਬ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰੋ ਬਾ
ਦ ਉਸ ਕੇ ਜੀਸਾ ਮੇਂ ਤਲ ਕੇ ਮਾਨਿ ਦਰੋ ਅਕੇਟ ਪਕਾਵੇ ਔਰ ਏਕ
ਹਫਤ ਚਖ ਛੇਵੇਂ ਫਿਰ ਕਜੇ ਬਪਰ ਮਲੇ ਅਹਿ ਉਪਰ ਉਸ ਕੋ ਲਾਪੇਰ ਕੇ
ਉਪਰ ਉਸ ਕੋ ਕਰਾ ਪਾਗਾ ਬਾਥੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਪਰਤੀਨ ਰੋਤ ਬਰ
ਬਰ ਦਵਾ ਲਗਾਵੇ ਫਿਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਦਰੀਅਾਨ ਦੇ ਕਰ ਦਵਾਇਸ
ਤਿ ਮਾਲ ਕਰੋ ਫਿਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਫਸਲ ਦੇ ਕਰ ਦਵਾਇਸ ਤਿ ਮਾਲ
ਕਰੋ ਅਗਰ ਜਖ ਮਹਿ ਪੀਲਾ ਗਵੇ ਅੰਦੇਸਾ ਨ ਕਰੋ ॥ ਚੰਗ
ਰ ॥ ਅਦਾਰ ਕੀ ਜੜ ਕੀ ਗਕੀ ਜੜ ਕਨੇਰ ਸੁਫੈਦ ਕੀ ਜੜ ਤੀ

ਨੇ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਭੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਅਰਕ ਧਤੁਰ ਹ ਕੇ ਗੋਲ
ਥਾਪੇ ਔਰ ਸਾਇਆ ਮੇਂ ਬੁਸਕ ਕਰੋਂ ਵਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸਾਥ ਅਪਨੇ
ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਪਿਸਕਰ ਕੰਜੀ ਬਪਰ ਮਲੋਂ। ਦੀਗਰ ਅਰੀਧ
ਕ ਹੜਤਲ ਚੀਉਟੀ ਬਕੀ ਸਿਆਹਤੀ ਨੇ ਕੋ ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਪਹ
ਲੇ ਗਧ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਤਕੇ ਕੇ ਪੀਸੇ ਔਰ ਪਾਨੀ ਉਸ ਮੇਂ ਭਲ ਕੇ ਬੋ
ਲੀ ਦੇਨ ਡੇਕ ਦੇਵੇਂ ਤਕਿਰੀ ਧਕ ਕੇ ਨੀਚੇ ਬੈਠ ਜਾਵੇਂ ਪਾਨੀ ਉਪਰ ਕ
ਗਿਨ੍ਹ ਦੇਵੇਂ ਫਿਰ ਰੀਧ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਤਕੇ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਪਾਨੀ ਭਲ
ਕਰ ਉਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਅਮਲ ਮੇਂ ਲਵੇਂ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਤੀ
ਨੇ ਦਵ ਕੇ ਏਕ ਜਗਹ ਪੀਸ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਣੀ ਥਾਪ ਕੇ ਸੀਜ
ਗਿਲ ਹਿਕਮਤ ਕੀਏ ਹੁਏ ਮੇਂ ਰਖ ਕੇ ਬਤਰੀ ਕਰੇ ਏਕੋ ਰੋਗ ਨ ਟਪ
ਕਵੇਂ ਪੇਸਾ ਬਕਾ ਮੁਕਾਮ ਡੇਕ ਕਰ ਮਲੋਂ ਨਠਾ ਅਜੀਬ ਹੈ।
ਦੀਗਰ ਅਹਲਵਾਨ ਕਛਿਕ ਨੀ ਸੇਰ ਭਰ ਘੀ ਸੇਰ ਭਰ ਨ
ਕਛਿਕ ਨੀ ਕੋ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਦੁਧ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੋਂ ਤਕਿ ਸੀਰ ਜਜਬ ਹੋ ਜ
ਵੇ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਸੇਰ ਭਰੋਂ ਰੋਗ ਨ ਜਰਦ ਮੇਂ ਫੁੰਨੋਂ ਬਾਦ ਸੇਰ ਭਰ ਸ
ਥਰ ਔਰ ਸੇਕ ਸੇਰ ਸਹਿਦ ਭਲ ਕੇ ਕਵਾਮ ਕਰੋਂ ਬਾਦ ਹੁ ਅਹ
ਦਵਾਈਆਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਦਲੀਲੀ ਨੀ ਲੋਗ ਕਲੇਜ ਨ ਹਰਕਤੀਨ
ਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਡੇਕ ਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਕੇ ਪੇਸਾ ਭਰ ਥਾਵੇਂ ਨਿਹਾਇਓ ਟ
ਇਦ ਹੋਗਾ। ਦੀਗਰ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਬੀਰੀ ਡੇਕ ਤੋਲਾ ਭੂਟ ਕੇ
ਪਉਤਰ ਦੁਧ ਮੇਂ ਦੋ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੋਂ ਔਰ ਰਖ ਡੇਕੋਂ ਵ
ਕਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲੇ ਪਕਰੋਂ। ਦੀਗਰ ਅਲਕੰਗ ਨੀ ਕਿਸ
ਮਅਵਲ ਪਉਤਰ ਜਲ ਕਨੇ ਹਸੁਟੈਂਦਕੀ ਸਾਥੇ ਸਤਰਹ ਮਾਸੇ
ਤੁਪਰੀ ਸੁਫੈਂਦ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਕੜਵਾ ਕਲਾ ਬਿਛੁਬੀ ਭੂਟੀ ਹਰਏਕ
ਡੇਕ ਤੋਲਾ ਜਹਰ ਤੇ ਲੀਆ ਜਹਰ ਹਲਦੀਆਂ ਸੈਂਥੀਆਂ ਜਹਰ
ਔਰਾ ਪਦਰਰ ਇਕ ਨੀ ਮਾਸਾ ਜਾਇਓਲ ਜਾਵਤਰੀ ਲੋਗ ਹਰ
ਏਕ ਸਤ੍ਰੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਦੁਧ ਤੇ ਨੀ ਕਾ ਪਉਤਰ ਜਤ ਦਵਾ ਸਿਵਾਏ

ਤੋਂ ਗਵਰੀ ਰਹ ਕੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਕੇ ਰਾਤ ਕੇ ਦੂਪ ਮਜ਼ਕੂਰ ਮੇਂ ਤਰਕ ॥ ੩੫ ॥
 ਰੋਂ ਸੁਬਹ ਕੇ ਅਤਾਜੀ ਜੀਸ ਕਿਲਹਿ ਕਮਤ ਮੇਂ ਮਾਨੈ ਦਰੋਏ ਕੇ ॥ ੩੬ ॥
 ਪਕਏ ਔਰ ਤਰੀਕਾ ਲਗਨੇ ਕਾ ਆਹੈ ਕਿ ਅਵਲ ਰੋਗ ਨ ਮਏ ॥ ੩੭ ॥
 ਔਰ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਕਪੜਾ ਬਰੀਕ ਲਪੇਟ ਕਰ ਪਾਨ ਬਾਂਧੇ ਕੁਛ ॥ ੩੮ ॥
 ਖਲ ਉਪਰ ਕੇ ਕੀ ਔਰ ਇਸੀ ਦਰਮਿਆਨ ਮੇਂ ਤਜ ਔਰ ਜਲ ਬ ॥ ੩੯ ॥
 ਮਿਸਰੀ ਔਰ ਮੋਰ ਸਵਜਨ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸੁਬਹ ਔਰ ॥ ੪੦ ॥
 ਸਾਮਕੋ ਨੋ ਮਾਸੇ ਸਾਬ ਦੂਪ ਗਏ ਆ ਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਵੇ ਔਰ ਜ ॥ ੪੧ ॥
 ਮਾਹ ਔਰ ਤਰਾਜੀ ਜੇ ਪਰ ਹੋ ਜਕਰੋ ਵਾਸਤੇ ਜਲ ਕੁਝ ਟਾਕੇ ਬਹੁ ॥ ੪੨ ॥
 ਤ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ ਔਰ ਰਗਾਏ ਸੁਸਤ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ ਔਰ ਜੋ ਕੋਈ ਕਿ ॥ ੪੩ ॥
 ਇਜਾਜ਼ਤਿ ਬਕਰਤ ਸੇ ਆਜਜਹੈ ਕਦਰ ਹੋ ਜਵੇ ॥ ੪੪ ॥
 ਅਦਵੀ ਅਇਮਸਾਕ - ॥ ਭੀ ਬਹੁ ਟੀਏ ਕਾ ਮਤਿ ਡੀਕ ਤੇ ਲ ॥ ੪੫ ॥
 ਸਾਢੇ ਸਤ ਰਹ ਮਾਸੇ ਬੀਤ ਟੂਟੀ ਕੇ ਤੋ ਲੀਕੇ ਤੇ ਲ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇ ਹਲ ਕ ॥ ੪੬ ॥
 ਰਕੋ ਮਜ਼ਮਿਅਤ ਦੋਨ ਪਉ ਕੇ ਤੋ ਲੇ ਮੇਂ ਮਲੇ ਉਗਲਿ ਆਂ ਡੇ ਕਰੇ ॥ ੪੭ ॥
 ਵਧਾਵੇ ਤੀਨ ਘੜੀ ਕੇ ਕਰ ਬਤ ਕਰੇ ॥ ੪੮ ॥ ਈਗਰ ॥ ਪਿਸਤ ॥ ੪੯ ॥
 ਬੀਜ ਕਟਾਈ ਸੁਫੇਦ ਸਤ ਮਾਸੇ ਤੁਖ ਮਉਦੈ ਗਨ ਕਾ ਦੁਰ ਹਰ ॥ ੫੦ ॥
 ਏਕ ਡੇਰ ਤੋ ਲਾ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਮਾਸਾ ਕੀ ਗੋਲੀ ਆਂ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ॥ ੫੧ ॥
 ਵਾਸਤੇ ਲੇ ਪਕੇ ਕਾਫੀ ਹੈ ਜਬਤ ਕ ਦੂਪ ਨ ਪੀਵੇ ਅਨ ਜਲ ਨ ਹੋ ॥ ੫੨ ॥
 ਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਖੁਨ ਕੁੰਜਿ ਸੁਕ ਖਾਨ ਗੀ ਸਾਬ ਆਏ ਮ ॥ ੫੩ ॥
 ਸੁਰ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਉਪਰ ਰਚ ਪਾਈ ਕੇ ਸੈਂਠ ਕੇ ਹਥੇ ਲੀ ਪੇਰ ਮੇਂ ਮਲੇ ॥ ੫੪ ॥
 ਜਬ ਕਿ ਖੁਸਕ ਹੋ ਮਜ਼ਮਿਅਤ ਕਰੇ ਜਬਤ ਕ ਕਿ ਚਾਰ ਪਾਈ ਜੇ ॥ ੫੫ ॥
 ਨਾਉਤ ਹੈ ਪਉ ਜਿਮੀਨ ਪਰ ਨ ਰਖੇ ਮੰਜਲ ਨ ਹੋ ਅਫ ਯੂਨ ॥ ੫੬ ॥
 ਮਿਸਰੀ ਭੁਗਲ ਤੋਂ ਸੀ ਆ ਬਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਦੂਪ ਮੇਂ ਵਖਤ ਗੁ ॥ ੫੭ ॥
 ਲਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਰ ਔਰ ਹਵਾਲੀ ਇਸ ਕੇ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਮੁਢ ॥ ੫੮ ॥
 ਦਿਹੈ ॥ ਈਗਰ ॥ ਇਮਸਾਕ ਜਿ ਆਦ ਹੋਵੇ ਜ ਇਫਲ ॥ ੫੯ ॥
 ਏਕ ਅਦਰ ਬਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਤੁਖ ਮਪਤੁ ਰਾ ਅਜਵਾਇਣ ਪਸਲ ॥ ੬੦ ॥

੩੪ ਮਸਥਏਕ ਜਾ ਕਰਕੇ ਪੋਟਲੀ ਬਾਂਪ ਕੇ ਏਕ ਸੇਰ ਰੂਪ ਮੇਂ ਲਟਕਾਵੇਂ
੪੫ ਕਿ ਆਪ ਸੇਰ ਸਾਕਰੇ ਰਾਮ ਪਿਲਾਵੇਂ ਜਬ ਕਿਨ ਜਾ ਆਵੇ ਮ
ਜਮਿ ਅਤ ਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿਨ ਰਸੀ ਖਵੇਂ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ
ਭੋਂਗ ਜਾਇਓਲ ਫਿਲਫਿਲ ਜਾਓਗ ਮਸਤਗੀ ਜਾਵ
ਤਗੀ ਦਫਰੀ ਨੀ ਜੰਜ ਬੀਲ ਹਰਏਕ ਸਤਮਾ ਸੇਰਾ ਫੂਰ ਸਾਡੇ
ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਦੂਨੇ ਸਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਵਕਤ ਜਰੂਰਤ
ਬਕਰ ਰਚਨ ਕੇ ਖਵੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ਮਿਰਚ
ਸੁਫੈਦ ਅਜਵਾਇਨ ਹਰਏਕ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਅਫਸੂਨ ਚਾਈ ਤੋਲ
ਜਾਓਗ ਸਵਾਤੋਲਾ ਬਲਫੂ ਅਕਰ ਕਰਹ ਹਰਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ
ਮਾਸਾ ਸਹਦ ਸੁੰਦਰ ਵਾ ਮਜੂਨ ਬਨਾਵੇਂ ਸੁਰਬਤ ਆਪਾ ਮਾਸਾ
ਕਬਲ ਮੁਜਮਿ ਅਤ ਕੇ। ਦੀਗਰ ਸਿੰਗਰਫ ਅਕਰ
ਕਰਹ ਅਫੀਸੂਨ ਹਰਏਕ ਬਰਬਰ ਲੇਕਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਬ
ਅਫਸੂਨ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅਰਕ ਪਾਨ ਬੰਗਲਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਚ
ਨੇ ਕੇ ਕੋਈ ਬਾਂਪੇ ਬਦ ਸਾਮ ਕੇ ਏਕ ਕੋਈ ਖਿਲਾਵੇਂ ਜਾਬ ਰੂਪ ਕੇ
ਔਰ ਚਹੀਏ ਕਿ ਦਰਮਿਆਨ ਖਨੇ ਕੇ ਔਰ ਵਕੇਰ ਸਲ ਤੀਨ
ਪਹਰ ਕਹੇ ਤਾਕਿ ਪੇਟ ਨ ਫੂਲੇ ਰਤ ਕੇ ਇਜਾਤਿ ਆ ਹੋਤੋ ਰੂਪ ਨੇ ਸਕ
ਰੇ ਔਰ ਕੁਛ ਨ ਖਵੇਂ ਅਗਰ ਮਿਕਦਾਰ ਚਨੇ ਸੇ ਜਿਆਦਾ ਖਾਨ ਚ
ਹੋ ਆਵਤ ਸੇ ਬਲਾਵੇ ਵਾਸਤੇ ਖੁਸਬੋ ਕੇ ਬੋਲੀ ਭੋਂਗ ਵ ਜਾਇਓਲ
ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ ਭੋਂਗ ਅਕਰ ਕਰਹ ਮੁਸਲੀ
ਜਾਇਓਲ ਅਫਸੂਨ ਤੁਖਮ ਉਦੀਗਨ ਜਾਓਗ ਹਰਏਕ ਸਾਡੇ
ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਮੁਸਕ ਏਕ ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਹਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ
ਮਾਸਾ ਮੁਆਫਿਕ ਮਿਜਜ਼ ਕ ਖਾਵਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ। ਦੀਗਰ
ਕਪੜਾ ਬਾਰੀਕ ਵ ਸੀਰੀਨ ਲੇਕਰ ਫਲੀ ਬੁਲ ਕੇ ਤੋੜੋਂ ਤਗੀ
ਉਸ ਕੀ ਮੇਂ ਕਪੜਾ ਤਰਕਰੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਜਾਤ ਮਰਤਬਾ ਕਰੋਂ
ਔਰ ਖੁਸਕ ਕਰੋਂ ਵਕਤ ਜਰੂਰਤ ਬੋਲਾ ਕਪੜਾ ਰੂਪ ਮੇਂ ਪੈਵੇਂ ਵਰ

ਧਨੋਸਕਰੋ ਅਗਰ ਦੂਧ ਮੋਜੂਦ ਨਹੀ ਪਾਨੀ ਕਢਾਇਤ ਕਰਤ ਹੈ
ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਅਗਰ ਅੰਤ ਬੋਝ ਇਸ ਕਪੜੇ ਸੇ ਅਪਨੀ ਰਹਜ
ਮੇਰ ਖੇਤੀ ਪਿਦਾ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਕੁਚਲਾ ਕਰੇਰ ਬੁਝਦ
ਗੀਰਕ ਕਢਿ ਬਕਾ ਧੜੁਰਹ ਸਿਆਹ ਕੇ ਪਤੇ ਤੀਨੇ ਬਰਾਬਰ ਸਰਾ
ਬ ਮੇਂ ਖਰਲ ਕਰ ਕੇ ਲੇ ਪਕਰੇ ਇਮਾਜ ਹੋਗਾ ਅਗਰ ਚਾਹੇ ਕਿ ਜਾ
ਲਦ ਮੰਜਲ ਹੋ ਜਵੇ ਬਾਦ ਲੇ ਪਕਰਨੇ ਕੇ ਜੋ ਏਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੇ ਗਾ
ਰਮ ਪਾਨੀ ਸੇ ਪੈਛਾਲੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਇਮਾਜ ਲਵੇ ॥
ਇਸ ਬਿਮਾਲ ਬਹੁ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗੋਮ ਕੇ ਬੀਜ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਨਫ ਪਾ
ਰ ਮਛੇ ਬਗਦਰੇ ਖੀਮ ਮਾਸੂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਇ
ਮਾਜ ਕਲਵੇ ਔਰ ਕੁਝ ਤਬਾਹ ਜਿਆਦਹ ਕਰੇ ਸਿੰਗਰ ਰਦਰਹ
ਲਦ ਸਤ ਗਲੇ ਤੀਨੇ ਬਰਾਬਰ ਬਾਗੀਕ ਪੀਸੇ ਪਾਨੀ ਗੋਦ ਬਬੂਲ ਸੇ
ਕੋਈ ਬਾਂਧੇ ਝਰ ਬੇਰ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਔਰ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਗੋਈ ਕੋ ਅੰ
ਦਰ ਸੇ ਖਾਣੀ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਰਤੀ ਪਾਛ ਡਰ ਕੇ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਗੋਈ
ਸੇ ਦਵਾ ਨਿਕਲੀ ਹੈ ਡਰ ਕੇ ਸੁਰਾਖ ਥੀਰ ਕਰ ਦੇਵੇ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਰ
ਖੇ ਏਕ ਗੋਈ ਕਥਲ ਜਰੂਰਤ ਆਵ ਕਤ ਜਰੂਰਤ ਕੇ ਖਾਵੇ ਅਛ
ਰ ਜਿਆਦਤੀ ਬਹੁ ਕੀ ਮਨ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਖਾਵੇ
ਅਗਰ ਬਹੁਤ ਇਮਾਜ ਕਕ ਮਛਰੂਰ ਨ ਹੋਵੇ ਨਿਮਕ ਮੁਹਿ ਮੇਰ ਖੇ
॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਹੁ ਅਦਵੀਆਂ ਕਿ ਜੇ ਲਜਤ ਦੇਤੀ ਹੈ ਜਮਾਹ
ਮੇਂ ਦਰਹੀਨੀ ਆਕਰ ਕਰਹਾ ਮਛੀਜ ਮਨ ਕੀ ਹਰ ਏਕ ਡੇਰੇ ਤੋਲ
ਮੁਸਕਤ ਬੱਤੀ ਬੋਝੀ ਸੀ ਸਬ ਦਵਾ ਕੇ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ ਸਾਬ ਸਹਿਦ
ਔਰ ਸੋਠ ਕਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਕਦਰੇ ਉਸ ਸੇ ਸਾਬ
ਲੁਆ ਬਰਧ ਕੇ ਉਪਰ ਜਕਰ ਕੇ ਮਛੇ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਦੇਨੇ ਸ
ਜਤ ਪਨੇ ਵਲੇ ਹੋਗੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਮਥਲ ਸਿਰ ਆਦਮੀ ਕੇ
ਬਾਗੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਬ ਰੋਗ ਨਹੀ ਬੋਲੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਵਕਤ ਜਮਾ
ਹ ਬੋਝ ਉਪਰ ਜਕਰ ਕੇ ਮਛੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਰਿਲ ਹੁਦ ਹੁਦ

੩੮ ਕੁਖੁ ਸਕ ਕਰ ਕੇ ਸੁਕਰ ਮੇਖਾਵੇ ਸਹਵਤ ਜਿਆ ਦ ਕਰੇ ਜਿਸ ਅੰਗ
 ਤ ਕੇ ਸਾਥ ਨ ਜਾਈ ਕੀ ਕਰੇ ਦਿਵਨੀ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਥੀਰ ਭੂ
 ਟੀਰੋ ਗਨ ਗਉ ਮੇਂ ਭੂਨੇ ਔਰ ਵਕਤ ਜਮਾਹ ਕੇ ਬੈਠ ਉਸ ਪੀਸੇ
 ਉਪਰ ਕਰੇ ਬਕੇ ਮਲੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਥਾਲ ਸਿਰ ਔਰ ਤ ਕੇ ਜੋ
 ਕੁਪੀ ਮੇਂ ਟੂਟ ਤੇ ਪੈ ਜਲ ਕਰ ਸਹਿਦ ਸੇ ਉਪਰ ਜ ਕਰ ਕੇ ਮਲੇ ਸਾਥ
 ਜਿਸ ਅੰਗ ਤ ਕੇ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਦੀਵਨੀ ਮਰਦ ਕੀ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਪਚਹ ਜਾਫਰ ਨ ਕਾਟੂਰ ਕਉ ਲੋਚਨ ਸਬ ਕੇ ਅਰਕ ਧਤੂ
 ਰਹ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਕੇ ਉਪਰ ਜ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ
 ਔਰ ਤ ਫਰੇ ਫਤਹ ਹੋ ਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਚਰ ਕਰ ਹਾ ਸੇਂਹ
 ਦਰੀ ਨੀ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਉਸ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਕਿਓਂ ਦਬ ਖੁਲ ਉਸ
 ਮੇਂ ਹਲ ਕੀਆ ਹੋ ਮਿਲਾ ਕਰ ਸਹਦ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇ ਔਰ ਗੋਲੀ ਬਨਾ ਕ
 ਰ ਰਖੇ ਵਕਤ ਹਾਜਤ ਕੇ ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਰਖੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿਧਿ ਪਪਲੇ ਉ-
 ਪਰ ਜ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਲਜਤ ਤਮਾ ਮਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਥੀਰ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਨਿਮਕ ਸੀ ਗਥਾ ਹੀ ਕਪਿਸ ਕਰ ਸਹਿਦ
 ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਰੇ ਬਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਏਕਦ
 ਨਾ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਕਾ ਸਾਥ ਸੀ ਦਲ ਕੇ ਪਿਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ॥
 ਫਸਲ ਇਮਰਾਜ ਫੰਤੇ ਮੇਂ॥ ॥ ਦਵਾਈ ਕਿਓਂ ਤੇ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦਪੈ-
 ਯਾਨੇ ਅੰਤ ਕਿ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ ਉਤਰ ਅਤੀ ਪੈ ਦਫਾ ਕਰੇ ਪੈ ਬਰੇ ਜਹ ਖੁ-
 ਸਕ ਬਾਰੀਕ ਕਰੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਅਫਸੂ ਨ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਰ ਤਿਲਾ
 ਕਰ ਕੇ ਖੁਸੀਆ ਪਰ ਲਪੇਟੇ ਏਕ ਪਰ ਰਾਫਤਾ ਬਕੇ ਨੀਚੇ ਬੈਠੇ
 ਤਮਾ ਮਦਿਨ ਤਮਾ ਮਰਾਤ ਲਗਾ ਬਹਨੇ ਦੋਵੇਂ ਸੁਬਹ ਕੋ ਆਹਿਸਤ
 ਜੁਦ ਕਰ ਕੇ ਔਰ ਲਗਾਵੇਂ ਯਹ ਹੰਝ ਕੇ ਸਿਥ ਅੰਤ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ
 ਔਰ ਖੁਸੀਆ ਅਪਣੀ ਸੂਰਤ ਅਜਲੀ ਪਰ ਹੋ ਜਾਵੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਰ ਮਖੁਸੀਆ ਦਰ ਕਰੇ ਏਕ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ ਹੋ ਯਾ-
 ਵੇਨੇ ਖੁਸੀਆ ਮੇਂ ਰੋ ਸੇਂਹ ਵਥੇਂ ਬਹੁ ਤਿਲਾ ਸਿਆਹ ਦਵਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ

ਗਾਏ ਕੇ ਪੇਸਾ ਬਮੇਨੀ ਮਗਰ ਮਜਮਾ ਵਕਰੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਵਰ ਮ
ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਰ ਮਸਖਤ ਖੁਸੀਆ
ਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਅੰਗਰੂ ਏਕ ਪਨੀਏ ਕੇ ਮੀਰੇ ਮੇਮਿਲ ਕੇ ਤਿਲ
ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੰਗ ਕੇ ਪਲੀ ਮੇਤਰ ਕਰੇ ਦੇਨੋ ਖੁਸੀਆ ਉਸ
ਮੇਰ ਖੇ ਦੇ ਤੀਨ ਮਰਤਬਾ ਮੇਜੇਹਤ ਹੋ ਗੀਅਗਰ ਵਰ ਮਖੁਸੀ
ਅਸੀਧੇ ਮੇਹੋਰਗ ਉਸੇਲਾ ਮਾਹਾ ਬਉਲ ਦੇ ਪਰਦਾ ਗਾਏ ਵੇਅਗ
ਰ ਵਰ ਮਖੁਸੀਆ ਉਲ ਦੇ ਮੇਹੋਰਾ ਬਸੀਧੇ ਮੇਵਰਾ ਦੇਵੇ ਰਗ ਉ
ਸੇਰ ਮਦਰ ਮਿਆਨ ਛੰਗਲੀਆ ਔਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਕੀਉਗਤੀ
ਮੇਵਰ ਕਾ ਹੈ ਔਰ ਦਗ ਬਰਤ ਹ ਕੇ ਕਪੜੇ ਸੇ ਦੇਨਾ ਚਾਹੀਏ ਵੇਰੋਜ
ਮੇਵਰ ਵਰ ਮਾਮਸ ਖੁਸੀਆ ਕਾਜਤਾਰ ਹਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ

॥ ਅਰਕ ਭਿਲਾਵ ਕੇ ਕਿਜਿਸਕੇ ਸਹਿਦ ਕਹਤੇ ਹੈਨਿ ਕਾਲ ਕ
ਰਸਾਬ ਉਸਕੇ ਤਰ ਕਰੇ ਜਿਸਤਰ ਫ ਕਿਵਰ ਮਖੁਸੀਆ ਹੈ ਖਿ
ਲਾਫ ਉਸਕੇ ਚਰ ਉਗਲ ਉਪਰ ਘੁਟਨੇ ਪਉਕੇ ਤਾਰੇ ਕੋਲ ਪੇਟੇ
ਔਰ ਇਸੀਤਰ ਹਏ ਕਤਾਰਾ ਔਰ ਅਸਲ ਭਿਲਾਵ ਮੇਤਰ ਕਰ
ਕੇ ਦਰਮਿਆਨ ਬਾਜ ਉਸਹਾਥ ਕੇ ਕਿਜਿਸਕੇ ਖਿਲਾਫ ਖੁਸੀਆ ਮੇ
ਦਰਦ ਹੋਲ ਪੇਟੇ ਜਬ ਕਿਵਹ ਅਸਲ ਤਾਰੇ ਸੇ ਅਲਹਦਾ ਹੋ ਕਰ ਜ
ਲਦ ਪਰਚਮਟ ਜਾਵੇ ਤਾਰੇ ਕੋ ਅਲਹਦਾ ਕਰ ਲੇਵੇ ਔਰ ਜਿਸਜਾ ਕਿ
ਅਸਲ ਭਿਲਾਵ ਚਪਕਾ ਹੋਰਨ ਉਪਰ ਉਸਖਤ ਭਿਲਾਵ ਕੇ ਕਿਜੇ
ਜਿਲਦ ਮੇਮਾਝ ਮਹੋਤਾ ਹੈ ਲਗਵੇ ਫਾਇਦਾ ਉਸਕਾ ਯਹ ਹੈ ਕਿਵ
ਰ ਮਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਔਰ ਅਕਸਰ ਬਾਦ ਹੋਰ ਸਾਇਤ ਖਰਾਬ ਉ
ਸਮਹਲ ਮੇਜਹਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਚਹੈ ਕਿਖੋ ਪੜਹ ਉਸ ਮੁਕਾਮ ਪਰ
ਮਲਦੇਵੇ ਔਰ ਰੋਗਨ ਮਗਜ ਖੋਪਰ ਹਕ ਠੀਮ ਲੋਕਿ ਖਰਾਬ
ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਔਰ ਵਰ ਮਕਰਦਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਜਤਾਰ ਹੋਗਾ
ਖੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਸੀਆ ਮੇਹਵਾਯਾਰੀ ਹ ਜਮਾ
ਹੋਵੇ ਔਰ ਵਰ ਮਕਰਲਾਵੇ ਨਵਾਬਖਸੇ ਚਿਤੀ ਕੇਤੁਖ ਮਕਾਮਗਜ

੧੩੮
੫੫

੪੦ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸੇ ਚੰਦੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਰੋਜ ਮੇਂ ਦੋ ਤੀਨ
ਬਾਰ ਉਪਰ ਖੁਸੀਆ ਕੇ ਠਿਲਾ ਕਰੋ।
ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਇਸ ਰਾਜ ਕਿ ਮਖਸੂਸ ਸਾਬ ਅੰਦਰ ਤੇ ਕੇ ਜੂਝ
ਫਸਲ ਉਸ ਦਵ ਮੇਂ ਕਿ ਫਰਜ ਕੇ ਤੇ ਗੋ ਕਰੇ ਖੋਰ ਪੈਜ ਕੇ ਲਵੇ ਖੋਰ
ਬੰਦ ਕਰੇ ਖੋਰ ਸਿਵ ਉਸ ਕੇ ਦਵਾਈ ਇਸ ਤਿਹਾਜ਼ਾ ਯਾਨੇ ਬਹੁਤ
ਖੁਨ ਕਾ ਆਨ ਰਹਾ ਮੇਂ ਮੋਕ ਦ ਕਰੇ। ॥ ਭਲ ਮਖਲਾ ਖੁਸੀਆ
ਰਸੋਤ ਨੇਹ ਪਾਣੀ ਚਰੇ ਦਵ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸੁਥ ਕੇ ਛੋ ਮਾਸਾ ਸਾ
ਬਰਾਮਾਸਾ ਸਕਰ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹਮਾ ਪਾਨੀ ਚਾਵ ਲੰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ
॥ ਦੀਗਰ ॥ ਈਦਗਾ ਪੇਕੀ ਖੁਸੀਆ ਕਰ ਕੇ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਕਪੜੇ ਮੇਂ
ਪੋਟ ਲੀਥਾ ਪੱਥੇ ਖੋਰ ਤਪੇ ਸਾਬ ਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਖੋਰ ਖੁਨ ਬੰਦ ਪੈਜਾਵੇ
ਗਾ। ਦੀਗਰ ॥ ਖੁਸੀਆ ਨਾਗੁ ਮੀਕੁਟ ਕਰ ਪਤੀ ਮਹਿੰਦੀ
ਕੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਖੋਰ ਪਰ ਖੋਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਸੰਗ ਜਰਹ ਤਤ
ਨੇ ਲੋਕੋਂ ਦਰ ਕਰੇ ਛੋਲਾ ਛੋਟੀ ਮਾਈ ਨੇ ਮਾਸੇ ਮਿਸਰੀ ਤੀਨ ਤੇ
ਲਾ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਫੁਟ ਕਰੇ ਖੁਰਾਕ ਹਥੇ ਲੀਭ ਰਾਸਾ ਪਉਸੇ ਰਹੂ
ਗਾਏ ਕੇ ਦੇਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ ਫਾਹੋ ਗਾ। ਦੀਗਰ ॥
ਲੋਂ ਛੀਗਾ ਦੇ ਕੀ ਮਿਟੀ ਕੇ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਜਲ ਕੇ ਖਾਕ ਉਸ ਕੀ ਕੋਰ ਹਮ ਕੇ
ਮਿਹ ਪਰ ਖੋਰ ਖੁਨ ਬੰਦ ਕਰੇ ਗੀ। ਦੀਗਰ ॥ ਖੜੀ ਮੇਂ ਮਾਸੇ ਖਿਲ
ਇਹ ਮਨੀ ਸਤ ਰਹਾ ਮੇਂ ਕੁਟੇ ਸਾਬ ਅਰਕ ਬਾਰਤੰਗ ਕੇ ਯਾ ਅਰਕ
ਅਰਕ ਮੇਂ ਯਾ ਪਾਨੀ ਸਮਾਕ ਮੇਂ ਯਾ ਖੁਆਬ ਬੀਹ ਦਾਨਾ ਯਾ ਆਬ ਕਸ
ਮੇਂ ਖਿਲਾ ਕਰ ਖਿਲਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਗੋਂਦ ਦਾ ਕੁਬਾਰਤੰਗ ਕੇ
ਸਾਬ ਤੁਖਮ ਯਾ ਹਸਟ ਰਮ ਭੂਨੇ ਹੁਏ ਕੋਹ ਰਏ ਕੇ ਨੇ ਮਾਸਾ ਪੋਕ ਦੇ
ਕੋਕੁਲ ਭੁਲ ਮੇਂ ਰਬਾ ਕਰ ਕੇ ਕੋਲੀ ਬਨਵੇ ਖੋਰ ਖਿਲਾਵੇ।
ਦੀਗਰ ॥ ਸੁਰਮਾ ਪੀਸਾ ਪੂਰਾ ਕਣੀ ਖਨ ਰਜੁ ਰਤ ਬਥੇਤ ਸਬ ਕੇ
ਕੁਟੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਰਬ ਉਲ ਆਸ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਫਰਜ ਜਰ ਕਰੇ।
ਦੀਗਰ ॥ ਫੁਟ ਲਯਾਨੇ ਸਪਾਹੀ ਏਕ ਅਦਰ ਬਾਸਾ ਸਤ ਮਾਸ

ਹਲ ਸਤਮਾਸਕੂਰ ਪੀਸਕੇ ਸੁਬਹ ਔਰ ਸਾਮ ਜਾਬ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਏਕ ਹਫਤ ਖਲਾਵੇ ਖੂਨ ਪੈਜ ਔਰ ਇਸ ਹਲ ਖੂਨ ਔਰ ਖੂਨ ਬਵਾ ॥
 ਸੀਰਬੰਦ ਹੋ ਜਵੇ ਮੈਲ ਬਦਨ ਅਦਮੀ ਕ ਕਿਹਾ ਮਾਮ ਮੇਰਾ ਮਹੀਤ ॥
 ਹੋ ਬਤੀ ਮੇਂ ਠਗ ਕਰ ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਰਖੇ ਖੂਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਤ ॥
 ਈਗਰ ॥ ਵਸਤੇ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ॥ ਏਕ ਹਫਤ ਅਸਰ ਕੇ ਡਿਲ ॥
 ਤਸੀ ਕਾ ਡਿਲ ਕ ਤੀਨੋਂ ਪੀਸਕੇ ਕਪੜੇ ਤਰਕਾਰ ਕੇ ਔਰਤ ਅਪਨੇ
 ਮੁਕਾਮ ਪੇਸ਼ਾ ਮੇਂ ਰਖੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਵਸਤੇ ਫਲਾਖੀ ਫਲਜ
 ਬਾਕ ਹੁ ਕੇ ਜਲ ਉੱਟ ਕਟ ਚੁਕੀ ਪੀਸਕਰ ਨਾਫ ਔਰਤ ਪਰ ਮਾ
 ਲੋਇ ਸੀਸ ਇਤ ਰੁਜਾ ਦਾ ਹਵਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਅਦਾ ਮਸੂਰ ਕਾ
 ਹਰੀਰ ਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਖੂਨ ਪੈਜ ਕਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਵੇ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਕਿਸ ਹਿਫਤ ਮੈਂ ਠਗ ਕੀ ਖੋਦੇ ਕੇ ਕਦੂਰ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਸੁਹਾਗਾ ॥
 ਵੇ ਮਾਸਾ ਸਾਬੰਗਲਾ ਪਾਏ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਾਹੂ ਕੇ
 ਬੀਜਤ ਤੀ ਕੇ ਬੀਜ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਪੀਸਕੇ ਸਤ ਰਹ ਮਾਸਾ ਸਾਬੰ
 ਰਾਖੂਰਫਾ ਸਿਆਹ ਕੇ ਦੇਵਾ ਫਾਇਦਾ ਕਾ ਮਲ ਹੋਗਾ ਇਸ ਦਵਾ ਮੇਂ ਔਰ
 ਰਤਵ ਮਰਦ ਯਕਸਨ ਹੋ ਬਰਾਬਰ ਫਾਇਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਨੀਲੋਫਰ ਮੇਂ ਜੜ੍ਹ ਉਸਕੀ ਬੇਦਰੇ ਪਤੇ ਹਰੇ ਗੁਲਾਬ ਕੇ ਪਤੇ ਈ
 ਸਬੰਗੋਲ ਅਜਵਾਇਨ ਕਾ ਫੂਰ ਸਫੂਟ ਕਰ ਕੇ ਬਕਰ ਰਾਜਤ ਕੇ ਖਿ
 ਲਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਨੀਲੋਫਰ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਪੁਸ਼ਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗੁ
 ਲਾਬ ਕੇ ਫੂਲ ਸਾਢੇ ਸਤ ਰਹ ਮਾਸੇ ਸੰਦਲ ਸੁਫੇਰ ਜਾਤ ਮਾਸੇ ਕਾ ਫੂਰ
 ਤੇਰੇ ਤੋਲਾ ਯਹ ਸਥਰ ਸ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ॥ ਈਗਰ ॥ ਕਿਫਰ ਜ
 ਔਰਤ ਕੇ ਤੰਗ ਕਰੇ ਕਲੀ ਚਾਂਕ ਕੀ ਕਿ ਪਤੀ ਕ ਕਿ ਕਲੀ ਹੋ ਜਾਇਆ
 ਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਕੁਰ ਪੀਸਕੇ ਮਿਸਰੀ ਬਰਾਬਰ ਮਿਲਾਵੇ ਨੌ ਮਾਸਾ
 ਸੇਰੇ ਤੋਲਾ ਤਕ ਖਲਾਵੇ ਤੀਨ ਹਫਤ ਮੇਂ ਅਬਰ ਹੋਗਾ ਔਰ ਚਾਕੀਜ
 ਰੋਜ ਮੇਂ ਘਟਾ ਕੁਲੀ ਹੋਗਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਸੋਧ ਵਸਤੇ ਤਰੀਹ ਮ
 ਕੇ ਔਰ ਬੰਦ ਕਰਨੇ ਮੂੰਹ ਉਸਕੇ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦਿਹੀ ਅਗਰਾ ਹਮੂਲ ਯਸੇ

[illegible]

ਸਲ ਸੁਰਮ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਵ ਏਕ ਮਾਸ ਮੁਸਕ ਅਵਲ ਪੀਸ ਕੇ ਭੀ ਮਿਲਾ
 ਵੇਂ ਔਰ ਕਪੜੇ ਸਾਰੀ ਕਮੇਂ ਰਨੇ ਬਰਬਰ ਕੋਈ ਜਾਨੇ ਪੋਟ ਲੀਤਿਆ
 ਰਕਰ ਕੇ ਬਾਦ ਅਯਾਮ ਹੈ ਜ। ਤੀਨ ਰਾਤ ਦਿਨ ਔਰ ਤ ਅਪਨੇ ਬਦ-
 ਨ ਮੇਂ ਅਠ ਮਾਸ ਸਿਨ ਜੁ ਮਲਾ ਪੋਟ ਲੀ ਰਖੇ ਅਗਰ ਏਕ ਹਫਤਾ
 ਸੁਬਹ ਵਜਾਮ ਰਖੇ ਤੋ ਬੇਹਤਰ ਹੈ ਬਾਦ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸੇਂ ਸੋਹਰ ਕੇ
 ਜਵੇ ਮਾਨਿੰਦ ਬਾਕਰ ਕੇ ਹੋਵੇ। ਈਗਰ ॥ ਮਾਜੂ ਫਟ ਕਈ
 ਤੁਕਾਹ ਅਜਾਖਰ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਪਤੀ ਬਰਬਰ ਲੇਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਬਤੀ
 ਬਨਾ ਕਰ ਰਖੇ ਜਾ ਸਬਦ ਵੇ ਕੋ ਜੇ ਸੁਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਉਸ ਕੇ ਔਰ ਤ
 ਬੈਠੇ। ਈਗਰ ॥ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਸੁਰਮਾ ਸੀਸਾ ਨਰਮ ਕੂਟ
 ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਸੁਰਬ ਤੇਜ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਬਤੀ ਰਖੋਂ। ਈਗਰ
 ॥ ਅਜਾਖਰ ਮਕੀ ਏਕ ਹਿਸਾ ਮਜੂ ਦੇ ਹਿਸਾ ਨਰਮ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀ-
 ਸ ਕੇ ਕਪੜਾ ਇਸ ਮੇਂ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਖੁਸਕ ਕਰ ਕੇ ਵਕਤ ਜਰੂਰ ਤ
 ਬੋੜਾ ਉਸ ਜੇ ਔਰ ਤ ਅਪਨੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਰਖੇ। ਈਗਰ ॥
 ਦੁਪ ਘੋੜੀ ਕਾਕਿ ਅਵਲ ਮਰਤਬਾ ਖਰਾਜ ਨਾ ਹੋ ਕਿਉਂ ਸੋ ਕਹਿੰਦੀ
 ਮੇਂ ਪਿਉ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਲੇਕਰ ਕਪੜਾ ਨੀਮ ਪੁਰਾਨਾ ਤਰ ਕਰ ਕੇ ਖੁ-
 ਸਕ ਕਰ ਕੇ ਵਕਤ ਜਰੂਰ ਤ ਅਪਨੇ ਬਦਨ ਮੇਂ ਰਖੇ ਇਤਨੀ ਦੇਰ
 ਰਖੇ ਕਿ ਕਪੜਾ ਸਭ ਤਰ ਹੋ ਜਵੇ ਫਿਰ ਔਰ ਤ ਨਜ ਦੀ ਕੀ ਮਰਦ
 ਸੇ ਕਰੇ ਮਿਸਲ ਬਾਕਰ ਕੇ ਹੋਗੀ। ਈਗਰ ॥ ਕਾਛੇ ਤਿਲ
 ਸਾਤ ਮਾਸ ਗੋਬਰੁ ਰੋਂਦ ਹਮਾਜਾ ਸਹਿਦ ਆਦ ਸੇਰ ਦੁਪ ਮਿਲਾ ਕੇ
 ਔਰ ਤ ਹਰ ਰੋਜ ਏਂ ਸਤਿ ਮੁਲ ਕਰੇ ਮਾਨਿੰਦ ਬਾਕਰੀ ਕੋ ਹੋਗੀ।
 ਈਗਰ ॥ ਮਾਜੂ ਯਾ ਕਾਫਰ ਸਹਿਦ ਬਹਾਮ ਮਿਲਾ ਕੇ ਫੁਰ
 ਜ ਮੇਂ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਅਗਰ ਬੁਢੀ ਹੋ ਜਵਾਨ ਹੋ ਜਵੇ। ਈਗਰ
 ॥ ਕਫ ਦਰਿਯਾ ਹੜ ਕੇ ਬੀਜ ਕੀ ਗੁਠ ਲੀ ਮਜਾਵਈ ਮਿਲਾ ਕਰ
 ਪੀਸੇਂ ਔਰ ਤ ਕੀਫਰ ਜ ਮੇਂ ਮਲੇ ਤੀਠੀ ਬਹੁਤ ਹੋਗੀ ਅਗਰ ਸੁਰ-
 ਖਰ ਹਮਤ ਕਪਹੀ ਚਵੇ ਜਲਾ ਦਫਾਇਦਾ ਹੋ। ਈਗਰ ॥

੧੪
 ੧੫

ਕਿਤਰੀਫਰਜੇਕੇ ਦੂਰਕਰੇ ਅਕਬੀਆ ਗੁਲਕਾਰ ਮਜ਼੍ਹਮੁਸਕਹ
ਰਏਕ ਸਾਫਮਾਜਫਟਕੜੀ ਸਿੰਥਲ ਸਾਡੇ ਤੀਨਮਾਜ ਸਾਫ ਕਰੇ॥

ਦੀਗਰ ਅਗਰ ਕਿਸੀ ਘੋਰਤ ਕੇ ਖੁਨ ਪੈਜ ਮੈਂ ਕਰੁ ਹੋਗਿ
ਅਹੋਇਸਕੇ ਖੁਨ ਜਗੀਹੋ ਅੰਤ ਬਾਰੀਕ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਉਸਕੇ ਖੁ
ਨ ਕਬੂਤਰ ਸੇਭਰੇਂ ਫਟਕੜੀ ਮਜ਼੍ਹਮੁ ਨਗਰ ਮੈਂ ਥ ਸੀਥਲ ਉਲਤ
ਥ ਮੁਸਕਹ ਰਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨਮਾਜੇ ਲੋਗਨੋ ਮਾਜ ਬਾਰੀਕ ਕ
ਰਕੇ ਦਵਾ ਮਜ਼੍ਹਮੁ ਰਕੇ ਇਸਸੇ ਲਭ ਕਰੇਂ ਘੋਰ ਇਸਤਿਹਾਮ ਕਰੇ
ਫਇਦਾਕ ਮਲਹੋਗ ਘੋਰ ਖੁਨ ਭੀ ਜਗੀਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ

ਘੋਰ ਭੂਟੀ ਸਾਥ ਪੀਗਾਏ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮਲੋ
ਨਿਹਇਤ ਮੁੰਦੀਦੇ॥ ਦੀਗਰ ਅਕੇਫਰਜ ਤੰਗ ਕਰੇਂ
ਸੇਲਾਨ ਮਨੀ ਥੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਸੇ ਅਤੀਹੋ ਬੰਦ ਕਰੇ ਤਤਲੀ ਖੁ
ਸਰ ਪੇਰੀ ਨਤੁਖ ਮਸੰਭ ਖੁ ਹਰਏਕ ਤੀਨ ਦਰਮਾ ਕਸੇਲਾ ਦੇ ਦ
ਰਮ ਤੁਖ ਮਥਾ ਨੀਲੋਫਰ ਹਰਏਕ ਏਕ ਦਰਮ ਵਨੀ ਮਗੁਗ
ਲ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਜ ਘੋਇਰ ਬਬੂਲ ਹਲਕਰ ਕੇ ਦਵਾ ਮੁਸਕ ਕਰ
ਕੇ ਕੁਰਪੀਸ ਕੇ ਬਹਾਮ ਮਿਲਾਵੇ ਘੋਰ ਘੋਰਤ ਸਾਫ ਕਰੇ॥

ਦੀਗਰ ਅਦਵਾਈ ਕਿ ਪੈਜ ਵਨ ਫਾਸਕਿ ਬਾਦ ਬਚਾ ਹੋਨੇ ਕੇ
ਖੁਨ ਜਗੀਹੋਤਾ ਹੈ ਬੰਦ ਕਰੇ ਘੋਰ ਮਸੇਮਾ ਕੇ ਕਿ ਮਿਸਲ ਟੁਕ
ਏ ਭੋਜਤ ਕੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲੇ ਅਦਵੀਯਾ ਕਿ ਮਸੇਮਾ ਕੇ
ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲੇ ਸਾਨੇ ਮਜ਼੍ਹਮੁ ਗੋਜਤ ਕਿਰਹਾ ਮੇਂ ਕਰਾਰ ॥ ੩੯ ॥
ਪੈ ਰਹਿ ਬਟਹ ਰੁਹੀ ਗੀ ਕੁਰਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਰੋਗ ਨਗਾਏ ਕੇ ਖਿਲ
ਵੇ॥ ਦੀਗਰ ਅਜੋਫ ਬਾਬਰਿਓ ਬੋਰੋਜ ਗੁਜਰਤੀ ਡੇਡੋਤੋਲ
ਤੀਨੋ ਕੋ ਕੁਰਪੀਸ ਕੇ ਇਥਤ ਦਾਏ ਪੈਜ ਮੇਂ ਭੀਨ ਰੋਜਤ ਕ ਦੇਵੇ ਯਹ
ਸਥਤੀਨ ਖੁਰਾਕ ਪੈ ਤੁਖਮ ਹਰਹਾ ਸਾਥ ਸਰਬਤ ਕੇ ਖਿਲਾ
ਵੇਂ ਮੁਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਕਜਰ ਕੇ ਬੀਜ ਹਰਏਕ ਹਥੇਲੀ ਤਰ ਖਿਲਾ
ਵਹੋ ਦਵਾ ਕਿ ਸਖਤੀਵ ਅਲਾਇਸ ਰਹਾ ਮਗੀ ਪਾਕ ਕਰੇ ਕ ਬਚ

ਸੀਵਾ ਮੁਰਦਾ ਫਿਲਾਫੋਰ ਨਿਕਲ ਦੇਵੈ ਜਿਥੀ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ਦੁ-
 ਧਮਦਾਰ ਕਾਢੇ ਕਰ ਰੁਈ ਉਸ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਮੁੰਹ ਰਹਮ ਪਰ ਰਖੇ
 ਔਰ ਦੁਧਮਦਾਰ ਕਾ ਵਰਮ ਪੈਦ ਕਰਤਾ ਹੈ ਖਾਲਵਹਾਂ ਕੀ ਨਿਕ-
 ਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਅਲਗਾਰ ਜਓਰ ਤੇਂ ਨਾਜਕ ਮਜਾਜੇ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦਰਹੀ ਹੈ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪੈਜ ਬੰਦ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ਦਰਖਤ ਨੀਥ ਕੀ ਛਾਲ
 ਕਿ ਦਰਖਤ ਪੁਰਾਨਾ ਹੋਵੇ ਤੇਲਾ ਜੋਂ ਰਹਮਾ ਜੇ ਕੰਦ ਸਿਆਹ ਹੋਵੇ ਤੇਲਾ
 ਪੋਸਤ ਵਜੋਂ ਕੇ ਕੂਟ ਕੇ ਜੋਸ ਕਰੇ ਗੁੜ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇਂ ਜਵਾਇ
 ਨਦੀ ਦਰੋਂ ਜ ਪਿਲਾਵੇਂ ਪੈਜ ਜਾਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਪੈਜ ਬਠਾ ਰਗਤ ਆਵੇ-
 ਗਾ ਗੁੜ ਸਿਆਹ ਪੀਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਂ ਆਗ ਪਰ
 ਚੜ੍ਹਵੇਂ ਜਥ ਕਿ ਕਵਾਮ ਸਖਤ ਹੋ ਕਿ ਬਤੀ ਬਨਾ ਸਕੇ ਬੋਝ ਬੈਰੋਂ ਜ
 ਖੁਸ਼ਬਾਹੀ ਕ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਬਤੀ ਬਨਾ ਕਰ ਦਹਨ
 ਰਹਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਨਰਮਾ ਕੀ ਪਤੀ ਆਪ ਪਾਉਏ
 ਕ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਜਥ ਕਿ ਬਕਦਰ ਪੀਨੇ ਕੇ ਕਾਬਿਲ ਹੋ ਗੁੜ
 ਪਾਂਚ ਛੈਂ ਤੇਲਾ ਹਲ ਕਰ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇਂ ਖੁਨ ਬਠਾ ਰਗਤ ਆਵੇਗਾ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਬਨੁਲਾ ਖਾਲਾ ਜੋਸ ਦੇ ਕਰਤੀ ਨ ਰੋਜਤ ਕ ਪਿ-
 ਲਾਵੇਂ ਇਯਾਮ ਜਾਹੀ ਹੋਨੇ ਕੇ ਏਲੂਅ ਅਤੀਸ ਮਰਮ ਕੀ ਬੰਦਾਲ
 ਬਰਾਬਰ ਲੇ ਕਰ ਕੂਟ ਕੇ ਸਾਬ ਸਰਾਬ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਫ ਕਰੇਂ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਪਾਨੀ ਰਹਮ ਕਾ ਜਜ਼ਬ ਕਰੇ ਅਜਮੂਦ ਬਾਬਰੀਗ
 ਬੈਰੋਂ ਜ ਖੁਸ਼ਬ ਕੇ ਹਰਏਕ ਝੋਰ ਤੇਲਾ ਨਿਮਕ ਲਾਹੀ ਦੇ ਮਾਜੇ ਸਹਦ
 ਬਕਦਰ ਜਰੂਰਤ ਸਹਦ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰੇਂ ਦਵਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ
 ਰੁਈ ਤਰਕਰ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਬਝਿਯਾਨੇ ਬਈ ਰਹ
 ਮ ਕੇ ਦਰ ਕਰੇ ਜੋਂ ਫ ਅਨੇਸੁੰ ਕਰਫਾਸ ਪਤੀ ਤਤਲੀ ਕੀ ਪੋਰੀ ਨਾਹਰ
 ਏਕ ਝੋਰ ਤੇਲਾ ਸਹਦ ਛੈਂ ਤੇਲਾ ਸਹਦ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰੇਂ ਦਵਾ ਕੇ ਕੂਟ ਪੀਸ
 ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਕਦਰ ਗੁਠਲੀ ਛਹਰੇ ਕੇ ਸਾਫ ਕਰੇਂ ਔਰ ਰੁਈ
 ਪੁਰਾਨੀ ਦਵਾ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਸਾਫ ਬਕਦਰ ਇਸਤਿਆਲ ਕਰੇਂ ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਸੇ ਲਾਨ ਰਤੁ ਬਤ ਰਹਮ ਕੇ ਦਫ ਕਰੇਗਾ ਇਕ ਦੂਪ
ਪੰਚ ਸੇਰ ਮਾਜੂ ਬਲੀ ਮਾਈ ਛੋਟੀ ਹਰਏ ਕਰਾਰ ਤੇ ਲਾਸ ਪਾਈ ਕੇ ਦੂ
ਲਾਧ ਵੇ ਕੇ ਫਲ ਹਰਏ ਕ ਸਭੇ ਸਤ ਤੇ ਲੇ ਦੁਕ ਕਾ ਗੋਰ ਆਪ ਪਾਏ
ਨੀਪਾਈ ਸੁਰਖ ਪਾਏ ਸੇਰ ਸੁਕਰ ਸੁਫੇਰ ਆਪ ਸੇਰ ਦੂਪ ਕੇ ਅਭ
ਪਰਚ ਚੁਕਰ ਜੋ ਸੁਕਰੇ ਸਪਾਹੀ ਨਰਮ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦਾਖਲ ਕਰੇ ਅੰ
ਤ ਕਫ ਕੀਰ ਸੇ ਹਲਾਵੇ ਬਾਰ ਉਸ ਕੇ ਸੁਕਰ ਮਿਲਾਵੇ ਫਿਰ ਆਗ ਪਰ
ਚਲਾਵੇ ਕਿ ਕਵਾਮ ਹੋਵੇ ਅੰਰ ਦਵਾਈ ਏਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਦਾਖਲ ਕਰੇ ਅੰ
ਗ ਪਰ ਸੇ ਉਤਾਰ ਲੇਵੇ ਬਕਦਰ ਹਜਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਅੰਰ ਜੋ ਦਵਾਵਾ
ਸਭੇ ਸੇ ਲਾਨ ਮਰਦੇ ਕੇ ਉਪਰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਪੈ ਇਸ ਜਗਤ ਕੀ ਮੁਕੀ
ਦੇ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਅਗਰ ਅੰਰ ਤੋਂ ਕੀ ਫਰਜ ਸੇ ਪਾਨੀ ਜਾਗੀ
ਹੈ ਮਗਜ ਹੀ ਕੋਤ ਬਕਦਰ ਜੰਗਲੀ ਬੇਰ ਕੋ ਆਪਾਨੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ॥
ਪਕਦ ਪਾਖੀ ਜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਫਸਲ ਵਾਸਤੇ ਮੰਜਲ ਕਰਨੇ ਅੰਰ
ਤ ਕੇ ਅੰਰ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਕੇ ਜੋ ਕੁਛ ਲਜਤ ਲਾਵੇ ਇਸ ਪੰਦ ਜੇਖਤ ਨੀ
ਬਾਕੀ ਪੀਸ ਕੇ ਸਹਿਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕੇ ਉਪਰ ਕਜੇ ਬਕੇ ਮਲੇਂ ਜੋ ਖੁਸ਼ਕ
ਹੋਨ ਜਾਈ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਫੂਰ ਭੀ ਮਸੇ ਨੀ ਨੋ ਮਸੇ
ਸੁਹਾਗਾ ਭੂਨਾ ਦੂਅ ਬੇਤ ਤੇ ਲਾਸ ਹਰ ਮੁਸਫੀ ਸਭੇ ਭੀਨ ਮਸੇ ਸਭ
ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਜੇ ਬਪਰ ਮਲੇਂ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਵਥੀਠ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਸਹਿਦ
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਦੂਪ ਕੇ ਹਮਰਾ ਬਰਿਗ ਪਲ ਜਾਬ ਚੂਨਾ ਕੇ ਅੰਰ ਤ
ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਕਾਫੂਰ ਏਕ ਹਿੰਸਾ ਚੂਨਾ ਦੇ ਹਿੰਸਾ ਆਪਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਰ
ਅੰਰ ਤ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਫਿਲ ਫੋਰ ਮੰਜਲ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਪਿਤਾ ਮੁਰਚਿਓ ਕਾ ਸਾਥ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਕਜ ਬਪਰ
ਤਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਿਤਾ ਚਿਵੀਏ ਕਾ ਸੁਹਰ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕ
ਰਜ ਕਰ ਪਰ ਮਲੇਂ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਾਣ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਗੋਭੀ ਕੇ
ਅੰਰ ਪਾਨੀ ਪਨ ਬੰਗਲਾ ਇਕਜਾ ਕਰ ਕੇ ਗੋਭੀ ਬਲਵੇਂ ਜੋ ਅੰਰ ਤ
ਕਿਏ ਕ ਗੋਭੀ ਖਾਵੇ ਰੋਰਨ ਇਨ ਜਲ ਹੋ ਜਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥

ਕਰਮੇਦਾ ਵੈਰਤੀ ਬਕਰੀ ਕੇ ਧੂਪ ਮੰਕਿਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਪੀਸੇ ਫਿਰਕਾ ॥ ੧੫ ॥
ਰੁਰੇ ਕਰਤੀ ਮਿਲਕੇ ਫਿਰ ਪੀਸੇ ਵਕਤ ਜੁਰਤ ਇਸਤਿਮਾਲ ਕਰੇ ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਨੁਸਖਾ ਮੁਤਾਬਕ ਗੰਜ ਬਾਦ ਅਕੁਰਦ ਸੁਹਾਗਾ •
ਏਕ ਸੁਜ ਕਦੁਰ ਵੈਰਤੀ ਹਸਤ ਹਛੇ ਕਰਤਿ ਬਾਕਰੇ ਵੈਰਤੀ ਮਸਤ ਬਾਦੇ
ਖੁਲ ਕਰਨੇ ਮੋਮ ਨੀ ਔਰਤ ਕੀ ਗਿਰਜਾ ਏਗੀ ਔਰ ਲਜਤ ਸੋ ਬੋਹਿਸ
ਹੋਜਾ ਏਗੀ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਰਹਮ ਕਿਸੁਰੂ ਪੈਜ ਮੋਮਾ ਬਾਦ
ਬਚਾ ਹੋਨੇ ਕੇ ਯਾ ਬਾਦ ਜਮਾਹ ਕੇ ਹੋਤ ਪੈਸੇ ਕੁਫ ਕਰੇ ਔਰ ਮਨਾ ਜਾਰੀ
ਹੋਨੇ ਪੈਸੇ ਕੇ ਕਰੇ ਔਰ ਬਚਾ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਪਤੀ ਨੀ ਬਕੀ ਗਰਮ ਕਰਕੇ
ਰਹਮ ਪਰ ਬਾਧੇ ਯਥੇ ਮਸਨਾ ਪਰ ਦਰਦ ਜਾਇਲ ਹੋਗਾ ਔਰ ਬਹੁ
ਔਰਤ ਕੀ ਪੈਜ ਅਫੇ ਮੋਮ ਬਤਲਾ ਦਰਦ ਕੀ ਹੋ ਚੰਦ ਰੋਜ ਜਰਵੰਦ ਖਾ
ਤਾਈ ਖਿਲਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਕਤ ਜਮਾਹ ਜੋ ਲਾਹ ਕੇ ਹੋਤ •
ਪੈਦੂਰ ਕਰੇ ਮਧੂ ॥ ਬਚੀ ਕਕਰ ਕੇ ਤੁਈ ਤਰ ਕਰਕੇ ਰਹਮ ਕੇ ਮੁੰਹ
ਪਰ ਰਖੇ ਕਬਲ ਜਮਾਹ ਕੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਭੰਗ ਬਾਰੀ ਕਕਰ ਕੇ
ਤੁਈ ਮੇਲਤ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਰਚ ਜ ਕੇ ਰਹਿ ਮਕੇ ਮੁਹ ਪਰ ਰਖੇ ਪੋਸ
ਪਾਨੀ ਮੇਲਤ ਕਰਕੇ ਕਦਰੇ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾਨੇ ਸਕਰੇ ਦਰਦ ਰਹਮ
ਜਬਰ ਰਹਕਾ ਦਰ ਹੋਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਦਰਦ ਰਹਮ ਕਿ ਪਾਨੀ
ਭੀ ਦੇਸੇ ਹੋ ਕਿਸੀ ਵਜਾ ਜੇ ਆਰਾਮ ਨ ਹੋ ਦਰ ਹੋ ਬਾਥ ਰਿੰਗ ਕਫ ਦ
ਰਿਆ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਹਿੱਜ ਬੋਰੇ ਜਾ ਖੁਸ਼ਕ ਨਿਮਕ ਲਾਹੀ ਹਰ ਏਕ
ਵੇ ਹਿੱਜਾ ਸਬ ਕੂਟ ਪੀਸਕ ਤੀਨ ਪੈਟ ਲੀ ਬਕਦਰ ਬੋਰੇ ਜੰਗੀਲੀ ਕੇ ਬਾ
ਧੀ ਨੀ ਚੇਰ ਰਹਮ ਕੇ ਰਖੇ ਸਬ ਰੀਦਾ ਪਾਨੀ ਦੂਰ ਹੋਜਾ ਦੇਗਾ ਤੀਨ ਰੋਜ
ਅਮਲ ਮੋਲਾਵੇ ॥ ਫਸਲ ਵਾਸਤੇ ਆਸਾਨ ਹੋਨੇ ਬਚੇ ਕੇ ਔਰ ਸਿ
ਫ ਇਸਕੇ ਬਾਲ ਆਦਮੀ ਕੇ ਸਿਰ ਕੇ ਜਠਾ ਕੇ ਖਕੀਸਤ ਰਏਜ ਗੁਲਾ
ਮੋਮਿਲਾ ਕਰ ਔਰਤ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਮਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਆ
ਲਿਸਤ ਮਸਾ ਅਸੁਕ ਔਰ ਹੀਗਾ ਹੋ ਮਸਾ ਸਬ ਏਕ ਖਰਬ ਪੈ
ਦੀਗਰ ॥ ਕੋਈ ਦਵ ਬਰਾਬਰ ਇਸਕੇ ਨਹੀ ਲੈਤੀ -

ਮੀਹ ਹਰਏਕ ਨੋ ਮਾਸ ਦਲ ਚੀਨੀ ਅਭਲ ਹਰਏਕ ਸਵਾਰੇ ਮਾਸਾਸ
ਕੋ ਕੁਰਕੇ ਸਾਥ ਸਹਦਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਔਰ ਸਾਥ ਮਾਇਉਲ ਅਸਲ ਯਾ
ਸਰਾਬ ਪੁਰਾਨੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ। ਈਗਰ ॥ ਜਾਤ ਮਾਸ ਗੋਬਰਗਾ
ਏਕ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਬਰਾ ਮਰਾਹੁਆ ਗਿਰਜਾ
ਏ। ਈਗਰ ॥ ਅਸਰੀਧ ਕੁਰਪੀਸ ਕੇ ਸੁਰੂ ਪੈਜ ਸੇ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾ
ਸੇ ਸੇ ਫੇਡ ਤੋਲਾ ਤਕ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਗਿਜਾ ਦੁਧ ਔਰ ਖੁਸਕੂ ਦੇਵੇ ਔਰ
ਬਾਰ ਅਯਾਮ ਪੈਜ ਕੇ ਜਮਾ ਕਰੇ ਅਲਬਤੁ ਹਮਲ ਹੋਵੇ।
ਈਗਰ ॥ ਹਡੀ ਸਿਰ ਆਦਮੀ ਕੀ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸ ਕੇ ਬੋਝੀ ਸਾਥ
ਦੁਧ ਬਕਰੀ ਕੇ ਔਰ ਤਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਬਾਰ ਪਾਕ ਹੋਨੇ ਪੈਜ ਸੇ ਉਸੀ ਰਾਤ ਕੇ
ਹਮਲ ਹੋਵੇ। ਈਗਰ ॥ ਚਿਮੋਲੀ ਅਹਮਲ ਪੈ ਔਰ ਬਾਂਜ ਪਨ
ਔਰ ਤਕੀ ਦੁਰ ਕਰੇ ਰੇਸਾ ਦਰਖਤ ਤਾਕ ਕੁਰਕੇ ਤੀਨ ਮਾਸ ਗੁਰੂ
ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤੀਨ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਜਿਸ ਰੋਜ ਕਿ ਪੈਜ ਸੇ ਪਾਕ ਹੋਵੇ ਏਕ ਗੋ
ਲੀ ਉਸ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇ
ਵੇ ਏਕ ਏਕ ਗੋਲੀ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇ ਬਾਂਜ ਜਿਸ ਤਰਹ ਕਾਹੇ ਦਰ ਹੋਵੇ
ਅਗਰ ਔਰ ਤਕੇ ਹਮਲ ਮੇਂ ਖੂਨ ਜਾਰੀ ਹੋਵੇ ਔਰ ਖੋਫ ਗਿਰਜਾ ਨੇ
ਕਾਹੇ ਪਾਤ ਕੀ ਨੀਲੋਫਰ ਹਮਦ ਜਨ ਪੀਸ ਕਰ ਸਾਥ ਸਹਦ ਔਰ ਦੁ
ਧ ਕਾ ਏਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਖੂਨ ਪੈਜ ਬੰਦ ਹੋਵੇ। ਈਗਰ ॥
ਜੜ ਗਾਜਰ ਕੀ ਵੇ ਸੈਂਫ ਵਜੜ ਖੁਈ ਕੀ ਬਾਬ ਬਿੰਗ ਸੈਂਫ ਨਰ ਕਚੁਰ
ਆਂਬੁਹਲ ਦੀ ਹਰਏਕ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਜੋ ਕੁਥ ਕਰਕੇ ਤੀਨ ਹਿ
ਸਾ ਕਰੇ ਔਰ ਏਕ ਹਿਸਾ ਸੁਬਹ ਕੇ ਦੇਗ ਗਲੀ ਮੇਂ ਸਾਥ ਸੇਰ ਭਰ ਪਾ
ਨੀ ਕੇ ਜੋ ਸੁਕਰੇ ਸਾਥ ਆਂਚ ਮੁਲਾਇ ਮਕੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਧਾ ਪਉ ਪਾ
ਨੀ ਬਾਕੀ ਤਹੇ ਬਦ ਪੁਰਾਨਾ ਕੁਰੂ ਰਾਬ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਉਸ ਮੇਂ ਭਾਢੇ ਫਿਰ
ਫਾਨੇ ਔਰ ਫੇਡ ਤੋਲਾ ਪੀਗਾ ਏਕ ਯਾ ਸਿਵਾਇ ਉਸ ਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਮਿਲਾ
ਵੇ ਔਰ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਫਿਰ ਉਸ ਦਵਾ ਮੇਂ ਆਧ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਭਲ ਕੇ ਸਾਮ
ਕਿ ਜੋ ਸੁਕਰੇ ਜੋ ਆਧ ਪਉ ਸੇ ਕੁਛ ਕਮਰ ਹੋ ਸਾਢੇ ਰਾਮਾਸਾ ਗੁਰੂ -

ਪੁਰਾਨ ਉਸਮੇਂ ਭਲੇ ਔਰ ਛੁਨੇ ਔਰ ਸਵਾਹ ਮਾਸਾ ਪੀਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿ ੧੪
 ਲਾਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਦੇਵ ਕਤ ਦੇਵੇ ਔਰ ਯਹ ਦਵਾ ਇਸੀ
 ਤਰਹ ਸੁਰੂ ਕਰੋ ਕਿ ਰੋਜ ਤੀ ਸਰ ਰੋਜ ਤਹ ਰਤ ਜੇਹੇ ਯਨੇ ਜਿਸ ਔ
 ਰਤ ਕੇ ਖੂਨ ਛੇ ਰੋਜ ਤਕ ਆਤ ਪੈ ਉਜ ਕੋਰਾ ਹੀਏ ਕਿ ਖਦ ਤੀਨ ਰੋਜ ਕੇ
 ਯਹ ਦਵਾ ਸੁਰੂ ਕਰੇ ਔਰ ਜਿਸ ਰੋਜ ਕਿ ਅਯਮ ਪੈ ਜਤਮਾ ਮਹੇਵ ਯਹ
 ਦਵਾ ਭੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਔਰ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੋ ਕੁਲ ਤੀਨ ਰੋਜ ਅਯਮ
 ਪੈ ਜਹੇਵਹੁ ਅਵਲ ਦਿਨ ਸੇ ਯਹ ਦਵਾ ਕਰੇ ਔਰ ਜਬ ਤਕ ਕਿ ਇ
 ਜਾਮ ਪੈ ਜਰਹੇ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਥਾਈ ਜੇ ਪਰਹੇ ਜਰਖੇ ਇਨ ਇਤ ਖੁਦਾ
 ਜੇ ਫਰਜੰਦ ਸਾਫੇ ਦੇਹਿ ਗਾ। ਦੀਗਰ ਅਵੀਜਮਨ ਕੀ ਹਰ ਰੋਜ
 ਥਹੇ ਫਾਅਮਤਾ ਬਾਬਰਿਗ ਮਹੂਆਤ ਕੀ ਲਕ ਕੀ ਤਿਲ ਦੂਪੀ ਯੀ
 ਗੁਲਾਧਵਾ ਅਰਜਨ ਕੀ ਛਾਲ ਨਰਦਨ ਕੰਦ ਸਹਦ ਸਬ ਬਰਾਬਰ
 ਫੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਬਹਮ ਮਿਲਾ ਕਰ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਔਰ ਖਿਲਾਵੇ ਔਰ ਤਿਲ
 ਭੀ ਕਰੇ ਔਰ ਥਾਵ ਆਠ ਰੋਜ ਕੇ ਹਮਲ ਹੋਗੀ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਅਰਕ ਭੀ
 ਗਛਾ ਕਾਦਹ ਕੀ ਦਰਖਤ ਬੜ ਕੀ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸੇ ਸਬ ਕੇ
 ਫੂਟ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ ਸੁਰੂ ਪੈ ਜਸੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ। ਦੀਗਰ ਜਿਸ
 ਕੇ ਹਮਲ ਕੇ ਗਿਰਜਾਨੇ ਕਾ ਥੋਫੇ ਹੋ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਮੁਲ ਠੀ ਸੇਦਾ ਬਰਾ-
 ਬਰ ਪੀਸ ਕੇ ਨੌ ਮਾਸਾ ਥੋੜੇ ਦੂਧ ਮੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ। ਦੀਗਰ
 ਕਬਲ ਕਾਮਲ ਹੋਨੇ ਬਰਾ ਕੇ ਹਮਲ ਗਿਰਜਾਤ ਪੈ ਏਕ ਧਾਗਾ
 ਸੁਫਰ ਕਾ ਸਿਰਸੇ ਨਾਖੂਨ ਪੇਰਤ ਕ ਔਰਤ ਕੇ ਨਾਪ ਕਰ ਪਿਆਜ ਔਰ
 ਧਤੂਰਾ ਸਿਆਹ ਕੀ ਜੜ ਸਤ ਦੁਕੜੇ ਕਰ ਕੇ ਧਾਗੇ ਮੇਂ ਬਾਂਧ ਕਰ ਕਮ
 ਚ ਔਰਤ ਮੇਂ ਬਾਂਧ ਦੇਵੇ ਬਚਾਨ ਗਿਰੇਗਾ। ਦੀਗਰ ਕਿ ਪੀਰ
 ਨੇ ਸੇ ਹਮਲ ਉਸ ਕੇ ਕਾਇਮ ਹੋਤਾ ਪੈ ਨਰਕ ਦੂਰ ਸਿੰਨ ਬਾਬਰਿਗ ਹਰ
 ਏਕ ਰੋਜ ਤੇ ਲਾਨੀ ਮਕੋਬ ਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਕੇ ਦੋ ਸੇਰ
 ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਦੇ ਔਰ ਏਕ ਮਰਤਬਾ ਪਾਨੀ ਛਾਨ ਕਰ ਫੈਂਕ ਦੇ ਔਰ ਤੀ
 ਨ ਤੇ ਲਾਗੂ ਪੁਰਾਨ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੋਸ ਦੇ ਕਰ ਸੀਰ ਬਰਮ ਪਿਲਾਵ

40 ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਰਬੁੜ ਇਯਾਮ ਪਿਲਾਨੇ ਕੇ ਯਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਜ਼ ਇਯਾਮ ਹੈ ਜ
ਸੇਫਰ ਚਾਤ ਹੈ ਜੇਸਾ ਕਿਉ ਪਰਥਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਈਗਰ
ਅਗਰ ਔਰਤ ਬਚਾ ਜਨ ਨੇ ਜੇ ਬਾਜ ਰਹੇ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਲਕੜੀ ਬਕ
ਮਕੀ ਕਿਰੀਗਰੇ ਜੰਜਾਮ ਰੰਗ ਕਰਤੇ ਹੈ ਬੀਜ ਉਸਕੇ ਲੋਪ ਠਾਨੀ
ਹਰੇ ਬਰਾਬਰ ਮੇਦਾ ਕਰਕੇ ਹਮਰਾਹ ਰੋਗਨ ਵਸੂਕਰ ਹਲਵਾ
ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਆਠ ਰੋਜ਼ ਖਿਲਾਵੇ ਬਾਦ ਆਠ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਔਰਤ ਮਰਦ ਕੇ
ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਲਤਾਲ ਲਕੜਾ ਹੋਗਾ ਵਚੀਜ ਹਾਏ ਬਾਦੀ ਜੇ
ਪਰਹੇਜ ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਮਨਜਾਹੀ ਹੈ ਨੇ ਹੈ ਜਕੇ ਕਰੇ ਘੁੰ
ਗਰੀ ਕੁਰ ਪੀਸ ਕੇ ਬਕਰ ਰਚਾ ਰਮਾਸਾ ਹਮਰਾਹ ਸੁਕਰ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇ
ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਹਰ ਗਿਜ ਲਕੜਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ
ਬਰਮਹਲ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਭੁਲ ਨਹੀਂ ਸਰ ਗਏ ਕੇ ਘੀ ਮੇਂ ਬਾਦ ਹੈ ਜਕੇ
ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਔਰਤ ਖਾਵੇ ਗਜਾ ਸ਼ੀਰ ਬਰੰਜ ਦੂਧ ਗਾਏ ਕਾ ਕਿ ਜੇਸਕਾ
ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਬਾਦ ਫਰਾਗ ਜਮਾਹ ਕੇ। ਈਗਰ ॥ ਕਿ ਹਮਲ
ਕਾਇਮ ਹੋ ਕੜਵੀ ਤੁਰਈ ਸਬਜ਼ ਫਿਲਕ ਉਸਕਾ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪੀਸ ਕੇ
ਬਾਦ ਫਰਾਗ ਹੈ ਜਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮੁਤਵਤਰ ਫਰਜ ਮੇਂ ਮਲੋਂ ਔਰ ਧੋਏ
ਬਾਦ ਉਸਕੇ ਔਰਤ ਜੇਸਹੁ ਬਤ ਕਰੇ- ਵਹ ਦਵਾ ਕਿ ਹੈ ਜ ਜਾਰੀ ਹੈ ਨੇ ਕੇ
ਮਨ ਕਰੇ ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਕੜਵੇ ਤੇਲ ਮੇਂ ਚਰਬ ਕਰੇ ਵ ਬਾਦ ਫਰਾਗ ਮਾ
ਹ ਕੇ ਔਰਤ ਅਪਨੇ ਰਹਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ਅਗਰ ਪਾਨੀ ਮਨੀਕਾ ਕਰਾ ਪਾ
ਇਆ ਹੋ ਕਿਰਜਾਵੇ। ਈਗਰ ॥ ਬੀਨ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਸਹਰਾਈ
ਨੇ ਮਾਸ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਭੁਲ ਕੇ ਰਾਤ ਕੇ ਨਿਗਾਹ ਰਖੇ ਸੁਬਹ ਕੇ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ
ਔਰਤ ਖਾਏ ਏਕ ਰੋਜ਼ ਯਾ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਔਰਤ ਅਕੀ ਮਾਹੋ ਜਾਵੇ ਅਗਰ
ਬੀਨ ਕਬੂਤਰ ਸੇਹਰਾਈ ਕੀ ਏਕ ਮਾਸ ਹਮਰਾਹ ਸੁਕਰ ਖਿਲਾਵੇ
ਅਗਰ ਵਕਤ ਜਮਾਹ ਕੇ ਆਲਤ ਕੇ ਸਾਬਤਿ ਲੀ ਕੇ ਤੇਲ ਕੇ ਚਰਬ ਕ
ਰੇ ਰਹਮ ਮੁਤਵਤਰ ਭੁਲ ਨ ਕਰੇਗਾ ਅਗਰ ਬਾਦ ਜਮਾਹ ਕੇ ਕਰੇ
ਨਿਮਕ ਸੰਗ ਬਦਨ ਅਪਨੇ ਮੇਂ ਰਖੇ ਸਤ ਕਰਮ ਪੇਰ ਪਰਥੂਰੋਂ ਮਨੀ

ਕਿਰਹਮ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਸਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਾਜੂਤੁਖਮ ਮੇਰੇ ਬਰ
 ਬਰ ਲੇਕਰ ਕੁਰਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਭ ਕਰੇ ॥ ਕੁਥਲ ਜਾਮਹ ਕੇ
 ਰਤ ਅਪਨੇ ਬਦਨ ਮੇਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਘੁੰਘਰੀ ਅਜੀਬ ਖਾਸੀ
 ਅਰ ਰਖਤੀ ਹੈ ਬਾਦ ਹੋਜ ਕੇ ਏਕ ਘੁੰਘਰੀ ਖਲੇ ਵੇ ਏਕ ਬਰਸਤ ਕ
 ਹਾਮਲਾ ਨਹੋ ਵੇ ਬਦਸਤੂਰ ਜਿਸ ਕਦਰ ਕਿ ਖਾਢੇ ਵੇ ਉਸੀ ਕਦਰ
 ਲਕ ਕਾਨ ਹੋਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਰੁਖਮ ਪਲਾਸਵ ਪੇਸਤ ਅਨਾਰ
 ਸਤ ਮਾਸੇ ਰਾਹ ਪਿਆਲਾ ਪਾਨੀ ਮੇਰੇ ਸਕਰੇ ਏਕ ਜੁਬਹ ਕੇ ਖਿਲਵੇ
 ਖੁਨ ਹਾਮਲਾ ਬੀਦ ਹੋਜ ਕੇ ਜਵਰਸ ਕਿ ਗਿਰਨੇ ਬਰਕੇ ਮਨਾ ਕਰੇ ਨਰ
 ਕ ਜੂਰ ਦਰੋਨ ਜ ਅਕਰ ਬੀ ਮਰਵਾ ਗਿਰਨੇ ਬਰਕੇ ਉਦ ਖਾਮਹਤ
 ਏਕ ਸਾਢੇ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਛਤੀ ਬਾਲ ਛਰ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਸਤ ਰਹਮ
 ਸਾਕੂਰ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਮਿਲਾ ਕੇ ਹਰ ਜੁਬਹ ਕੇ ਨੌ ਮਾਸੇ ਖਿਲਵੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਮੇਲ ਕਨ ਆਦਮੀ ਕਾ ਬਕਦਰ ਦਾਨਾ ਬਾਕਲਾ ਕੇ
 ਸਾਥ ਪਸੁ ਮੀਨਾ ਸਿਆਹ ਫੰਗ ਉਪਰ ਗਰਦਨ ਘੋਰਤ ਕੇ ਬਾ
 ਧੋਂ ਜਬਤ ਕਵਹੁ ਹੋਗਾ ਘੋਰਤ ਕੋ ਹਮਲਾ ਨਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥
 ਬਹਮਨ ਜੁਫੈਰ ਜੁਰਖ ਹਰ ਏਕ ਬਰਾਬਰ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਥ ਸਹਿਦ
 ਸਾਕਿਵਾ ਮਕੰਦ ਯਾਹਮਰ ਹੁਲਕੰਦ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚਾਈ ਤੋਲਾ ਖਿਲਵੇ
 ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਬਚਾ ਕੇ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਬੀਜ ਬਿਸਖ ਪਰਾ ਬਕਦਰ
 ਛੈਯਾ ਆਠ ਉਂਗਲ ਕਾਦ ਕੇ ਏਕ ਜਨ ਬਉਨ ਕੇ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਕ
 ਦਰੇ ਏਕੁ ਆਐਂ ਕਲਵੰਜੀ ਪਾਨੀ ਯਾ ਪਿਤਾਗਾਏ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰ ਕੇ
 ਓਲਾ ਕਰੇ ਐਂ ਖੁਸਕ ਕਰੇ ਉਸੀ ਜਨ ਬਾਰੀਕ ਕੇ ਰਮਭ ਹਮ ਮੇਂ
 ਦਰਲਾਵੇ ਦੁਸਰੀ ਤਰਫ ਬੀਜ ਬਿਸਖ ਪਰਾ ਪਾਗਾ ਬਾਧ ਕੇ ਰਨ ਪਰ
 ਬਾਧੇ ਐਂ ਉਸੀ ਤਰਫ ਹਰੇ ਦੁਕ ਕੇ ਬਰਾਗਰ ਜਵੇ ਰਚ ਪਾਚੇ
 ਜਾਮਲ ਮੇਲਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮੂਲੀ ਕੇ ਬੀਜ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੂ
 ਟ ਕੇ ਜੇਰਤਰ ਪਾਨੀ ਮੇਰੇ ਸਕਰੇ ਤਾਕਿ ਪਉਤਰ ਪਾਨੀ ਬਾਰੀ ਰਹੇ
 ਛਾਨੇ ਐਂ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਕੁਝ ਬਕਿਸਮ ਅਵਲ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ

॥ ਅਗਰ ਏਕ ਰੋਜ ਮੇਂ ਅਸਰ ਨ ਕਰੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤ ਕਰੇਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ
 ॥ ਕਿਤਰੀ ਰਹਮ ਔਰ ਮਜ਼ਬਾਹ ਗੋਸਤ ਕੇ ਬਾਹਰ ਲਾਵੇ ਔਰ
 ਬਚਾਮਰਾ ਹੂਆ ਔਰ ਜਿੰਦਾ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਬੋੜੀ ਫਟਕ ਹੀ ਲੇਕਰ
 ਉਪਰ ਠੀਕਰੀ ਕੇਰਖ ਕਰ ਫੂਨੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਜੇਸ ਅਵੇ ਬੋੜਾ ਨਰ-
 ਕ ਦੁਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਮੇਂ ਝਾਲੇ ਔਰ ਉਤਰੇ ਔਰ ਲਕ ਹੀ ਜੇ ਮ-
 ਲਾਵੇ ਔਰ ਮਾਨਿੰਦ ਗੁਠ ਲੀ ਛੁਟਾ ਬਹ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਔਰ ਵਕਤ
 ਜ਼ਰੂਰਤ ਕੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਮੁੰਹ ਰਹਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤ ਕਰ ਦਰਦ ਔਰ
 ਰੋਜ ਜਨ ਹੋਗੀ ਬੋਰ ਨ ਕਰੇਂ ਮੁਜਰਬ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਫਿਸ
 ਫੋਰ ਬਚਾ ਕਿਰਾ ਦੇਵੇ ਸ਼ਕਰ ਸੁਰਖ ਆਪ ਜੇਰ ਡੇਡ ਪਉ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹ-
 ਲ ਕਰ ਕੇ ਜੇਸ ਕਰੇਂ ਬਚਾ ਗਿਰਾ ਦੇ ਔਰ ਸੰਗ ਗੁਰਦਹ ਔਰ ਮਜਨਾ
 ਤੀ ਗਿਰਾ ਦੇ ਅਗਰ ਏਕ ਰੋਜ ਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਨ ਦੇਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਦੇਵੇ ਅ-
 ਮਲ ਕਾਮਲ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਗਜ ਬੰਦਾਲ ਮਗਜ
 ਤੋਰੀ ਮਗਜ ਬੀਜ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਮਗਜ ਬੀਜ ਕਦ੍ਰਾ ਤਲਖ ਜੰਗਾ-
 ਰ ਸਿਆਹ ਦਾਨ ਮਗਜ ਤੁਖਮ ਖਰਪੁਜ਼ਤਲ ਖਹਰ ਏਕ ਡੇਡ ਤੇ
 ਲਾ ਡੇਵੇ ਔਰ ਬਾਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਫਿਰ ਸਾਢੇ ਦਸ ਮਾਸਾ ਬੋ-
 ਰੋਜ ਮਿਲਵੇਂ ਔਰ ਤੀਨ ਬਤੀ ਬਨਾਵੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਉਸ ਦਵਾ ਜੇ ਬਤੀ ਮੇਂ ਲ-
 ਗਾਵੇਂ ਸਾਢਾ ਕਰ ਕੇ ਦਹਨ ਮੇਂ ਰਖੇਂ ਫਿਰ ਤੁਮ ਜੇ ਚੀਮ ਹੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ
 ਡੇਵੇ ਪਤੀ ਜੇਵ ਤੀਵਲਾ ਬਜਰਗ ਹਰ ਏਕ ਸਾਢੇ ਦਸ ਮਾਸਾ ਤੀਨੋਂ
 ਦਵਾ ਜੋ ਕੁਥ ਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਏਕ ਹਿਸਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਔਰ
 ਰਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਸੀਰ ਗਰਮ ਪਿਲਾਵੇਂ ਔਰ ਤੀਨ ਰੋਜ ਸਾਢਾ ਮਜ਼ਰੂ-
 ਰ ਕਰੇਂ ਔਰ ਯਹ ਤਬੀਖ ਪਿਲਾਵੇਂ ਫੋਰ ਨ ਹਮਲ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਬਚਾ ਕੇ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ ਚੰਬੇਲੀ ਕੀ ਜਲ ਸਾਥ ਸਹਦ ਕੇ
 ਔਰ ਤਖਾਵੇ ਔਰ ਪੇਸਾ ਬਕੇ ਮੁਕਾਮ ਪਰ ਰਖੇ ਆਖਰ ਪਿਆਜ ਨ-
 ਰਗਸ ਸਾਥ ਮਾਇ ਉਲ ਅਸਲ ਏਕ ਤੋਲਾ ਦੋ ਮਾਸਾ ਖਾਵੇ ਤੁਖਮ
 ਹਜ਼ਾਰ ਹ ਸਾਥ ਸਹਦ ਕੇ ਖਾਨਾ ਸਾਥ ਅਪਨੇ ਰਾਖਨਾ ਯਹੀ

ਅਮਲਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਚਰੀਕਕਰਕੇਕਪਲੇਮੇਪੈ ॥ ੧੫

ਦਲੀਬਾਂਪਕੇ ਅੰਤ ਕੇ ਬਦਨ ਮੇਰੇ ਬੇਲਕਾਨ ਹੋਗਾ॥ ਦੀਗਰ ॥ ੧੬

॥ ਜੇਹੜੇ ਮਾਸੇ ਨਿਹਾਰ ਪਿਲਵੇ ਏਕ ਸਾਇਤ ਮੇਂ ਅਗਰ ਬਚਾ ਮੁਰ
ਦ ਹੋਵੇ ਕਿਰਾ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸਾਖਨਰਮ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਤੇਲ

ਅਰਿੰਡ ਮੇਂ ਪਿਲਕਰ ਸਾਫ਼ ਬਰੇਂ ਰਹਮ ਮੇਂ ਰਖੇ ਬਚਾ ਗਿਰਾ ਦੇਵੇ॥

ਦੀਗਰ ॥ ਸਕ ਮੂਨੀਆਂ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਡਿਤਲੀ ਕੇ ਪੀਸੇਂ ਬੋਰੂ ਪ

ਰਕ ਜੇ ਬਕੇ ਮਲੇਂ ਔਰ ਜਮਾਹ ਕਰੇਂ ਕਿਰਾ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਿਲ

ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਏਕ ਰਤ ਡਿੱਗੇਵੇਂ ਔਰ ਵਹੁ ਪਾਨੀ ਪਿਲਵੇ ਇਸ ਕਾਤ ਕਰੇ

ਔਰ ਇਯਾਮ ਹੈ ਜਬ ਦਕੇ ਪੋਲ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ ਜਖਮ

ਫਰਜ਼ ਕਾ ਕਿ ਇਸ ਤਮਾਤ ਦਵ ਉਂਗਰਮ ਔਰ ਤੇਜ ਸੇ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ

ਔਰ ਦਰਦ ਔਰ ਜੋਜਸ ਔਰ ਸਖਤੀ ਕੋ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਚਰਬੀ ਬਤਕ

ਔਰ ਮੁਰਗਾ ਕੀ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਜੇਰ ਅਕਾਕੀਆ ਜੁਫੈਦ ਅਹ ਰਜਾ

ਜੀ ਮੁਰਦਾਰ ਸੰਗ ਕਚਾ ਪੋਇਆ ਹੂਆ ਕਤੀਰਾ ਖਤਮੀ ਹਰ ਏਕ

ਏਕ ਤੋਲਾ ਹੋ ਮਾਸਾ ਚਰਬੀ ਕੋ ਪਿੱਪਲਾ ਕਰ ਰੋਗ ਨ ਲੇਵੇਂ ਔਰ ਜ

ਬਦਵ ਕੇ ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਲਾਵੇਂ ਬਤੀਬ ਨਾ ਕਰ ਔਰ ਤ ਕੇ ਬਦਨ ਮੇਰੇ ਬੋ

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਯਰਕਾਨ ਔਰ ਚੋਬੇ ਰੋਜ ਕੀ ਤਪ ਅੰ

ਰਤਪ ਮੁਜਮਨ ਵਤਪ ਸਫਰਾਵੀ ਵਤਪ ਬਲ

॥ ਗਮੀ ਵਤਪ ਲਰਜਾ ਮੇਂ

ਵਸਤੇ ਯਰਕਾਨ ਕੇ ਪਲਾਸ ਕੇ ਫੂਲ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਬ ਕੋ ਤਰ ਕਰੇਂ

ਔਰ ਸੁਬਹ ਕੋ ਸਾਫ ਕਰ ਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ਬਹੁਤ ਨਫਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਦਵਾਵਾ

ਸਤੇ ਤਪ ਕੇ ਅਸਲ ਇਲਾਜ ਕਿਤਾਬ ਜੂਨਾਨੀ ਮੇਂ ਲਿਖਾ ਹੈ ਮੁਆਫਿ

ਇਸ ਕੋ ਕਰੇਂ ਪਾਕ ਕਰਨਾ ਮੇਧੇ ਕਾ ਔਰ ਬੁਝਾਨਾ ਹਰਾਤ ਕਾ ਚਾ

ਹੀਏ ਮਗਰ ਇਸ ਜਗਤ ਰਕੀਬੇਂ ਕਸੀ ਫੂਲ ਨਫਹ ਜਿਕਰ ਕ

ਤਾਹੂੰ ਮੈਂ ਦੀਗਰ ॥ ਵਹ ਦਵਾ ਕਿਤਪ ਮੁਜਮਨ ਕੋ ਫੂਰ ਕਰੇ

ਪਾਪ ਪਰਾਪਤ ਪਯੋਗਿ ਏਕ ਖੁਸਰੂ ਜੀਉ ਕੇ ਅਗਲੇ ਪੈਰ ਮੇਂ ਘੋੜੇ ਕੇ ਹੋਤੀ
ਪੈਰ ਨੇ ਬਰਾਬਰ ਔਰ ਅਫਸਰੂਨ ਏਕ ਰਤੀ ਪਤੀ ਨੀ ਬਕੀ ਢਾਈ ਅਦ
ਦਸ ਬਕੇ ਕੰਦ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰਤੀਨ ਗੋਲੀ ਥਾਂ ਪਹਲੇ ਅਨੇ ਤਪ ਕੇ ਤੀ
ਨ ਘੜੀ ਏਕ ਗੋਲੀ ਘਿਲਾਵੇਂ ਜਬ ਕਿ ਤਪ ਆਵੇ ਏਕ ਔਰ ਦੇਵੇ ਔਰ
ਬਕੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੀ ਗੋਲੀ ਕੀ ਨੀ ਬਤ ਅਤੀ ਹੈ ਔਰ ਅਗਰ ਮ
ਗੀਜ ਜੇਰ ਵਰ ਹੈ ਸਬ ਦਵਾ ਕੀ ਵੇ ਗੋਲੀ ਬਨਾਵੇਂ ਅੰਠ ਅਠੀਯੂਨ ਖ
ਨੇ ਵਲੋਂ ਕੇ ਦੁਨੀ ਕਰ ਦੇਵੇਂ ਔਰ ਆਪੀ ਪਤੀ ਨੀ ਬਕੀ ਤੁਲ ਮੇਂ ਲੈਵੇਂ ਨ
ਅਰਜ ਮੇਂ ਦੀਗਰ ॥ ਬਿਜਥਤ ਪੈ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਖਸੂਜਨ ਬ
ਲਗਮੀ ਔਰ ਸਦਾ ਕੀ ਕੋਧ ਘੁੰਗ ਹੜਤਾਲ ਹਰ ਏਕ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਨ
ਲਾਥੇ ਥੋੜੇ ਮਾਸੇ ਸਬ ਕੇ ਮਗਜ ਪਿਛੁ ਅਰ ਮੇਂ ਦੋ ਪਹਰ ਖਰਲ ਕਰੇ
ਫਿਰ ਦੋ ਸਕੇਰੇ ਗਲੇ ਮੇਰ ਖਕੇ ਤੁਸੀ ਧਾਨ ਸੇ ਗਿਲ ਹਿਕਮਤ ਕਰ
ਕੇ ਆਵਹਿ ਘੁਮਰ ਮੇਂ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਆਗ ਹੋਰ ਥੇਂ ਜਬ ਕਿ ਸਰਦ
ਹੈ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦਵਾ ਸਕੇਰਹਿ ਸੇ ਬਹਰ ਕਰੇਂ ਦੋ ਢਾਈ ਰਤੀ ਵਾਸਤੇ ਜ
ਵਨ ਮਰਦ ਕੇ ਦੇਨ ਚਾਹੀਏ ਔਰ ਤੁਰਸੀ ਔਰ ਬਾਦੀ ਔਰ ਰੋਗਨ
ਸੇ ਪਰਹੇਜ਼ ਰਖਨ ਚਾਹੀਏ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਲੋਕਨ ਤਪ ਮੁਹਰਕ ਮੇਂ
ਹਰ ਗਿਜਨ ਚਾਹੀਏ ਦੇਨ ਕਿਸਾਬ ਹਿਲਾ ਕਤ ਕੇਨ ਪਹੁੰਚਾਵੇ ਔਰ
ਬਾਜੇ ਸਖਸੇ ਕੋ ਇਸ ਦਵਾ ਕੇ ਖਾਨੇ ਸੇ ਕੈ ਹੋਤੀ ਹੈ ਔਰ ਆਇਲਾ ਮਤ
ਨੇਕ ਹੈ ਔਰ ਜਲਦ ਨਫਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਚੋਥੇ ਰੋਜ ਕੇ ਤਪ ਕੇ ਦੂਰ ਕ
ਰੇ ਚੁਨਾ ਘੁੰਗ ਕਿ ਘੁੰਗੋ ਕੇ ਆਗ ਮੇਂ ਜਲਾਵੇਂ ਤੋ ਜਲ ਕਰ ਜੁਠੇਂ ਦੋ
ਜਾਵੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਧਨਿਆਂ ਫੂਲ ਟੇਜੂ ਹਰ ਏਕ ਭੋਰ ਤੋਲਾ
ਚੜੇ ਕੀ ਤੁਸੀ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਸਬ ਕੇ ਕੁਰ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੇਂ ਹਰ ਸੁ
ਬਹ ਕੇ ਏਕ ਹਿਸਾ ਹਮਰ ਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਉਤਾਰ ਜਾਵੇ ਚੋਥੇ ਰੋਜ ਕੇ ਤਪ ਕੇ
ਦੂਰ ਕਰੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਅਰਕ ਭੰਗਰਾ ਜੰਗਲੀ ਔਰ ਤੁਸੀ
ਅਜਵਾਇਟ ਔਰ ਦੁਧ ਗਾਏ ਕਾ ਔਰ ਤੁਰਕ ਥਰ ਜਕਾ ਪੁਰਾਨਾ
ਹਰ ਏਕ ਭੋਰ ਤੋਲਾ ਪੁਖਤਾ ਤੁਸੀ ਅਜਵਾਇਟ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਜੇ ਸੀ

ਰਾਉਸਕਲੇਕਰਦੇਨ ਸੀਰਮਿਲਵੇਗੁਰੂਉਸਮੇਂਹਲਕਰਕੇਸਾਟ ੧੫

ਕਰਕੇਪਿਲਵੇਤਪਰੋਥਈਅਕੋਰੁਕਰੇ: ਈਗਰ ੧੫

ਭਪਲਰਜਾ ਦੂਰਕਰੇਫਟਕਰੀਔਰਮਿਸਰੀਬਰਾਬਰਲੇਕ
ਰਪੀਸੇਮੁਆਫਿਕਹਲਕੇਦੋਮਾਸਾਸੇਛੇਮਾਸੇਤਕਦੇਵੇਔਰਫਟ
ਕਰੀਤੁਨੀਹੋਤੋਭੂਤਰਹੈਛੇਕਨਜਿਨਸਖਸੇਕੋਖਾਸੀਖੁਸਕਹੈ
ਔਰਸੀਨਮੇਖੁਸਕੀਹੋਯਹਦਵਾਨਚਾਹੀਏਦੇਨਔਰਅਕਸਰ
ਇਸਦਵਾਸੇਬਜੇਸਖਸੇਕੋਦਸਤਜਰੀਹੋਤੇਹੈਫੋਰਨਤਪਜਾ
ਇਲਹੋਤਹੈ: ਈਗਰ ੧੫ਮਿਆਈਸੁਹਾਗਾਥਿਰਿਆਨ

ਨੀਲਾਬੋਥਥਿਰਿਆਨਅਰਯੂਨਮਿਸਰੀਹਰਏਕਬਰਾਬਰਲੇਕ
ਰਬਰਹਪਹਰਖਰਲ ਕਰੇਔਰਪਿਤਾਬਕਰੇਕਾਦੇਅਵਦਜੇ
ਖੁਸਕਹੈਦੋਔਰਭਾਏਇਸੀਤਰਹਬਰਹਪਹਰਤਕਬਰਹ
ਪਿਤੇਭਾਏਔਰਖਰਲਕਰੇਬਕਦਰਜਵਾਰਕੇਗੋਲੀਥਾਏਔਰਦੋ
ਘੜੀਪੇਸਤਰਤਪਖਾਨੇਸੇਏਕਗੋਲੀਪਿਲਵੇਤਪਪੁਰਾਨੀਦੂਰ
ਕਰੇਔਰਬਜਾਇਮੁਮਿਆਈਕੇਏਲੁਆਭੀਭਾਲਸਕਤੇਹੈਔਰ
ਅਗਰਕਥਲਜਮਾਹਕੇਦੋਤੀਨਗੋਲੀਪਿਲਵੇਤਪਔਰਇਮ
ਸਾਕਲਵੇਔਰਅਗਰਬੋਲੀਨਾਖੁਨਪਰਪਿਸਕਰਪਾਨੀਸੇ
ਆਖਪਰਲਗਾਵੇਰੋਜਨੀਸਿਆਦਹੋਵੇ: ਈਗਰ ੧੫
ਨਿਆਂਦੇਘੜੀਪਾਨੀਮੇਂਤਰਕਰਕੇਪੀਸੇਔਰਬਰਾਬਰਉਸਕੇ
ਅਸਥੀਮਿਲਵੇਉਪਰਪੇਸਾਨੀਕੇਤਿਲਕਰੇਤਪਦੂਰਕਰੇ:

ਈਗਰ ੧੫ਕਿਤਪਰੋਥੋਰੋਜਕੋਮੁਰੀਦੈ ੧੫
ਰਸੁਹਾਗਾਵਗੈਰਕੇਤਹਲਮੇਥਿਆਨਕਰਾਏਪਿਲਵੇਂ:

ਈਗਰ ੧੫ਈਸਬਕੋਲਇਮਲੀਬੀਜਦੂਰਕਰਕੇਸਕਰਸੁ
ਰਖਤੀਨਤੋਲਾਪਹਿਛੇਈਸਬਕੋਲਮੇਪਾਨੀਭਾਲਕਰਪਿਲਾ
ਵੇਗਜਾਦਵਲਔਰਦੇਹੀਸੀਰੀਕਰੇਤੀਨਰੋਜਇਸੀਤਰਹਖਾ
ਵੇਤਪਔਰਲਰਜਹਦੂਰਹੈ: ਈਗਰ ੧੫ਕਾਸਨੀਧਨਿ

੫੪ ਅੰਹਰਏਕ ਰਰਮਾਸਾ ਅਜਮੁਤੀਨ ਮਾਸਾ ਪੀਪਲ ਦੇ ਮਾਸਾ ਸ
 ੫੪ ਬਕੋਨੀ ਮਕੋਬ ਕਰੇ ਪਾਂਚ ਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਸੁਬਹ ਕੋ ਪਾਨੀ
 ਉਸਕਾ ਪਿਲਵੇਂ ਔਰ ਚਰਤੋਲਾ ਪਾਨੀ ਔਰ ਉਸ ਮੇਂ ਛਾਲ ਕਰ ਵਸ
 ਤੇ ਸਾਮਕੇ ਰਖੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਦੇ ਵਕਤ ਪਿਲਵੇਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਕਾਸ ਨੀ ਧਨਿਆਂ ਖੁਸ਼ਕ ਸੌਂਫ ਜੀਰਾ ਹਰਏਕ ਤੀ-
 ਨ ਮਾਸਾ ਸਬਕਾ ਸੀਰਾ ਕਰਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ਬਦਰਤ ਕੋ ਛਿਰੀ ਕਰ ਰਖ
 ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਗੁਰਚ ਔਰ ਧਨਿਆਂ ਔਰ ਰਕਤ ਚੰਦ
 ਨ ਮਗਜ ਕਵਲ ਗਟਾ ਪੋਸਤ ਅੰਦਰ ਰਰਖਤ ਨੀਮਕ ਹਰਏਕ
 ਪਾਂਚ ਮਾਸਾ ਜੋ ਕੋ ਬਕਰ ਕੇ ਤੀਨ ਪਉ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇਂ ਜਿਸ ਵਕ-
 ਤ ਆਪ ਪਉ ਪਾਨੀ ਬਕੀ ਰਹੇ ਛਾਨ ਕੇ ਪਿਲਵੇਂ ਖੁਖਚ ਕੀ ਗਰਮੀ
 ਦੁਰਕਰੇ ਔਰ ਜੇ ਮਰਜ ਕਿ ਪੀਨੇ ਸਰਾਬ ਸੇ ਹੁਆ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਤੀ ਮੁ-
 ਫੀਦ ਹੈ ਪਾਂਚ ਰੋਜ ਯਾ ਸਤ ਰੋਜ ਤਕ ਯਹ ਦਵਾ ਕਾਮ ਮੇਂ ਲਾਵੇਂ ਮੁਜ
 ਰਬ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਤਪਕੇ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਤ ਪਵਥਾਈ ਕੋ ਮੁ-
 ਰੀਦ ਹੈ ਸਤ ਗੁਰਚ ਰਕਤ ਚੰਦਨ ਮੇਂ ਠਜਰ ਦੇ ਬਧਮ ਹਾਪ ਨਾਗੇਜ-
 ਰਖੇ ਗੰਭੀਰ ਕੀ ਮਸ਼ੀਨ ਭੁਟ ਖਟਾਈ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਕੁਟਕਰ
 ਮਿਲਵੇਂ ਏਕ ਤੋਲਾ ਉਸ ਸੇ ਆਪ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰ ਕੇ ਦਰਮਿ
 ਆਨ ਜੋਸ ਮੇਂ ਦਸ ਪਤੇ ਨੀਮਕੇ ਛਾਲੇਂ ਜਬ ਕ੍ਰਿ ਆਪ ਪਉ ਪਾਨੀ ਬਾ-
 ਕੀ ਰਹੇ ਛਾਨ ਕਰ ਪਿਲਵੇਂ ਔਰ ਇਸ ਦਵਾਰੇ ਜੋਸ ਕੀ ਏਹੁਏ ਪਾਨੀ
 ਮੇਂ ਛਾਲ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਮਕੇ ਰਖੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਇਸੀ ਤਰਹ ਦੇਵੇਂ ਅ-
 ਗਰ ਮਰੀਜ ਲੜਕਾ ਹੈ ਛੈ ਮਾਸਾ ਯਾ ਕਦਰੇ ਕਮ ਦਵਾ ਲੋਕ ਕਮਾਂ
 ਚ ਅਦਰ ਪਤੀ ਨੀਮਕੀ ਲੋਕਰ ਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਤ
 ਪਸਰੀ ਔਰ ਸਨਪਾਤ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਔਰ ਦਰਦ ਸਿਕਮ ਔਰ
 ਇਮਤਲਾ ਕੋ ਮੁਫੀਦ ਹੈ ਪਰਾ ਸਿਗਰਟ ਸੇ ਨਿਕਾਲਾ ਹੁਆ
 ਗੀਧਕ ਜਮਾਲ ਗੋਟਾ ਇਸ ਲਾ ਕੀ ਆਹੂਆ ਗੋਬਰ ਮੇਂ ਬਿਛੋਨਾ
 ਕ ਬਦਸਤੂਰ ਸਾਬਕ ਕੇ ਕਿਜੇ ਹਮਠਾਇਓ ਮੇਂ ਲਿਖ ਚੁਕੇ ਹੈ ਇ

ਸਤਿਮਲਕਰੋ॥ ਈਗਰ ॥ ਭਪਲਰਜਕੋਮੁਫੀਦਪੈ ਬੜੀ ੧੫
 ॥ ਭਲਦੀਰੀਕੇਦਾਨਮਿਰਚਸਿਆਹਬਕਦਰਜਤੁਰਤਕੇਪੀਸਕਰ 10
 ਦੇਵੇਖਸਖਾਸਛੋਂਤੋਲਾਮਿਸਰੀਤੀਨਤੋਲਾਪੀਸਕਰਕੇਔਰਜੋਸਕ
 ਰਕੇਪਿਲਾਵੇ॥ ਈਗਰ ॥ ਜੁਮਲਾਤਪਕੋਮੁਫੀਦਪੈਸਰਸੇ
 ਹਲਦੀਪੀਪਲਲਹਸਨਮਿਰਚਤਜਦਾਹਲਦਬਾਬਰਿਗਹ
 ਰਝਅਮਲਾਹਰਏਕਬਰਾਬਰਲੇਕਰਕੂਟਪੀਸਕੇਦੁਪਬਕਰੀ
 ਮੇਂਖਰਲਕਰੇਕਿਏਕਸੇਮਿਲਜਾਵੇਬਕਦਰਚਮਕੇਥੋਲੀਥਾਪੇਵਕਤ
 ਤਪਅਨੇਕੇਪਾਨੀਮੇਂਪਿਸਕਰਅੰਖਮੇਂਲਗਾਵੇ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਭਪਸਰਦਕੋਦੁਰਕਰੇਮਾਸਔਰਚਵਲਪਕਾਵੇਔਰਪੀਪਲ
 ਪੀਸਕੇਮਿਲਕਰਏਕਪਿਆਲਾਪਿਆਵੇਉਪਰਸੇਲਿਹਦਓੜਲੇਂ
 ਵੇਂਪਸੀਨਾਨਿਕਲੇਗਾਔਰਮੁਰਦਮਾਸਸੇਇਸਜਗਹਮੁੰਗਪੈ॥
 ਵਹੁਤਪਕਿਸਾਬਮਦਰਪੀਟਕੇਹੋਦੁਰਹੋਜਾਵੇਔਰਥੁਲਗਾਮਭੀ
 ਭੁਸਕਹੋਜਾਵੇਅਮਲਤਾਸਪੀਪਲਮੂਲਸੇਂਠਕਟਕੀ
 ਸਬਬਰਾਬਰਲੇਕਰਕੂਟਕੇਜੋਸਕਰੇਬਕਦਰਜਤੁਰਤਪਿਲਾਵੇ
 ॥ ਈਗਰ ॥ ਜੁਮਲਤਪੋਕੋਮੁਫੀਦਪੈਕਿਜੋਨਾਗਾਏਕਰ
 ਆਤੀਪੈਸਿਧੀਜਵਾਖਰਪੀਪਲਦਰਾਜਪੀਪਲਮੂਲਹਰਏ-
 ਕਸਾਛੇਤੀਨਤੋਲਾਕੂਟਪੀਸਕੇਪਾਂਚਸੇਰਗਾਏਕੇਪੀਮੇਂਪਕਾਵੇ
 ਬਾਦਉਸਕੇਅਰਕਅਦਰਕਕਾਔਰਪਾਨੀਦੇਹੀਕਾਬਰਾਬਰ
 ਵਜਨਪੀਕੇਮਿਲਕਰਖੂਬਜੋਸਕਰੇਕਿਪੀਰਹਜਾਵੇਬਕੀਜ
 ਲਜਾਵੇਵਕਤਹਜਤਬੋਝਉਸਪੀਸੇਖਿਲਾਵੇ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਵਾਸਤੇਤਪਔਰਲਰਜਾਨਏਔਰਪੁਰਾਨੇਕੋਮੁਫੀਦਪੈ
 ਚੰਦਕਰੀਜਏਲੇਕਰਆਦੀਤੁਰਤਕਸੁਰਾਖਕਰੇਯਨੇਖਲੀ
 ਕਰੇਸੰਖੀਆਬਾਰੀਕਪੀਸਕਰਸੁਰਾਖਮੇਂਭਰੇਯੰਹਉਸਕਾਚੁ-
 ਯਾਔਰਕਥਸੇਮੁਹਕਮਬੰਦਕਰੇਗਿਲਹਿਕਮਤਕਰਕੇਗਜ
 ਪਟਕੀਆਂਚਦੇਵੇਬਾਦਸਬਦਹੋਨੇਕੇਸਬਕਰੀਜੁਓਕੋਤੋੜੇਸੰਖੀ

ਮਦ ਆਜਿਸਕਦਰ ਕਿਰਹਗਿਆਹੈ ਬਾਹਰ ਸਿਕਲਕਰ ਏਕਚਾਵਲ
ਬਰਬਰ ਅਰਕਪਯ ਮੇਰੀਲੀ ਬਾਂਧੇ ਔਰ ਏਕਗੋਲੀ ਖਿਲਾਵੇਉ
ਪਰਉਸਕੇ ਸੀਰਬਰੰਜਤ ਨਵਲਕਰੇ ਔਰਕੋਈਚੀਜ ਨਖਵੇ
ਏਕਰੋਜ ਮੇਸੇਹਤਹੋਗੀ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਪਚੈਥੇਰੋਜਕੋ
ਔਰਤਪਸਰਦਕੋ ਮੁਠੀਦਹੈ ਸਮੁੰਦਰ ਫਲਮਿਥਰ ਸਿਆਹਤੁ
ਲਸੀਕੀਪਤੀਤੀਨੋ ਕੋਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰਕੁਟਕੋ ਮਕਦਾਰ ਏਕਮ
ਸਾਮੁਆਫਿਕਸਨ ਮਰੀਜਔਰ ਮਿਜਾਜਕੋ ਦੇਵੇਏਕਘੜੀਪੇਸ
ਤਰਅਨੇਤਪਕੇਏਕਗੋਲੀਸਾਥ ਪਲੀਕੋਖਿਲਾਵੇ ਕਿਸੀਚੀਜ
ਕਾਪਰਹੋਜਨਹੀਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਵੇਕੇਤਪਕੇਮੁਠੀਦਹੈ
ਹੁਲਹੁਲਕੀਪਤੀਸੀਧੇ ਹਾਥਕੀਕੋਹਨੀਕੀਪਸਤ ਪਰਰਖ
ਕਰਏਕ ਠੀਕੜੀਉਪਰਉਸਕੇਜਮਕਰਕਪੜੇਸੇਬਾਂਧਦੇਵੇ
ਜਲਦਦਫਹੋਜਾਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਪਚੈਥੇਰੋਜਕੋਦਫਾਕ
ਤੇਸੀਪਮੈਨਫਲਦੋਨੋ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰਥੋੜੀਤੁਲਸੀਕੀਪਤੀ
ਮਿਲਾਕਰਪੀਸੇਏਕਘੜੀਤਕਫਿਰਦੋਸਕੋਰੋ ਮੇਰਖਕਰਗਿ
ਲਹਿਕਮਤਕਰਕੇਜੰਗਲੀਓਪਲੁ ਮੇਰਚਪਹਰਤਕਅੰਚਦੇਵੇ
ਬਾਹਰਲਾਕਰਮਕਦਾਰ ਦੋਰਤੀਕੋਖਿਲਾਵੇਥੋੜੇਅਰਸੇਕੋਬਾਰ
ਥੋਲੀ ਗਿਹੋਂਕੀਦੁਪਔਰਸਕਰਮਿਲਾਕਰਖਿਲਾਵੇਖਟਾਈ
ਔਰਬਾਦੀਚੀਜਸਪਰਹੋਜਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਸੀਖੀਆ
ਕਿਸੀਬਰਤਨ ਮੇਰਖਕਰਦੁਪਗਾਏਕਾਇਸੀਕਦਰਡਾਲੋਕਿ
ਦੋਤੀਨਉਗਲਉਪਰਸੀਖੀਆਕੋਹੋਏਕਰਾਤਵਿਨਭਿੰਗੋਸੁਖ
ਹਕੋਦੁਪਫੈਂਕਦੇਵੇਦੁਪਤਾਜਾਔਰਡਾਲੋਇਸੀਤਰਹਇਕੀਜਰੋਜ
ਤਕਕਰੇਬਾਈਸਵੇਰੋਜਏਕਬੜੀਈਂਦਪਕੀਮੋਰੀਲਾਕਰਏਕ
ਤਰਫਉਸਕੇਖੇਦਕੇਮਿਜਲਪਿਅਲੋਕੋਬਨਵੇਔਰਮੋਰਾਈਈਂ
ਦਕੀਨੀਚੇਬਕਦਰਏਕਉਗਲਤਕਕੀਰਹੋਸੀਖੀਆਕਿਦੁਕੜੇ
ਚਨੇਬਰਾਬਰਕਰਕੇਉਸਖਲੀਕੀਹੁਈਈਂਦਮੇਰਖੇਏਕਕੋਰ

ਰਾਤ ਬਕਾਉ ਪਰ ਉਸ ਕੋ ਬੰਦ ਕਰੋ ਕਿ ਜਥੇ ਕੋ ਛਿਪ ਲੇਵੇ ਕਨ ਚੋ ਕਟੇਰੇ ॥੫॥
 ਕੇ ਕਿਸੀ ਚ ਜਿਸੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਈਰ ਕੋ ਚਹਲੇ ਪਰ ਚਲਾ ਕਰ ਨੀਚੇ ॥੬॥
 ਉਸ ਕੋ ਲਕੜੀ ਕੀ ਆਚ ਦੇਵੇ ਜੋ ਸਾ ਕਿਗੋ ਸਤ ਪੁਕਾਰੇ ਮੇਂ ਆਚ ਦੇਤੇ ਹੈ
 ਬਰਾਬਰ ਆਨ ਪਰਤ ਕੁ ਬਾਦ ਉਸ ਕੋ ਉਤਾਰ ਕੇ ਸੀਖੀ ਆਨਿ ਕਲ
 ਕਰ ਬਕਰਦ ਏਕ ਚਾਲ ਸਾਥ ਚਰਮਾ ਸਾ ਸਕਰ ਕੇ ਸਾਹਿਬ ਤਪ ਕੇ
 ਪਿਲਾਵੇ ਅਗਰ ਗਰਮੀ ਕਰੇ ਦਹੀ ਮਿਠਾ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਪਦੀ ਦੇ
 ਹੀ ਕਾਈ ਆਪ ਉਪਿਲਾਵੇ ਅਦਵੀਆ ਕਿਛ ਪੇ ਪੁਰਾਨੀ ਔਰ
 ਤਪ ਬਲ ਗਮੀ ਔਰ ਸੁਭਿਲ ਕਨੀਆ ਕਿਸੁਰੁ ਇਸ ਬਿਸਕਾ ਕੇ
 ਕਹਤੇ ਹੈ ਔਰ ਇਸ ਤਿਸ ਕਾ ਕੇ ਮੁਠੀ ਦਿ ਹੈ ਰੋਵੇ ਦਰੀ ਨੀ ਸਾਤ ਮਾਜਾ
 ਹਥ ਬਲ ਸਾਨ ਉਦਕ ਮਾਗੀ ਪੋਸਤ ਬੇਰੁ ਪਿਸਤ ਡੋਗ ਭੁਲਾ ਬਕੇ
 ਦੁਲ ਧਨਿ ਆਖੁ ਸਕ ਸੋਫ ਹਰ ਏਕ ਸਾਡੇ ਤੀਨ ਮਾਜਾ ਕੂਟ ਪੀਸ
 ਕੋਰ ਸੁਥ ਕੋ ਤੀਨ ਮਾਜਾ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ॥ ਈਗਰ
 ॥ ਤਪ ਚੋ ਬਈਆ ਕੋ ਮੁਠੀ ਦਿ ਹੈ ਚੂਨ ਤੀਨ ਮਾਜਾ ਯਾ ਕਮ ਔਰ
 ਜਿਆਦਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰੇ ਔਰ ਏਕ ਲੋ ਮੁਠੀ ਮੇਂ ਨਰੇਵੇ ਜੋ ਕਿ
 ਪਾਨੀ ਜਲ ਚੂਨਾ ਕਉ ਪਰ ਹੋਵੇ ਉਸ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਤਲ ਛੁਟ
 ਕੋ ਛੈਂਕ ਦੇਵੇ ਅਰਯੁ ਦਵਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵਕਤ ਅਸਰ ਬੁਖਾਰ ਕਾਜ
 ਹੁਰ ਮੇਂ ਆਵੇ ਸੁਰੂ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਰ ਏਕ ਬਾਰ ਪਿਲਾਵੇ ਦਵਾ ਮੇਂ ਫਾਇਰ
 ਨਹੋ ਤੇ ਏਕ ਮਕਤਬ ਔਰ ਪਿਲਾਵੇ ॥ ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਤਪ
 ਚੋ ਬੇਰੋਜ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਪੋਸਤ ਮੁਆਫਿਕਤ ਬੀਅਤ ਮਰੀਜ ਕੇ ਬ
 ਰਹ ਦਾਨੇ ਫਿਲਾਫਿਲਾ ਕਰ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬਕਰਦ ਦਸ ਪਿਆਲਾ
 ਕਹੁਵਾ ਬੇਰੀ ਡਲ ਕੇ ਜੋਸ ਦੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕਿ ਤੀਨ ਪਿਆਲੇ ਬਾਕੀ ਰਹੇ
 ਸਦ ਕਰ ਕੇ ਕਿਥਲ ਬੁਖਾਰ ਕੇ ਏਕ ਬਾਰ ਪਿਲਾਵੇ ਤੀਨ ਬਾਰ ਮੇਂ
 ਰਹੋ ਜਾਇਗਾ ਇਨਸਾ ਅਲਾ ਤਲਾ ॥ ਈਗਰ ॥ ਪਤੁਰਾ ਸਿ
 ਚ ਕੀ ਪਤੀ ਦਵੀ ਅਦਰ ਪਨ ਕਨੇਰੀ ਦਵੀ ਅਦਰ ਫਿਲਾਫਿਲਾ ਕਰ
 ਫਾਈ ਅਦਰ ਬਾਕੀ ਕਹੁਵਾ ਕੇ ਮਿਰਰ ਕੇ ਮਾਸੇਰ ਕੋਲੀ ਬਨਾਵੇ ਏਕ

੨. ਸੁਥਹ ਔਰ ਏਕ ਸਾਮਕੋ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਤੀਨ ਰੋਜ ਮੇਂ
੪. ਦਫ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਔਰ ਪਰ ਹੋ ਜਾਇਸਾ ਮੇਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਕਿਤਪ ਔਰ ਬਰਜੇ ਕੇ ਨਫ ਕਰੇ ਕਟਕੀ ਸੋਲਹ ਮਾਸੇ ਲੋਗ ਛੇ
ਅਦਦ ਅਜਵਾਇਣ ਦੋ ਮਾਸ ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਕਟ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੋ
ਰੋਟੀ ਕਰੀ ਅਗ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਥੋੜਾ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਥੁੜਵੇ ਏਕ ਹਿਸਾ
ਦਵਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਸੇ ਪਿਲਵੇਂ ਪਿਲਵੇਂ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਤਕ ਕਰੋ
ਔਰ ਗਿਜਾ ਖਿਰੜੀ ਬੇਨਿ ਮਕ ਔਰ ਬੋਰੋ ਗਨ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ ਮੁਜਰਬ
ਹੈ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਹਤਪ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਜ ਦਰਮਿਅਨ ਦੇ ਕਰ ਅਤ
ਹੈ ਜਬਨ ਤਾਜੀ ਮੇਂ ਉਸਕੋ ਗਥ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਫਾਇਦਾ ਦੇਵੇ ਮਘ ਪੀਪਲ
ਔਰ ਮਰਜ਼ਕਰੁ ਅਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਜੀਰਾ ਸੁਫੈਦ ਪਤੀ ਬਬੁਲਹ
ਰਏਕ ਛੇ ਮਾਸ ਦਵ ਉਕੋ ਕੂਟੇ ਔਰ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਬਕਦਰ ਫਾਲਸ
ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਸੁਥਹ ਕੇ ਏਕ ਦੋ ਪਹਰ ਏਕ ਸਾਮਕੋ ਦੇਵੇਂ
ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ ਅਮਲ ਮੇਂ ਲਵੇਂ ਮਘ ਪੀਪਲ ਦਫ ਛੇ ਲਫਲ
ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਸਤੇ ਤਜਰੀ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦੋ ਤਿਤਲੀ
ਕੀ ਪਤੀ ਦੋ ਮਾਸ ਪਾਨ ਮੇਂ ਲਪੇਟ ਕੇ ਸੁਥਹ ਮਰੀਜ਼ ਕੋ ਖਿਲਵੇਂ ਤੀਨ
ਰੋਜ ਤਕ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਸਤੇ ਤਪ ਮੁਰਕਬ ਸਫਰਾਵ ਬਲਰ
ਮਕੇਕਾਸਨੀ ਧਨਿਆ ਅਜਮੂਦੁ ਹਰ ਏਕ ਏਕ ਤੋਲਾ ਪੀਪਲ ਛੇ ਮਾ
ਸਾਜੁ ਮਲਾ ਤੀਨ ਹਿਸਾ ਕਰੋ ਏਕ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਤਰਕਰ ਕੇ ਸੁਥਹ ਕੇ ਪਾ
ਨੀ ਸਫ ਚਿਸਕਾ ਪਿਲਵੇਂ॥ ਦਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਸਤੇ ਤਪ ਸਰਦ ਕੇ ਮੁਕਰ
ਰਹੇ ਹਕੁਤਲ ਤਬਕੀ ਚੁਨਾ ਕਥਤੀਨ ਬਰਾਬਰ ਸਾਥ ਪਾਨ ਕੇ ਖਿਲਵੇਂ
ਬਕਦਰ ਕਲੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਨਵੇ ਏਕ ਦੋਵੇਂ ਤੀਨ ਗੋਲੀ ਮੇਂ ਤਪ
ਮੁਜ਼ਮਿਜਾ ਤੀਰ ਹੇ ਲੋਕਨ ਯਹ ਦਵਾ ਨਜ਼ਕ ਮਜ਼ਜੇ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜਾਹੀ
ਕਿਜਹਰ ਹੈ ਦਚੁਨ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕਰ ਬਦੁਨ ਕਥ ਮਰਜ਼ ਘੀਕਰ
ਮੇਂ ਪੀਸਕਰ ਬਕਦਰ ਆਧੇ ਮਾਸੇ ਕੇ ਗੋਲੀ ਆਬਨ ਕਰ ਏਕ ਗੋਲੀ
ਸਰਦੀ ਦੇ ਤਪ ਕੇ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਦੇਤੇ ਹੈ ਇਲਾ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਤੋਂ ਔ

ਤਪਗਰਮੀ ਮੇਂ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਸਰਦ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਤਪ ਕੇ ਕਿ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਆਤੀ
 ਹੈ ਕਥਾ ਬਚੀ ਨੀ ਕਰ ਪੀਸ ਕੇ ਬਕਦਰ ਤੀਨ ਮਾਸ ਸਾਥ ਪਾਨੀ ਕੇ ਸੁ-
 ਬਹ ਕੇ ਦੇਵੇ ਵਾਸਤੇ ਤਪ ਮੁਰਕਬ ਸਫਰਾ ਵ ਬਲਗਮ ਕੇ ਜਨਾਇਮ
 ਕੀ ਹੈ ਮਾਸ ਅਜਵਾਇਨ ਤੀਨ ਮਾਸ ਪੀਪਲ ਦੇ ਮਾਸ ਅਠ ਪਹਰ
 ਪਾਨੀ ਮੇਤਰ ਰਬੇਂ ਸੁਬਹ ਕੇ ਪਾਨੀ ਉਸਕਾ ਪਿਲਾਵੇ ਤੀਨ ਰੋਜ਼।
 ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਤਪ ਕੇ ਕਿ ਸਰਦੀ ਜੇ ਹੋ ਨਫ ਕਰੇ ਔਰ ਰੂਪ ਲਾਵੇ
 ਹੜਤਾਲ ਤਬ ਕੀ ਭੇਡ ਤੋਲਾ ਮਦਾਰ ਕਾ ਰੂਪ ਸੇਰਤਰ ਸੀਰਾ ਹੁਲ ਹੁਲ
 ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਬਰਤਨ ਮਿਟੀ ਕਾ ਐਸਾ ਕਿ ਉਪਰ ਜੇ ਪਾਨੀ ਨਜਾਸ
 ਕੇ ਨੀਚੇ ਉਸਕੇ ਕਪੌਰੀ ਕਰ ਕੇ ਹੜਤਾਲ ਰਬੇਂ ਔਰ ਰੂਪ ਮਦਾਰ ਦਾ
 ਪਉ ਮੁਦਾ ਪਉ ਸਬਰਤਨ ਮੇਂ ਯਨੇ ਦੇਗ ਮੇਂ ਭਾਲੇ ਔਰ ਮੁੰਹ ਦੇਗ ਕਾ
 ਕਪੌਰੀ ਜੇ ਖੁਬ ਬੰਦ ਕਰੇ ਏਕ ਗਲਾ ਕਿ ਬਕਦਰ ਸੀਨ ਕਿ ਉਸ ਮੇਂ
 ਕੰਡੇ ਭਰੇ ਔਰ ਬੀਚ ਮੇਂ ਦੇਗ ਕੋਰ ਖਕਰ ਅਗਾ ਦੇਵੇ ਬਦ ਏਕ ਰਤ ਔਰ
 ਇਨ ਕੇ ਸਰਦ ਹੋਗਾ ਨਿਕਲੇ ਔਰ ਰੂਪ ਮਦਾਰ ਕਾ ਕਿ ਜੋ ਬਾਕੀ ਹੈ
 ਫਿਰ ਭਾਲ ਕਰ ਬਤਰੀਕ ਮਜ਼ਕੂਰ ਅਚਾ ਦੇਵੇ ਪਸ ਨਿਕਲ ਕਰ
 ਬਾਕੀ ਪੀਜੇ ਬਕਦਰ ਏਕ ਰਤੀ ਹਮਰਾ ਪਨ ਯਾਤੀਨ ਤੋਲ ਰੂਪ
 ਕੇ ਦੇ ਔਰ ਬਾਦ ਦਵਾ ਕੇ ਰੂਪ ਔਰ ਚਾਵਲ ਖਿਲਾਵੇ ਅਗਰ ਹਰ ਰਤ
 ਨਹੀਂ ਜਿਸਕਦਰ ਕਿ ਚਾਹੇ ਰੂਪ ਪਿਲਾਵੇ ਔਰ ਕਿਸ ਕਿ ਹਰ ਰਤ ਹੋ
 ਰੂਪ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਮਿਲਾ ਕਰ ਪਿਲਾਵੇ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇਗਾ ਮੁਜਰਬ ਹੈ।
 ਈਗਰ ॥ ਤਪ ਰੋਥੇ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਮੇਂ ਦਫਾ ਕਰੇ ਪੋਸਤ
 ਅੰਦਰ ਦਰਖਤ ਨੀ ਮਕਾ ਸਾਡੇ ਸਾਤ ਤੋਲਾ ਆਦੇਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ
 ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਕੇ ਆਧਾ ਪਉਰ ਹੋ ਸਾਫ ਕਰੇ ਪਥਰ ਚਕਮਾ ਕਾ
 ਕੋਟੇ ਤੀਨ ਟੁਕੜੇ ਕਰੇ ਔਰ ਅਗਾ ਮੇਂ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਉਸੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
 ਬੁਝਾਵੇ ਤਾ ਕੇ ਵਹ ਪਾਨੀ ਜਲੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਏਤੀਨ ਦਾ ਮਾਥਾ ਚਿਹਾ ਮੇਂ
 ਰੀਜ ਕੇ ਪਿਲਾਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਤੀਨ ਰੋਜ਼ ਦੇਵੇ। ਈਗਰ ॥
 ਦੁਰਕਰਨੇ ਰੋਥੇ ਰੋਜ਼ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਈਗ ਦੇ ਮਾਸ ਫਿਮਕ ਦੇ ਮਾਸ

੬੩
੫੧

ਦੋਨੋ ਕੋ ਏਕ ਸੇਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋ ਸਕਰੇਂ ਜਬ ਕਿਛੋ ਤੋ ਲਾਹੇ ਮਰੀ ਜੋ ਕੋ
ਪਿਲਾਵੇਂ ਦੋਰੋਂ ਮੇਂ ਤਪਸ ਦੀ ਦਰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਦੀਗਰ
॥ ਤਪ ਚੌਥਈ ਆਕੇ ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਪਲਾਸ ਪਾਪ ਝਾ ਸੁਰਖ
ਫਿਲ ਕਾਉ ਪਰ ਕਾ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਮਗਜ ਸੁਫੇਰ ਉਸ ਜੇ ਲੋਕ ਰਹੂਨ
ਉਸ ਕਾ ਮਗਜ ਕਰੀ ਆਮਿਲਾਵੇਂ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਹਲ ਕਰਕੇ ਬਕਦਰ
ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਏਕ ਗੋਲੀ ਜਾਬ ਪਾਨੀ ਬਾਜੀ ਕੇ ਖਿਲਾਵੇਂ
ਓਲ ਓਲ ਗੁਰਦ ਹੁਲ ਹੁਲ ਕੀ ਪਤੀ ਦੋਨੋ ਬਰਾਬਰ ਅਦਰ ਪੀਸ
ਕੇ ਬਕਦਰ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਕੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਤੀਨ ਰੋਜ ਏਕ ਏਕ ਗੋਲੀ
ਖਿਲਾਵੇਂ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਤਪ ਲਰਜ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ ਅਠ ਯੂਨ ਏਕ
ਮਾਸਾ ਮਿਰਚ ਦੋ ਮਾਸਾ ਸਤ ਕੀ ਕਰਕੀ ਲਕੜੀ ਕਾ ਛੈ ਮਾਸੇ ਤੀਨੋ ਕੋ
ਪੀਸ ਕੇ ਮਿਕਦਾਰ ਏਕ ਮਾਸਾ ਚੌਥ ਪੜੀ ਪੇਸਤਰ ਆਨੇ ਤਪ ਸੇ ਜਾ-
ਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਕਿਥਲ ਰੂਪ ਤੇ ਹੋਰ ਖਿਲਾਵੇਂ ਗਜਾ ਬਾਦ ਦੋ ਪਹਰ ਕੇ
ਦੋਨ ਚਾਹੀਏ ਨਿਹਰੇ ਮੁੰਹ ਯਹ ਦਵਾਨ ਦੇਵੇ ਕਿ ਕੈ ਲਾਤੀ ਹੈ ਛੰਗ ਕੀ
ਪਤੀ ਪੇਸਤ ਦੋਨੋ ਕੋ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਸਿਸਕਦਰ ਕਿ ਦੋ ਉਂਗਲੀ ਮੇਂ ਆਵੇ
ਖਿਲਾਵੇਂ ਅਠੀ ਯੂਨ ਦੋ ਮਾਸਾ ਸੀ ਦਲ ਜਾਫਰਾਨ ਸਾਤ ਮਾਸਾ ਦਰ
ਚੀਨੀ ਤੀਨ ਮਾਸਾ ਮਿਰਚ ਆਠ ਮਾਸਾ ਕੂਟ ਪੀਸ ਕੇ ਤੀਨ ਰਤੀ ਗਰਮ
ਪਾਨੀ ਕੇ ਜਾਬ ਖਿਲਾਵੇਂ ਨੌ ਸਾਦਰ ਤੀਨ ਰਤੀ ਮਿਰਚ ਦੋ ਦਾਨ ਕੂਟ ਪੀ-
ਸ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਚੌਥਈ ਆਕੇ ਦੇਵੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਮਤਪ
ਕੋ ਔਰ ਜੁਕਾ ਮਵਨ ਜਲਾ ਸਰਦ ਕੋ ਮੁਢੀ ਦ ਹੈ ਬਿਛਨਾਕ ਜਿਸ ਕਾ
ਅੰਦਰ ਸੁਫੇਰ ਹੋਤ ਹੈ ਪੀਪਲ ਚਗਇਤਾਰ ਏਕ ਭੋਰ ਤੋ ਲਾ ਮਿ-
ਰਚ ਦੋ ਤੋ ਲਾ ਅਵਲ ਬਿਛਨਾਕ ਔਰ ਪੀਪਲ ਏਕ ਪਹਰ ਪੀਸੇ ਔਰ
ਦੂਸਰੀ ਜਗਹ ਮਿਲਾਕਰ ਪਾਨੀ ਜੇ ਗੋਲੀ ਬਾਂਧੇ ਪਹਲੇ ਆਪੀ ਗੋ-
ਲੀ ਦੇਵੇ ਫਿਰ ਏਕ ਗੋਲੀ ਨਿਹਾਇ ਤੀਨ ਗੋਲੀ ਤਕ ਯਹ ਅਸਰ ਚ
ਹੈ ਔਰ ਬਿਛਨਾਕ ਕੋ ਹਾਜਤ ਮੁਦਬਰ ਕਰਨੇ ਕੀ ਨਹੀ ਹੈ ਔਰ ਖਲੋ
ਵਾਇਸ ਕਾ ਫਿਲ ਦੂਰ ਕਰਵਾ ਨੌ ਸਕਰੇ ਵਰਨਾ ਖਲਾ ਦਿਮਾਚ

ਭਤਾ ਹੈ ਮੋਰ ਮੁਆਲਜਾ ਇਸ ਕਾ ਕਾਗਜ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਧੋਕਰ ਦੇਨਾ ਹੈ
 ਅਗਰ ਤਪਦਿਕ ਹੈ ਗਜ ਸੇਰਵ ਗੋਸਤ ਕਹਮਰਾਹ ਸੀਰਾ ਬਾਦ
 ਮਕੇ ਦੇਵੇਂ ਅੰਰ ਕਬੀ ਇਸ ਦਵਾਜੇ ਤਪ ਸਿਆਦਾ ਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅੰਦੇ
 ਸਾਨ ਕਰੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਤ ਪਦਿਕ ਨੋ ਬਰਸਕੀ ਤੂਰ ਕ-
 ਰੇ ਅੰਰ ਖਾਂਸੀ ਕੇ ਫਾਇਦਾ ਬਖਸੇ ਖਾਰ ਬਾਂਸੇ ਕਾ ਕਿ ਫੁਲ ਉਸਕਾ
 ਸੁਫੈਦ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਨੇ ਰੋਸੇ ਗੀ ਬਚ ਅੰਰ ਕਤੀਰਾ ਅੰਰ ਗੋਰ ਬਬੂਲ
 ਮੁਲ ਠੀ ਬਕ ਦਰ ਹਜਤ ਹਰ ਏਕ ਚੀਜ ਲੇਕਰ ਖਿਲਾਵੇਂ।

ਬਾਬ ਅੰਦਰ ਆਬਲਾ ਅੰਰ ਮੋਰਾਮ ਅੰਰ -
 ਨਾਜੁਰ ਕੇ

ਦਵਾਈ ਕਿਵਰ ਮਕੇ ਖੋਲ ਦੇਵੇਂ ਅੰਰ ਪੀਪ ਉਸਕੇ ਦੂਰ ਕਰੇ ਪਾਨ ਕੀ-
 ਕੇਰੀ ਪਾਂਚ ਅਦਦ ਸਿਪਾਰੀ ਕਥਰੂਨਾ ਬਕਦਰ ਪਾਨ ਕੇ ਲੇਕਰ ਬ-
 ਤੀਕ ਪੀਸੇਂ ਅੰਰ ਬਚਾ ਸਿਘ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪਿਸਕੇ ਦੂਨਾ ਪਾਨ ਕਾ ਮਿਲ
 ਦੇਂ ਅੰਰ ਤਿਹਾਈ ਹਿਸਾ ਬਾਰਹ ਸਿਘੇਕਾ ਸੁਹਾਗਾ ਲੇਵੇਂ ਅਗਰ ਜ-
 ਰੂਰਤ ਹੋ ਬੋੜਾ ਪਾਨੀ ਭੀ ਸਰੀਕ ਕਰ ਕੇ ਦਿਕੀਆਂ ਬਾਂਧ ਕੇ ਉਪਰ
 ਵਰਮ ਕੇਰ ਖੋਲੇਂ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਬਾਂਦ ਦੇਵੇਂ। ਦੀਗਰ ॥ ਕਿ
 ਵਰਮ ਅੰਰ ਜਿਆਦਤੀ ਗੋਸਤ ਕੀ ਕਿ ਕਿਸੀ ਜਾ ਬਦਨ ਪਰ ਹੋ ਦੂਰ
 ਕਰੇ ਆਮਲਾ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਤੁੜ ਸਿਆਹ ਤੀਨ ਤੋਲਾ ਗੁੜ ਕੋ ਪਾਨੀ
 ਮੇਂ ਘੋਲ ਕਰ ਆਮਲਾ ਉਸ ਮੇਂ ਛਲੇਂ ਖੋਲਤਾ ਮਾਮਰਾ ਤਰਖੇਂ ਸੁਥਰ ਕੇ
 ਪਾਨੀ ਛਨ ਪਿਲਾਵੇਂ ਚਿਰ ਇਤਾ ਸੋਠ ਪੀਸ ਕਰ ਵਰਮ ਪਰ ਲਗਾ-
 ਦੇਂ ਬੀਜ ਖਪਰ ਰੋਂਡੀ ਕੀ ਜਲ ਕੀ ਛਾਲ ਸੋਠ ਵਰਮ ਕੋ ਭਹਲੀ ਲਕਰ
 ਤੀ ਪੈ ਬੀਜ ਖਪਰ ਕੁਚਲ ਕਈ ਜੀਰੀ ਮਿਕਰ ਨੀਮ ਕੀ ਪਤੀ ਨੀਰ
 ਬਜੀ ਬਰਾਬਰ ਬਰਾਬਰ ਲੇਕਰ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇਂ।
 ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਮ ਗਰਮ ਕਿ ਸੁਰੂ ਮੇਂ ਹੋ ਕਮ ਕਰੇ ਅੰਰ ਅਗਰ ਮ-
 ਕੜੀ ਮਿਲ ਗਈ ਹੋ ਉਸਕੇ ਭੀ ਫਾਇਦਾ ਕਰੇ ਸੰਦਲ ਸੁਫੈਦ ਅੰਰ ਸੁ-
 ਰਖ ਮੁਰਦਚ ਸੰਗ ਮੁਫੀਰ ਹੈ ਮੁਲੀ ਹਲਦੀ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਭੀ

ਮੁਹੀਦੁ ਪੈ ਰਹੁ ਦਵ ਕਿਵੁ ਬਲਕੋ ਪਕਾ ਦੇਵੇ ਐਰ ਮੁਹੀਦੁ ਪੈ ਬਲ ਦੇਵੇ ਖ
ਮੀਰ ਤੁਰਸ ਤੀਨ ਸੁਜ ਐਰ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਬੀਠ ਹਰ ਏਕ ਏ
ਕੁਜੁ ਰੋਗ ਨ ਜੇਤੂਨ ਮੇਂ ਮਿਲਾਵੇ ਐਰ ਦੁਬਲ ਪਰ ਰਖੇ॥
ਰਹੁ ਦਵ ਕਿਵਰ ਮਛਤੀ ਓ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਖਾਕ ਜਦ ਵਚ ਕੀ ਮਲੇ ਗੁਰ
ਮੇਂ ਮਨਸਾ ਪੀਸ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਅਗਰ ਵਰਮ ਸੁਰੁ
ਕਾ ਪੈ ਕਮ ਹਿਜ ਵੇਗਾ ਅਗਰ ਸੁਰਤ ਪਕਨੇ ਕੀ ਪੈ ਪਕ ਜਾਵੇਗਾ॥
ਦੀਗਰ ॥ ਦੁਬਲ ਕੋ ਪਕਾ ਦੇਵੇ ਐਰ ਚਕ ਕਰ ਦੇ ਮੇਂ ਨ ਫਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ
ਪੀਸ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਦੁਬਲ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਐਰ ਸਿਥ ਪਰ
ਉਸ ਕੇ ਗੀਦਾ ਬੈਰੇ ਜ ਰਖੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਗਿਲ ਮੁਲਤਾਨੀ ਜੀਰ
ਮੁਢੇ ਦਹਾ ਏਕ ਫੁੱਡ ਤੇ ਲਾ ਮਿਰਚ ਪਾਂਚ ਅਦ ਦ ਨਿਮਕ ਬੋਲ ਪਾਨੀ
ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਗੁਗਲ ਐਰ ਸਾਬੂਨ ਪੀਸ ਕਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਵਰ
ਮਤ ਹਲੀਲ ਹੋਤਾ ਪੈ ਯਾ ਪਕਤਾ ਪੈ ਖਮੀਰ ਐਰ ਨਿਮਕ ਵਾਸਤੇ ਪ-
ਕਨੇ ਐਰ ਚਕ ਕਰਨੇ ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਪੈ ਨਿਮਕ ਪੀਸ ਕੇ ਉਪਰ ਦੁਬਲ
ਕਿਓ ਜ ਕੇ ਲਾਸੁ ਕੇ ਕੀ ਪਤੀ ਉਪਰ ਉਸ ਕੇ ਥਾਪ ਦੇਵੇ ਘਉ ਪਾਤ ਅ-
ਗਰ ਮੁਹੀਤ ਰਹੁ ਦੁਬਲ ਪਰ ਥਾਪੇ ਪਕਾ ਦੇਵੇ ਐਰ ਅਗਰ ਪੁਸਤ
ਕੀਤ ਰਹੁ ਪਤੀ ਦੁਬਲ ਪਰ ਥਾਪੇ ਖੁਸਕ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥
ਕਿਵਰ ਮਸਖਤ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਤਾ ਪੈ ਐਰ ਪਕਾ ਦੇਤਾ ਪੈ ਧਤੂਰਾ ਸਿਆ
ਹ ਕੀ ਪਤੀ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਥਾਪੇ ਅਗਰ ਮਾਦਾ ਬਹੁਤ ਪੈ ਪਕ ਜਾਵੇਗਾ
ਬਲ ਕੇ ਅਗਰ ਪਤਾ ਮਜ਼ਹੂਰ ਕੂਟ ਕੇ ਜਮਾਦ ਕਰੇ ਜਲ ਦਾ ਮਲ
ਕਰਤ ਪੈ ਚੋਕ ਕਿਉਂ ਪਰ ਮਲ ਤੇ ਪੈ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕੇ ਗਰਮ ਕਰ
ਕੇ ਵਰਮ ਪਰ ਤਿਲਾ ਕਰੇ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਮਹਿਉ ਕਿ ਅਹਿਲ
ਹੋਦ ਬਨ ਤੇ ਪੈ ਪਕਨੇ ਵਰਮ ਮੇਂ ਅਸਰਤਾ ਮਮਰ ਪਤੀ ਪੈ ਤਰੀਕਾ
ਜਿਸ ਕਾ ਘਾਪੈ ਕਿ ਚਵਲ ਫੂਟ ਕੇ ਜਾਥਾ ਦੇ ਹੁਰ ਮੋਰਦੀ ਕੋ ਪਕਾਵੇ
ਅਗਰ ਕਵੀ ਜਿਆਦਾ ਚਹੇ ਅਟਮੇ ਬੀਕ ਐਰ ਸਨ ਕੇ ਬੀਜ ਦੇ
ਲੁਆ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਬਕਰ ਰਹਮ ਰਹ ਚਵਲ ਵਰੀਰ ਕੇ ਮਿਲਾ

ਕਰਪਕਵੇ ਮਸਲਨ ਅਗਰ ਦੋ ਤੋਲਾ ਆਦਿ ਜਵਾਬ ਕਰੈ ਭੈਰਵ ਤੋਲਾ ॥
 ਆਦਿ ਮੇਥੀ ਕਭੈਰਵ ਤੋਲਾ ॥ ਸਨਕੇਥੀ ਜਥੇ ਚਰਤੋਲਾ ਏਲੁਆ ॥
 ਮਿਲਾਵੇ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕੀ ਮਹਿੰਗੀ ਜਲਦ ਬਹੁਤ ਪਕਾਤੀ ਹੈ ਵਰਮ
 ਕੇ ਮੁਜਰਬ ਜਰਹੈ ਕੀ ਪੈ ਕਮੀ ਜਿਆਦਤੀ ਇਸ ਮੇਂ ਦਵਾ ਕੀ ਉਪਰ
 ਰਾਏਤ ਬੀਬ ਕੇ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਹੁ ਦਵਾ ਕਿਵਹੁ ਮੇਂ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ
 ਲਦ ਖੋਲਦੇ ਚੂਨ ਕਿ ਜਿਸ ਮੇਂ ਪਾਨੀ ਨ ਲਗਾ ਹੈ ਐਰ ਸਾਬੂਨ ਕਾ ਪਾਨੀ
 ਦੋ ਨੋਂ ਬਾਹਮ ਪੀਸ ਕੇ ਏਕ ਪਹਰ ਮੇਂ ਤੀਨ ਚਰ ਬਾਰ ਰਖੇ ਇੰਦ੍ਰ ਜੋ ਸਾ
 ਬ ਪਾਨੀ ਪਤਿਆ ਕੇ ਤਰਕਰੇ ਐਰ ਲਗਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਮ
 ਕੇ ਜਮਲਾ ਸੂਰੂ ਮੇਂ ਐਰ ਜਿਆਦਤੀ ਮੇਂ ਐਰ ਇਨਤਹਾ ਮੇਂ ਬਾਰ ਫੂਟ ਨੇ
 ਕੇਨਫਾ ਦੇਵੇ ਅਸਰੀ ਪਨ ਚੀਰੀ ਪੀਸ ਕੇ ਹਮਰਾਹ ਪਾਨੀ ਕੇ ਏਕ ਦਿ
 ਨ ਮੇਂ ਦੋ ਮਰਤਬਾ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਐਰ ਅਗਰ ਵਹ ਵਰਮ ਬਹੁਤ ਦਿਨ
 ਪਾਨੀ ਮੇਤਰ ਰਹੇ ਅਸਰੀ ਪਪਿਸਾ ਧੂਆਨ ਫਾ ਜਿਆਦਾ ਰਖਤਾ ਹੈ
 ਸਾਨੇ ਬਤਰੀ ਕਮਰ ਹਮ ਕੇ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਪੀਸ ਕਰ ਰਖੇ ਐਰ ਕਾਮ ਮੇਂ
 ਲਾਵੇ ਐਰ ਜੋ ਖੁਸਕ ਹੋਵੇ ਥੋੜਾ ਪਾਨੀ ਭਾਲੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵ
 ਰਮ ਕੇ ਤਹਲੀਲ ਕਰੇ ਰੁਗਲ ਭੈਂ ਸਮਾਏਲੁਆ ਅੰਬਹੁ ਹਲਦੀ
 ਤੀਨੋਂ ਕੋ ਬਚੀਕ ਪੀਸੇ ਐਰ ਅਰਕਲੇ ਮੂੰ ਪਕਾਵੇ ਐਰ ਕਿਸੀ ਚੀਜ
 ਜੇਹਲਾ ਦੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਮਾਫੀ ਦਸਰੇ ਸਕੇ ਹੋ ਉਤਰ ਕਰ ਰਖੇ ਐਰ
 ਤਿਲਾ ਕਰੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਕਿਵਰਮ ਕੇ ਤਹਲੀਲ ਕਰੇ ਐਰ ਦਰਦ
 ਕੋ ਸਕਨ ਕਰੇ ਅਜਵਾਇਣ ਬਾਰੀਕ ਪੀਸੇ ਅਰਕਲੇ ਮੂੰ ਭਾਲੇ ਐਰ
 ਨੀਮ ਗਰਮ ਊਪਰ ਵਰਮ ਕੇ ਲਗਾਵੇ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਪਠਾ ਪੀ
 ਰੁਵਰ ਕੇ ਏਕ ਤਰਫ ਤਰਾਜੇ ਥੋੜਾ ਜਰਦਰੋਬਾ ਮਿਰਚ ਨੀਮਕ ਪੀ
 ਸਕਰ ਊਪਰ ਪੀਠ ਕੇ ਛਿੜਕ ਕਰ ਗਰਮ ਕਰ ਕੇ ਵਰਮਾ ਪਰ ਬਾਧੇ
 ਜਲਦ ਪਕਾਵੇ ਲਾਹੈ ਐਰ ਠੋੜ ਦੇਤਾ ਹੈ ਐਰ ਰੁਛ ਗਰਮੀ ਕਰੇਗਾ ॥
 ਦੀਗਰ ॥ ਪਤੀਨੀ ਮਕੀ ਊਰੂ ਵਰਮ ਪਰ ਬਾਧਨ ਤਹਲੀਲ
 ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਦੀਗਰ ॥ ਵਰਮ ਬਗਲ ਐਰ ਕਨਕੇ ਜਲਦ ਪ

੬੬ ਕਵੇ ਐਰ ਖੋਲ ਦੇ ਮਿਸੀ ਬੂਟੀ ਕਿ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਪਤੀ ਉਸ ਕੀ ਲੋਕਰ
੪੪ ਬਰਾਬਰ ਉਸ ਕੇ ਪਤੀ ਅਰਿੰਡ ਕੀ ਲੋਕਰ ਕੁਟੇ ਬੈੜ ਨਿਮਕ ਡਾਲ ਕੇ
ਨੀਮ ਗਰਮ ਜਮਾ ਦਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਵਰਮ ਬਰਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ
ਪੇਸਾ ਬਲੜ ਕੇ ਕਾਕਿਸੀ ਬਰਤਨ ਮੇਰਖੇ ਐਰ ਸਾਬੂਨ ਐਰ ਬੈੜ
ਨਿਮਕ ਉਸ ਮੇਂ ਡਾਲ ਕੇ ਪਕਾਵੇ ਤਾ ਕਿ ਗਾੜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਚੰਦਰੋ ਜੁ ਬਹ
ਐਰ ਸਾਮਤਾ ਥਾਪੇ ਬਗੈਰ ਦਰਦ ਐਰ ਤਕਲੀਫ ਕੇ ਭੂਟ ਕਰ
ਗੀਮ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ ਬਦ ਮਰਹਮ ਲਗਾਵੇ। ਈਗਰ ॥
ਵਾਸਤੇ ਵਰਮ ਹਰਜਗਾ ਕੇ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ ਮੇਥੀ ਹਥੇ ਬਰਾਬਰ ਲੋਕ
ਰ ਪੀਸ ਕੇ ਸਾਬ ਪਾਨੀ ਕੇ ਲੋਪ ਕਰੇ ਐਰ ਅਛਰ ਚਾਹੇ ਪਕ ਕਰ ਗ-
ਰਮ ਤਿਲਾ ਕਰੇ ਐਰ ਬੈੜ ਜਰ ਚੈਥਾ ਭੀ ਮਲਾਵੇ। ਈਗਰ
॥ ਵਾਸਤੇ ਵਰਮ ਐਜ ਐਰ ਯਰਕਨ ਯਾ ਗਲਾ ਖੂਨ ਕੇ ਬਸਬ
ਵਰਮ ਕੇ ਪੈਤ ਹੈ ਐਰ ਵਹ ਵਰਮ ਜੋ ਬਾਦਤ ਪਕੇ ਪੈਤੀ ਹੈ ਮੁਜਰਬ ਹੈ
ਜੜ ਅਰਿੰਡ ਜੁਟੇਰ ਕੀ ਲਿਜਨ ਉਲਾਇਸਾ ਫੀਰ ਜੋਨ ਪੀਪਲ ਜ-
ਵਾ ਖਰਲ ਕੜੀ ਅਨਾਰ ਕੀ ਸਬ ਬਰਾਬਰ ਕੁਟ ਪੀਸ ਕੇ ਐਰ ਤਿਹ
ਈ ਸਬ ਦਵਾ ਚਿ ਕੀ ਮੇਲ ਲੋਹੇ ਕਾ ਮਿਲਾ ਕਰ ਜੋ ਬਾਸ਼ਰ ਕੁਆਮ ਕੀ
ਏਹੁ ਏਕੇ ਮਿਲਾਵੇ ਐਰ ਦੋਹਰਤਾ ਤਕ ਏਕ ਵਕਤ ਪਿਲਾਵੇ ਐਰ ਬਾਦੀ
ਸੇ ਪਰ ਹੋ ਜਕਰੇ ਐਰ ਸਿਰਕੈ ਪਾਨੀ ਗਰਮ ਮੇਂ ਮਿਲਾ ਕਰ ਤਿਲਾ
ਕਰੇ। ਈਗਰ ॥ ਵਰਮਤਾਮਾ ਬਦਨ ਕੋ ਸਾਜੇ ਉਜੁ ਵਰਮ
ਕੀਏ ਹੈ ਕਿਸੀ ਮਦਾਸੇ ਨਫ ਦੇਵੇ ਅਮਰ ਕੋਲ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਜੋਸ ਕਰੇ ਐਰ
ਚਤਾ ਪਾਰਹ ਦੇਵੇ ਐਰ ਤਾਮਾ ਬਦਨ ਉਸ ਪਾਨੀ ਸੇ ਧੋਵੇ ਐਰ ਚੰਦਰੇ
ਜੋ ਇਸੀ ਤਰਹ ਕਰੇ ਵਰਮ ਦਫਾ ਹੋ। ਈਗਰ ॥ ਵਾਸਤੇ ਬਦਕੇ
ਮੁਜਰਬ ਹੈ ਆਟਾ ਚਨੇਕ ਸਾਬ ਮਿਟੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਕਰ ਟਿਕੀਆ ਬਨਾ
ਕਰ ਉਪਰ ਬਧ ਕੇ ਰਖੇ ਐਰ ਬਰਗ ਨੀਬ ਥਾਪੇ ਐਰ ਫਕਤ ਬਰਗ
ਨੀਮ ਭੀ ਮੁਢੀ ਦਿਹੈ। ਈਗਰ ॥ ਰਸੋਲੀ ਯਕੇ ਸਿਲਹ ਉਪਰ
ਉਸ ਕੇ ਪਛਨ ਮਾਰੇ ਤਾ ਕਿ ਖੂਨ ਨਿਕਲ ਬਾਦੁ ਠੀਕ ਗੀਮ ਲੋਦਫਾ ਹੋ।